

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 98

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 24 de setembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 9664/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació del servei de telecomunicacions a l'illa de Formentera. 4163
 - 2) RGE núm. 9670/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici de curs normal? 4164
 - 3) RGE núm. 9673/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a negociació per aturar la vaga d'educació. 4165
 - 4) RGE núm. 9674/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a competències dels consells insulars. 4166
 - 5) RGE núm. 9675/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes negres d'educació. 4167
 - 6) RGE núm. 9672/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del Projecte de llei de mesures tributàries. 4168
 - 7) RGE núm. 9676/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes a menjadors escolars. 4169
-
-

- 8) RGE núm. 9656/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació electrònica ramadera. 4171
- 9) RGE núm. 9657/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats amb el SOIB. 4172
- 10) RGE núm. 9658/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels fons finalistes. 4172
- 11) RGE núm. 9659/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Pla hidrològic. 4173
- 12) RGE núm. 9660/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tercer pagament a proveïdors. 4174
- 13) RGE núm. 9661/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de fisioteràpia i rehabilitació del centre Joan Crespi. 4175
- 14) RGE núm. 9662/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de l'Escola d'Hostaleria. 4176
- 15) RGE núm. 9663/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova targeta sanitària. 4177
- 16) RGE núm. 9665/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera. 4178
- 17) RGE núm. 9671/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a guerra contra la comunitat educativa. 4179
- 18) RGE núm. 9677/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflicte amb la comunitat educativa. 4180
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8635/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a prevenció d'incendis. 4181
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 724/13**, audiovisual de les Illes Balears. 4188
- IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 6004/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3874/13, de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura a les Illes Balears. 4199
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 5/2013**, de 6 de setembre, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en relació amb la implantació, per al curs 2013-2014, del sistema de tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears (Escrit RGE núm. 9558/13). 4210
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 9664/13, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació del servei de telecomunicacions a l'illa de Formentera.

Primera pregunta, RGE núm. 9664/13, relativa a recuperació del servei de telecomunicacions a l'illa de Formentera, que formula el diputat Sr. Miguel Ángel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, dia 16 de juliol un iot de grans dimensions va trencar un cable submarí de fibra òptica que uneix Eivissa i l'illa de Formentera i que permet a la pitiüsa menor oferir comunicacions de veu i de dades a una població resident d'11.000 persones i que a l'estiu es multiplica notablement. El trencament es va detectar aproximadament a una milla de la costa i va afectar de manera singular el sector del comerç. Si bé les transmissions de veu en línies fixes varen ser restablertes a través dels sistemes antics de ràdio enllaç no va succeir el mateix amb el subministrament de dades i l'illa de Formentera va quedar incomunicada a través de línies ADSL i G3.

Aquestes faltes de connexió varen provocar que a Formentera hi hagués una gran preocupació entre la població resident i la població turística per la impossibilitat d'operar en caixers automàtics, operar amb targetes de crèdit i la dificultat que tenien molts d'establiments per confirmar reserves hoteleres a través d'internet, entre molts d'altres perjudicis.

La companyia Telefónica, encarregada del manteniment i del subministrament, assegurava que en una setmana la línia podria estar novament restablerta, i així va ser. No obstant això, pocs dies després de la reparació, concretament el 30 de juliol, una altra embarcació tornava a trencar el mateix cable submarí de fibra òptica, circumstància que va provocar novament una paràlisi de tots els serveis que operaven a través de línies ADSL i G3.

Davant la situació creada la desesperació, com poden comprendre, va ser màxima, i el consell de l'illa de Formentera va sol·licitar la implicació de totes les administracions competents per solucionar els greus problemes de comunicació i va anunciar accions legals contra la companyia.

Sabem perfectament que el Govern de les Illes Balears va mantenir estret contacte amb el govern insular de l'illa de Formentera a fi de procurar trobar una solució d'urgència que permetés restablir amb normalitat unes comunicacions que pocs dies després ja varen ser recuperades.

Però, Sr. Conseller, el que realment ens interessa avui són les actuacions, són els fets, són les accions que va desenvolupar aquest govern, el Govern de les Illes Balears, perquè les comunicacions fossin restablertes de forma definitiva, motiu pel qual el meu grup parlamentari i en particular li faig la següent pregunta: quines gestions ha efectuat el Govern de les Illes Balears per tal de recuperar el servei de telecomunicacions a l'illa de Formentera?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado. El Gobierno desde el primer minuto actuó con responsabilidad y en todos los ámbitos y frentes posibles. Ante la situación creada por el corte del cable y la supresión de la conexión telemática, que usted ha descrito, trabajamos para encontrar soluciones a corto, a medio y a largo plazo.

Desde el Govern y en todo momento se estuvo en contacto con el operador, con Telefónica y con Capitanía Marítima. En ese sentido, las acciones realizadas que usted me pide han sido, la primera actuación fue solicitar el establecimiento de una red provisional vía radio para dar servicio inmediato de telefonía fija, móvil y de datos a los clientes del operador. Esta red ha quedado como *backup*, es decir, ha quedado como *backup* y queda fija en las Islas.

Se solicitó a Telefónica que tramitara un permiso para declarar la zona como zona de exclusión de fondeo. La solicitud fue cursada por el operador el 2 de agosto. Desde el Govern se impulsan los trámites para que las cartas náuticas que publicará el Instituto Hidrográfico de la Marina el 2014 ya venga delimitada la zona de exclusión. Entendemos que el informe de Capitanía Marítima y de la Dirección General de Marina Mercante será favorable ya que es la mejor manera de protegerla. Asimismo, se solicitó actuación específica sobre el cable a Telefónica, la cual actuó con un enterramiento del cable y una armadura de hierro forjado que recubre el cable. Este trabajo finalizó el 28 de agosto. También se solicitó el balizamiento de la zona, el lunes 19 de agosto el operador realizó la solicitud de los permisos a Costas y a Capitanía. La conselleria ha actuado en equipo con Capitanía para agilizar todos los trámites.

Se solicitó la vigilancia, mientras tanto, del trazado con personal de Telefónica *in situ*, a raíz de una petición del Gobierno. Esta vigilancia se hace a título preventivo durante todo este proceso de instalación de boyas para desalojar a los buques que se acerquen, transmitirles la situación que pueden provocar y que no anclen en la zona.

A partir de aquí, també nostra conselleria, el Govern, està actuant amb Madrid per buscar solucions a mitjà i a llarg termini més definitives.

I.2) Pregunta RGE núm. 9670/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici de curs normal?

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 9670/13, relativa a un inici de curs normal?, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no està empenyida? No està empenyida, Sra. Camps? Vostè és la màxima responsable del bon funcionament de l'educació a les Illes Balears, no està empenyida del caos i de la crispació amb què ha començat aquest curs?

Ja com a persona, Sra. Camps. No està empenyida d'haver-ho negat, de tantes mentides, de negar la realitat? No està empenyida d'una obstinació malaltissa, fanàtica, d'insultar els pares, d'insultar els mestres? Quines escoles ha visitat, Sra. Consellera? A la UIB ja sabem que no hi ha anat. Ningú no li ha parlat de les mobilitzacions que hi ha? Surti a fora, surti a fora d'aquí una estona. Té cap problema de daltonisme, Sra. Consellera? No el distingeix, el verd?

La setmana passada va dir aquí una frase antològica: "tot ha començat amb normalitat, excepte per la vaga". La típica vaga indefinida. Encara ho pensa, Sra. Consellera? I, sobretot, què fa comptes fer per recuperar la normalitat i reconciliar Govern i escola? Què fa comptes fer aquest curs? Perquè ara convoca d'urgència per parlar del curs que ve, quan hi ha avui una situació de vaga indefinida per al curs actual. Fa comptes fer res, Sra. Camps?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per contestar.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. No, no estic empenyida, no estic empenyida i no estic empenyida de res. Del que sí estic empenyida és que per aprovar un projecte que és fantàstic, per aprovar un projecte lingüístic es coaccionin les persones. Estic empenyida que es respecti tan poc la democràcia i estic empenyida de veure'l a vostè que exalta i crispava les assemblees de docents acudint com a persona política amb els mestres per exaltar-los. I no estic empenyida perquè no he insultat ningú, he defensat simplement un projecte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol tornar a intervenir?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, si no està empenyida, vostè és una irresponsable. Els pares i els docents li plantegen reivindicacions encertadíssimes, molt raonables i vostè només confia a derrotar-los per inaniació. Què no ho veu que així tots perdem?

Ja està bé de provocacions, Sra. Camps, ja està bé de desatendre un clam social, com a política vostè no és la consellera d'una fracció de la societat, és la consellera de tot el país i com a tal ha de reaccionar.

Em parla que tenen un projecte, em parla també d'aquell programa que parlava de consens, de rehabilitar i de reivindicar els professors. Per favor, Sra. Consellera, no se'n riguin de la gent que la gent ara té molt poques rialles.

Vostè és la responsable que tot rodi, posi-s'hi i faci-ho ja! De totes maneres parl amb vostè i em tem que vostè tanmateix no té cap autoritat, no té cap pes, no ho dic pel Sr. Estarellas, ho dic pel Sr. José Ramón Bauzá, un senyor a qui fins i tot li molesta que li diguin el seu nom, que renega de Sant Josep quan parlen en mallorquí.

Per tant, un home que ha convertit la política educativa en una croada contra els professors...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Alorda. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Aquí l'únic irresponsable que hi ha és vostè. Vostè crispava, vostè encén els docents. Aquesta conselleria no ha criticat mai cap docent, al revés, al revés, miri, quan vostè i el seu equip primen la política per sobre dels infants els fan sortir, en lloc de protegir-los, amb camisetes verdes; els fan sortir a la palestra perquè són menors en lloc de protegir-los i no deixen, i no deixen, que els debats polítics es facin en aquest parlament o a les taules de negociació i necessiten posar els infants per enmig. Senyor, jo els crid a la responsabilitat, jo els crid a vostès perquè la responsabilitat fa que la política es faci al Parlament, les negociacions a les taules, però que els fillets es deixin a part de tot.

Quant a diàleg jo he estat oberta al diàleg, he fet diverses reunions, ho he mantingut. He tornat a citar per dialogar demà als legals representants dels treballadors, per a veure si es pot arribar a un pacte, i açò és el que jo voldria. Ara vostès, senyors, fan política i fiquen els infants per enmig i això és el pitjor de tot.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 9673/13, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a negociació per aturar la vaga d'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 9673/13, relativa a negociació per aturar la vaga d'educació, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, quan afirma que no es mouran un mil·límetre, quin marge deixen per a la negociació i per aturar la vaga?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Repetesc, i ho he dit a diferent fòrums, jo estic disposada a negociar i sempre estic oberta a parlar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol tornar a intervenir?

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Sra. Consellera, quan vostè diu que no es mouran un mil·límetre, que mai no faran marxa enrere -i són paraules seves- i que aplicaran el TIL sí o sí, no deixen marge ni per a la negociació ni per a l'exercici de la democràcia. Quan declinen la mà estesa del rector de la Universitat per mitjançar fa més penosa la seva supèrbia, més patètica la seva soledat. Quan no escolten alumnes, pares ni docents esdevenen insensibles a les preocupacions reals dels ciutadans que governen. La seva inclinació natural és la imposició, no el diàleg ni el consens.

El Tribunal Superior de Justícia, al qual han escarnit menyspreant les lleis i la sentència, els ho va advertir, el fi no justifica els mitjans. Tanmateix tant el TIL com la Llei de funció pública o la de símbols només són la constatació d'un problema més greu i profund, un problema que hauria de preocupar tots els ciutadans d'aquesta comunitat que valoren l'esforç per progressar en drets i llibertats. A tots ens hauria d'inquietar l'escassa consistència, la fragilitat dels seus principis democràtics, la seva arrogant manera de governar, menyspreant tots aquells que no són dels seus, tots aquells que no pensen com vostès.

El seu govern, potser perquè no estima aquesta terra ni la gent que l'habita, s'ha esmerçat des del primer a dividir la societat, a crear conflictes on hi havia avinença, a enterbolir la convivència, a voler enfrontar-nos uns amb altres, ha oblidat la seva principal obligació cívica i democràtica: facilitar un entorn d'enteniment i concòrdia, procurar un govern just per a tothom.

Vostès, els ho confés, m'espanten, perquè no tenen escrúpols a mentir, a fer servir qualsevol mitjà per aconseguir els seus objectius i no els importa per fer-ho torçar la llei, usar la força, manipular els mitjans de comunicació públics, legislar burlant els mecanismes de control parlamentari.

Senyors del Govern, avui és un dia per tenir seny i exercir la responsabilitat, avui tenen l'oportunitat de rectificar i iniciar un diàleg que mai no s'hauria d'haver trencat, retirin el decret llei del TIL que han duit per validar, retirin-lo i asseguin-se a parlar, com fan les persones sensates i civilit...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, aquest govern sempre està disposat a parlar. Una vegada més els ho dic, no donin lliçons d'estimar aquesta terra, aquesta terra no és seva, aquesta terra és de tots i tots ens estimam la nostra llengua, el nostre medi i tot el que hi ha, tots. Quan una persona se la vol apropiari o un grup se la vol apropiari, crea violència, i la violència fa violència.

Jo li dic que l'arrogància ..., no és ser arrogant pensar diferent, no és ser arrogant voler aplicar un programa electoral i voler-lo parlar. L'arrogància és emprar la força, l'arrogància és per la força intentar aconseguir el que no li dóna la democràcia.

Els vull dir que jo he ofert el diàleg i l'he mantingut i el continuo mantenint i per això he cridat els representants dels treballadors. Quan s'ofereix a una negociació negociar un calendari d'aplicació del TIL per successius cursos es fa una cessió, perquè açò no hi era inicialment. Quan es diu que es farà una mesa d'experts del TIL per veure el seu desenvolupament, s'està negociant. Quan es diu que es parlarà de la formació del professorat per ajudar-los en el possible a preparar-se per aplicar el TIL, s'està negociant. Quan es diu que es vol negociar la catalogació, l'aplaçament de la catalogació de places de docents per aplicar el TIL perquè ningú no sigui perjudicat, s'està negociant. Quan es diu que es vol negociar l'oferta pública d'ocupació amb concurs-oposició, s'està negociant. Quan es diu que es volen millorar les condicions laborals dels professors, s'està negociant. Quan es diu que es vol elaborar el nou pacte d'interins i el criteri de la llista dels mateixos interins, s'està negociant.

Sí, senyors, estam negociant. Ara, diguin tot açò que és el que he ofert i pensin si això són coses bones per negociar o si els interessa més la crispació política. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 9674/13, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a competències dels consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 9674/13, relativa a competències dels consells escolars, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, parlant de negociació, el decret llei que avui es porta aquí a validació a més de significar una burla a la justícia atempta contra els principis consolidats en la legislació espanyola, entre ells sostreu competències als consells escolars dels centres.

Em podria dir, per quina raó el projecte lingüístic, que és un projecte més dels educatius, no necessitarà l'aprovació dels consells escolars? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Açò no és de ver.

(Se sent de fons una veu que diu: "aquesta és bona, aquesta és bona")

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Doncs, m'estranya, si diu açò és perquè no s'ha llegit ni tan sols l'exposició de motius d'aquest decret llei.

Miri, el problema és que el decret llei és una demostració d'autoritarisme i també de coacció, com ho és també que avui matí hi hagi policia nacional uniformada dins la Delegació d'Educació de Menorca.

Aquest decret, a més, és il·legal en referència als consells escolars i dirigit a aquells consells escolars que no varen aprovar les esmenes al seu TIL fetes, per obligació, pels equips directius dels centres, i com que no els podien castigar als consells ho varen fer amb els directors, almanco amb tres.

No els importa que això vulneri l'article 27.5 de la Constitució Espanyola que preveu que la planificació educativa ha de comptar amb el sector, ni tampoc que vulneri l'article 119 i 127 de la LOE que preveu que els consells escolars són òrgans de govern del centre que han d'aprovar els seus projectes educatius.

Ja sabem que quan entri en vigor la LOMCE açò desapareix, però mestrestant no es poden aprovar els projectes educatius al marge de les disposicions de les lleis orgàniques ni al marge de la Constitució. La Constitució diu que els poders públics garantirán el dret a l'educació amb la participació efectiva de tots els sectors afectats i que el professorat, els progenitors i l'alumnat intervendran en el control i la gestió de tots els centres sostinguts amb fons públics. Ignorar els consells escolars és ignorar la comunitat educativa perquè hi són representats professorat, pares i mares, ajuntaments, alumnat, personal no docent, i el seu funcionament també forma part de l'educació en valors i en democràcia de l'alumnat.

Però a vostès això sembla que no els agrada, i volen obviar les vies participatives que imposa la Constitució, a què tenen por?, a la democràcia? Diguin-ho ben fort i ben clar, que els senti tothom, que la democràcia no els agrada i que la volen treure de l'escola.

Apel·lam al seny i a la seva responsabilitat. Avui tenen l'oportunitat de rectificar i d'iniciar el diàleg. Retirin aquest decret llei. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Qui té por de la democràcia? El TIL, el Tractament Integral de Llengües, va ser aprovat pel Consell Escolar Balear. Què és que aquest no val? Els altres sí i aquest no? Doncs, va ser aprovat aquí al Consell Escolar Balear i hi ha representació de tota la comunitat educativa i es va intentar que fos àmpliament consensuat.

Democràtic, no és el que empra la violència, no sé si a Maó avui a la delegació hi ha policia o no hi ha policia, no en tenc ni idea, però moltes vegades quan hi ha policia és perquè s'atempta contra la seguretat de les persones. Es veu que aquesta democràcia és molt vàlida per a vostès. El que voldria és que tothom digués a tothom i, senyors, violència crea violència, és una irresponsabilitat començar a crear violència perquè un s'espera que no tindrà reaccions violentes i la violència sempre crea violència.

El decret llei no és il·legal, i li diré una altra cosa, ningú no lleva cap atribució als consells escolars. Com sap, i ho hauria de saber, l'article 121 de la LOE, de la Llei d'educació, a l'apartat 3 diu "*corresponde a las administraciones educativas establecer el marco general que permita a los centros públicos y privados concertados elaborar sus proyectos educativos*", o sigui, a cadascú les seves competències, no correspon als consells escolars fer la política educativa del Govern, açò és competència de l'Administració, del Govern, cadascú diu el seu, en el que tenen competència els consells insulars i el TIL els dóna àmplia competència és precisament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...per aprovar els seus projectes que els han d'aprovar dins la legalitat, i ni els consells escolars ni ningú no poden sortir de la legalitat.

Per açò, la inspecció educativa fa les pertinents modificacions i després el que s'ha de fer és aprovar-ho d'acord amb les correccions legals que ha fet la inspecció educativa. Aquí, a cadascú les seves competències, el que no pot pretendre el consell escolar o un consell escolar individual i un altre i un altre és dictar la política de la comunitat autònoma. El consell escolar de les Illes Balears va aprovar el tractament integrat de llengües, amb el consens necessari.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) Pregunta RGE núm. 9675/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes negres d'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 9675/13, relativa a llistes negres a educació, que formula la Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, ja està bé de ser aquí, a un parlament, i dir, renegar de la política, com si fer política fos una cosa dolenta. Sra. Consellera, em vol dir si l'aprovació d'un decret llei sobre el TIL és una decisió política o és una decisió pedagògica?

Sra. Consellera, vostè ve a aquest parlament a fer política o a fer macramé? Ja està bé de renegar de la política.

Per altra banda, Sra. Consellera, fa unes setmanes que un diputat del Grup Popular manifestava en un article d'opinió que aquesta vaga serviria per fer llistes o per saber quins eren els professors que "*juegan con los alumnos para conseguir objetivos políticos*" i la seva conselleria a través de les xarxes socials va donar suport a aquest article.

Sra. Consellera, em pot ratificar, avui i ara, si vostè està d'acord a fer llistes sobre els professors que han fet vaga per dimonitzar-los? Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, de llista negra no n'hi ha cap, ni ningú no ha parlat mai de llistes negres. Gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

LA SRA. COSTA I SERRA:

Una mentida més d'aquest govern i del Partit Popular en aquesta cambra, com es nota que les mentides polítiques no tenen conseqüències ni cap responsabilitat política, una vergonya, Sra. Consellera.

Aquí tenc l'article on diu "*lo positivo de esta huelga es que sabremos con nombres y apellidos quienes juegan con los alumnos para conseguir objetivos políticos*". Vostè, a això, digui-li com vulgui, però és fer llistes negres.

I ja està bé d'intentar les manifestacions democràtiques i lliures amb violència, perquè vostè, el 80% de la seva intervenció d'aquest matí està intentant lligar les reivindicacions legítimes dels docents amb la violència. Prou, Sra. Consellera!, avui és un dia clau, tenen la responsabilitat de rebaixar la tensió i apel·lam al diàleg i al consens en aquest conflicte al món educatiu que només el president Bauzá ha provocat.

Sra. Consellera, no troba que ha arribat ja el moment de rebaixar ja la tensió? Vostès són els governants, encara que no ho sembli, i han de trobar punts d'encontre en aquest conflicte i només vostès ho poden solucionar i avui tenim una ocasió d'or: retirin i no aprovin el decret llei sobre el TIL, retirin el punt cinquè de l'ordre del dia.

Tenguin seny i responsabilitat, Sra. Consellera, estableixin ponts de diàleg perquè si avui aprovam el TIL crec que estarem davant un camí sense retorn i moltes coses en aquesta terra s'hauran malbaratat per a sempre, amb unes víctimes principals: els infants...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... i amb un únic culpable...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, la violència també la fan vostès, o vostès creuen que no tenen cap tipus de responsabilitat? Deixin vostès de crispar!, no volen pau?, deixin de crispar en la comunitat, no tot val per aconseguir finalitats polítics.

Sra. Diputada, li ho reiter, nosaltres no feim llistes negres. Feim llistes de les coses que vostès varen deixar destrossades: 39% de fracàs escolar, el pitjor d'Europa; 36,70% d'abandonament escolar a Balears; també feim llistes, senyora, jo li hi diré, que tenim el segon lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 12 anys, és un desastre; el quart lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 14 anys, un desastre; el quart lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 15 anys, un desastre; el quinquè de totes les comunitats autònomes en titulars d'ESO, un desastre; els darrers llocs d'Espanya en expressió i comprensió lectora i competència científica, segons les dades de l'informe PISA, un desastre.

Aquestes són les dades que han quedat en aquesta comunitat autònoma després de la gestió feta per vostès al front de l'educació. I nosaltres el que feim és donar solucions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...fer alguna cosa, vostès ho varen destrossar tot. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 9672/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del Projecte de llei de mesures tributàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 9672/13, relativa a retirada del projecte de llei de mesures tributàries, que formula el Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Cambiamos de tema, pero seguimos hablando de ocurrencias de este gobierno, en este caso de los llamados impuestos verdes.

Hace unos meses en una reunión con una veintena de empresarios afectados les decía que esta ley de los llamados impuestos verdes era un muerto viviente que solamente necesitaba algo de tiempo e intimidación mediática para su último responso.

El martes redacté esta pregunta, si no consideraba el Sr. Conseller, que había llegado el momento de dar cristiana sepultura a los restos mortales de la penúltima ocurrencia del Sr. Bauzá, los llamados impuestos verdes, y justamente al día siguiente, el miércoles, el Sr. Bauzá anunció su retirada.

Podía haber cambiado la pregunta, pero me interesaba saber las razones que amparan esta retirada, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra el representante del Gobierno.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Moltes gràcies, presidenta. Gracias, Sr. Diéguez, acostumbrado a verle de frente en la mesa, que me requiera hoy por mi derecha, no sé si debería producirme una cierta inquietud.

En todo caso, efectivamente, los acontecimientos han sobrepasado lo que es la estricta formulación de la pregunta, el presidente del Gobierno anunció que el Govern de les Illes Balears solicitará a esta cámara la retirada del proyecto de ley de sostenibilidad de la hacienda pública, y para concretar un poquitín más el próximo consell de govern, el próximo viernes, efectivamente acordará solicitar a este parlament la retirada de dicho proyecto de ley.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

¿Quiere volver a intervenir?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias. Sr. Conseller, me alegra que usted haga esfuerzos por situarse en algún sitio, no como otros miembros de su gobierno.

Mire, he oído decir que..., he oído decir porque usted no me ha dado ninguna explicación, que era la modificación del objetivo de déficit lo que provocaba la retirada de estos impuestos. Esto no es cierto porque yo mismo le presenté una enmienda en la ponencia de la ley diciendo que en caso de una modificación del objetivo de déficit no se aplicaran y ustedes lo negaron.

Mire, ustedes han retirado esta ley porque el Sr. Bauzá se ha rajado frente a los empresarios, ha perdido la batalla frente a los empresarios, igual que perdió la batalla frente a los médicos cuando les amenazó con dejarles sin parte de su sueldo. Eso sí, cada vez que el Sr. Bauzá se equivoca cesa a un conseller, al Sr. Aguiló al que aplaudían igual que a la Sra. Camps ahora, y a la Sra. Castro también la cesó en sus anteriores equivocaciones. El Sr. Bosch fue más listo y se largó antes de que lo incineraran completamente con el TIL.

Mire, igual que han caído los impuestos, los complementos médicos, el cierre de los hospitales, igual, perderán la batalla política del TIL, porque el TIL no solamente tiene sobre su cabeza la espada de Damocles de ese inminente auto del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares, sino que tiene en su contra lo que es más importante socialmente: toda la comunidad educativa, padres, profesores y alumnos, y el domingo lo van a poder ver.

Han perdido todas y cada una de las batallas que han librado, todas, y eso lo tienen que saber también los docentes que están en esta última batalla que es la que tenemos en marcha en estos momentos, los docentes, padres y alumnos, todos, y han perdido todas las batallas y seguirán perdiendo todas las batallas políticas porque para ganarlas no basta tener mayoría, Sr. Bauzá, para ganarlas además hay que tener razón, y la razón no está de su parte.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gracias. Sr. Diéguez, venimos aquí a dialogar un poco, ¿no?, claro si usted me cambia el tercio, pues lo tenemos complicado.

Razones para la retirada de la ley de hacienda pública, una, la correcta ejecución de ingresos y gastos en ejercicio, sabe usted que tenemos mayores ingresos que el ejercicio pasado, se están ejecutando correctamente los gastos; dos, suavización de la senda de consolidación fiscal, con lo que supongo que su grupo estará de acuerdo, pasamos del 0,7 al 1,47 en este ejercicio y para los próximos el 1% de déficit, del 0,7 al 0,2; tres, necesidad de consolidar la recuperación y el crecimiento económico en nuestra comunidad; y cuatro, el hecho que se está debatiendo en profundidad la reforma del sistema fiscal en todo el Estado y creemos conveniente participar en dicho debate.

Ya le adelanto -y el presidente Bauzá lo ha dicho en otras ocasiones- que esta comunidad no tiene un problema de déficit público, tiene un problema de sistema de financiación. Proponemos que el sistema de financiación se ajuste al ciclo de la economía regional y mientras no se ajuste al ciclo de la economía regional tendremos que hacer algún planteamiento con la reforma de los impuestos.

Puede usted soltar esloganes, lo de los débiles y todo esto, pero claro, podemos hablar de las concesiones de carreteras y las interpretaciones del pliego, eso va a favor de los débiles o los poderosos. Podemos hablar de pactos salariales declarados nulos por los tribunales y luego mirar hacia otro lado. Podemos hablar de acuerdos de prospecciones petrolíferas para las grandes corporaciones del petróleo.

Yo creo que hemos de levantar el nivel y venir aquí a hablar de una realidad compleja, de una realidad que tiene ángulos, que tiene aristas y si de ese debate podemos acordar algunas cosas, creo que será en beneficio de todos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 9676/13, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes a menjadors escolars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 9676/13, relativa a ajudes de menjador escolar, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzmán, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Esper que s'hagi informat millor per contestar la meua pregunta perquè li vull recordar que el Partit Popular governat pel Sr. Matas, que crec que era del seu partit, ens va deixar un 43% de fracàs escolar en aquesta comunitat.

(Petit aldarull)

La meua pregunta és: creu vostè que la dotació prevista per a les ajudes de menjador escola d'aquest curs és suficient?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, dins la conjuntura econòmica que tenim actualment, gràcies en part als esforços fets per vostès, la darrera convocatòria de menjador escolar és de 490.000 euros i crec que es fa un gran esforç a causa principalment a així com estam.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies per aquesta resposta tan pobra i tan ineficaç, Sra. Consellera.

L'índex de pobresa infantil que publica la darrera enquesta de condicions de vida de l'Institut Nacional d'Estadística indica que a les Balears hi ha un 1,8% dels menors de 16 anys que pateixen privacions materials que afecten la seva alimentació. Parlam de 3.300 menors amb problemes de malnutrició, una xifra que triplica la que ha donat la defensora dels menors. Aquesta cruel realitat que vostè no vol reconèixer i per això, vostè convoca una ajuda de menjador amb un any d'endarreriment i un 40% més baixa que l'anterior. Aquesta és la realitat que vostès no volen veure i és una realitat que passa per damunt el TIL i vostès hi han de donar resposta.

Miri, el requisit de la convocatòria d'ajudes de menjador exclou directament els infants més vulnerables que són precisament els que més la necessiten i per això, ha davallat la demanda, perquè són moltes les famílies que no poden pagar per avançat els 800 euros que costa el menjador escolar durant un curs.

Davant aquesta actual situació en una comunitat on sabem que hi ha 3.300 infants mal alimentats, avui més que mai és necessari i urgent cercar un sistema per repartir les ajudes de menjador i augmentar la seva dotació, de manera que puguin accedir a aquests serveis de menjador i a aquestes ajudes, sense cap tipus de restricció, les famílies que pateixen situacions de pobresa.

No és una qüestió de disponibilitat pressupostària, Sra. Consellera, és una qüestió de voluntat política, la mateixa que vostè ha tengut per pagar durant aquests dos anys, aquests dos cursos escolars, un milió d'euros a les escoles de l'Opus Dei, 1.500 infants haguessin pogut menjar cada dia a l'escola amb aquests doblers.

Miri, vostè que diu que té cura dels infants i que li preocupen els infants, sembla que no és així. Vostè no fa res per ells. La malnutrició infantil posa en risc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

...posa en risc...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, tenen un cinisme increïble, o sigui em ralla de malnutrició i la darrera paraula seva és retiri el TIL, ho mesclen tot, ho empren tot.

(Remor de veus)

Com s'atreveix vostè a rallar de malnutrició i mesclar la malnutrició amb els menjadors escolars?

(Se sent de fons una veu que diu: "no en té ni idea")

El que vostès fan és èticament molt qüestionable, Sra. Diputada. Com ralla..., ningú no pot voler que hi hagi infants malnodrits a la nostra terra, ningú, i s'han de posar les ajudes socials pertinents, les ajudes familiars, però, què té a veure açò amb els menjadors escolars?

Els menjadors escolars que com sap no són beques, són ajudes que es donen amb posterioritat perquè si un filllet hi ha anat sis dies...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...ha d'haver anat primer al menjador per saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, per favor, silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... els dies i donar-li l'ajuda. Què té a veure açò?

El que jo li puc dir és que aquest govern ha pagat 1.247.418 euros, els vaig pagar l'altre dia, en ajudes de menjador del 2010-11, que hi eren vostès, i 11 i 12 ... l'altre dia ho vaig haver de pagar. Vostès prometen molts de doblers i després no varen pagar ni un euro, els altres ho han hagut de pagar, els altres som els que hem de fer factible aquesta comunitat autònoma econòmicament perquè vostès només parlen, empren els infants, empren la malnutrició que ningú no pot voler malnutrició per a cap infant i per a cap família i l'empen en aquesta sala per fer política.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Vostès, senyora, no els altres.

Gràcies.

(Se sent de fons una veu que diu "muy bien", i una altra que diu "dimissió, dimissió, dimissió")

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 9656/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació electrònica ramadera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 9656/13, relativa a tramitació electrònica ramadera, que formula la Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'atenció i la preocupació que des del primer dia dedica el Govern balear al sector primari s'ha manifestat en la creació d'una conselleria d'Agricultura que va suprimir l'anterior govern del pacte, no em cansaré de repetir-ho.

El pagament de les ajudes agràries i ramaderes pendents amb expedients pendents de resoldre de 2008 i de 2009 ha exigut un gran esforç, però per primera vegada s'ha aconseguit abonar totes les quantitats dins l'any natural i que el camp balear estigui avui al dia. Amb aquesta bona gestió s'han agilitat els tràmits i les Balears han estat la primera comunitat autònoma a rebre els fons directes de la PAC, corresponents als anys 2011 i 2012, amb 23 milions d'euros per exercici, tal com va destacar el nostre president, el Sr. Bauzá, a la darrera reunió del consell agrari interinsular. A la vegada també el conseller, el Sr. Company, negocia en aquests moments més aportacions per al sector agrari de Balears durant el període de 2014 a 2020.

En aquest marc hem de situar la posada en marxa d'un nou sistema per resoldre els tràmits administratius i fer consultes que afecten les explotacions ramaderes de les Illes, una actuació que dona resposta a una petició reiteradament manifestada pel sector ramader de Balears, tota vegada que cal fer nombroses gestions. Per tant, Sr. Conseller, en què consisteix la tramitació electrònica ramadera de les Illes Balears que ha posat en marxa la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament hem posat en marxa una aplicació electrònica de cara a simplificar tots els tràmits dins el sector primari, sobretot dins el sector ramader, en aquest cas. Una de les queixes principals repetides per part de tot el sector, sense diferències de colors ni d'ideologies dins el sector primari, és que hi ha massa burocràcia, massa paperassa i que es perd molt més temps a anar a les diferents oficines comarcals de la conselleria que cuidar en aquest cas els animals o procurar tenir un bon gènere.

La gent moltes vegades no sap tota la parafernàlia que du haver de produir alimentació, produir aliments, com en aquest cas són les produccions d'animals. De cara a garantir la seguretat alimentària s'ha de fer tota una sèrie de tràmits, de comunicar quan neix l'animal, comunicar..., sol·licitar els cròtals, que són les marques d'identificació que duen tots els animals, s'ha de fer una declaració de cens anual per veure si en tens més o en tens menys, s'han de sol·licitar els documents de trasllat, les guies sanitàries, etc. Tot això són papers que un pagès normal, un ramader normal ha de fer de forma continuada, i que durant l'any, en el 2012, tenim un volum d'uns 37.000 tràmits presencials que s'han fet a les diferents oficines de la conselleria.

Per tant, en base a tot això i responent un poquet al compromís que té aquest govern de simplificació administrativa i d'apropar l'administració als ciutadans s'ha fet aquesta eina, una eina que es comença a utilitzar i que el que ha de fer és reduir molt de temps als pagesos, als veterinaris, als ramaders, que l'han de poder destinar després a altres labors que tenen dins la pròpia explotació.

S'agilita, com dic, aquesta tramitació. Estaran connectats durant les 24 hores, es podran fer les sol·licituds a qualsevol hora, en qualsevol moment, només des d'un punt que tinguis de connexió a internet, i el que es pretén, com dic, és informatització en temps real. És a dir, també per a nosaltres, com a administració, ens suposa tenir molta més informació en temps real, no hem d'estar pendents que des d'una oficina comarcal s'enviïn els papers a l'oficina central d'aquí a Palma, o a Menorca, o a Eivissa o a Formentera, i fa que, com dic, tot funcioni molt millor. En definitiva és una eina que varem presentar ara el mes de juliol i que la nostra confiança és que poc a poc la vagin utilitzant cada vegada més els nostres pagesos. Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 9657/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats amb el SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 9657/13, relativa a convenis signats amb el SOIB, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La setmana passada ja donàvem compte de les dades de l'atur a les Balears, destacant que per quart mes consecutiu s'està creant ocupació neta, i que ja fa deu mesos en què baixa l'atur, unes dades que no són fruit de l'atzar, sinó que s'estan fent les coses ben fetes, s'estan posant en marxa els mecanismes necessaris perquè la iniciativa privada torni a generar llocs de feina.

I precisament aquesta major implicació del sector privat i les polítiques actives d'ocupació és una de les línies que s'està treballant des del SOIB. Si volem millorar l'ocupabilitat de les persones aturades hem de preparar treballadors competitiu, d'acord amb les necessitats reals del mercat, afavorir el contacte entre desocupats i empreses mitjançant pràctiques professionals, oferir a les empreses una borsa de feina que respongui a les seves necessitats, i especialment formar les persones que cerquen feina amb la gran aposta del SOIB pels certificats de professionalitat acreditables a nivell estatal.

Aquesta formació, a més, no pot estar dissenyada dins els despatxos, sinó que ha de respondre a les demandes dels sectors productius, perquè puguin concloure en una contractació estable. Volem treballadors competitiu, i volem també joves competitiu; volem anglès per a tots, perquè puguin treballar a una comunitat turística; volem joves que puguin competir amb altres joves d'arreu del món, i aquesta és la nostra responsabilitat, no una responsabilitat política sinó una responsabilitat social.

Per això li demanam, Sra. Consellera, com valora els acords firmats a Eivissa i Formentera amb entitats tan estratègiques com associacions d'instal·lacions nàutiques, la Federació hotelera, l'Associació d'empresaris i instal·lacions elèctriques, l'Associació de serveis nàutics, Associació de constructors i Associació de bars, restaurants i cafeteries. I la volem felicitar per la seva gran tasca que està realitzant també al front del SOIB, perquè com deim en mallorquí, qui crida perd la raó, i és l'educació de molts que ens impedeix cridar, però aquesta majoria, aquesta majoria que no crida, no dubti que està sempre al seu costat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La valoració que fa aquest govern dels convenis signats pel SOIB és molt positiva. Mitjançant els mateixos s'ha aprovat la formació de molts de desocupats a l'illa d'Eivissa i Formentera en els sectors de major demanda.

Hem signat, tal i com ha dit vostè, acords amb associacions del sector hotelier, del nàutic, del sector de la construcció, de l'hostaleria, bars, restaurants, i amb el sector industrial. Es tracta d'un projecte que s'ha posat en marxa enguany per primera vegada, i que té l'objecte de formar grups de persones en situació de desocupació per a la seva reinserció laboral. Aquests acords tenen per objecte aconseguir una major participació i implicació del teixit empresarial en les polítiques actives d'ocupació de les nostres illes i que desenvolupa el SOIB.

Tot açò facilitarà un millor coneixement dels canvis produïts dins el mercat laboral de requeriments de perfils professionals, i millorarà la gestió de la intermediació laboral i la gestió de la formació professional per a l'ocupació. Mitjançant els mateixos hem aconseguit realitzar una programació de la formació de certificats de professionalitat que respondrà i respon a les necessitats del sector productiu. Hem agilitat la gestió d'ofertes de feina i hem facilitat l'execució de pràctiques a empreses d'alumnes en formació.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 9658/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació dels fons finalistes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 9658/13, relativa a situació dels fons finalistes, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Los diversos gobiernos del Partido Popular siempre han apostado por mejorar un servicio esencial como es el transporte público, su regulación y sus infraestructuras.

Tristemente la pasada legislatura Movilidad se caracterizó por su pésima gestión, descontrol y un continuo despilfarro; especialmente convirtieron la gestión ferroviaria en una barra libre de esa fiesta que montaron. Se pulieron grandes cantidades de dinero público en estudios y asesorías innecesarias, mucha publicidad, viajes y comidas. Llevaron a cabo adjudicaciones sin financiación, retraso de pagos, generando mucha deuda, dejando un amplio agujero en todos los sentidos difícil de tapan.

Además las continuas disputas internas entre socios de gobierno llevaron a ocultarse entre ellos partidas y al desvío de fondos finalistas, pudiéndose calificar estas actuaciones de la pasada legislatura como uno de los mayores escándalos en esta comunidad, con unos responsables de ello, sí, unos claros responsables.

Por otro lado, destacar el giro que ha supuesto la actual gestión de este govern en movilidad, a pesar de la citada difícil situación económica y de pésima gestión recibida, girando hacia una movilidad eficiente y competitiva, garantizando y mejorando el funcionamiento del transporte público. Pero este gobierno, además, se encuentra con la dificultad de resolver los disparates generados en la anterior legislatura: su pésima gestión de los fondos de los convenios para el tren sigue trayendo complicaciones ahora.

Este gobierno, de forma responsable, está resolviendo tales desaguados a pesar de que alguno no quiera oír hablar o renuncie a la herencia recibida; lamentablemente ésta tiene plena vigencia, que se lo digan al Govern, poniendo en marcha soluciones a sus despropósitos, como la reciente que es objeto de la actual pregunta oral.

Por todo ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, ¿qué actuación ha llevado a cabo el Govern para dar solución a la situación irregular de los fondos finalistas para el tren de Mallorca del convenio firmado con el Gobierno del estado en diciembre del 2010?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra el representante del Gobierno, el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament tots recordam aquell famós conveni ferroviari que deia que hi havia uns suposats 443 milions d'euros per fer inversions en ferrocarril, però que a l'hora de la veritat només en teníem pactats i fermats 57,5, dels quals els darrers 14,5 o 3,15 hi va haver bastant brega perquè ens arribassin.

Què va passar? Idò que es varen començar a licitar obres, i tenint-ne només 57,5 de fermats es varen licitar fins a 228 milions d'euros en obres. Hi va haver un moment que el mateix govern del pacte, el conseller Vicens, en unes cartes dirigides tant al ministre com també al conseller d'Hisenda, deia "Houston, tengo un problema", i tenia un gran problema. Per tapar aquell problema es varen fer un parell de convenis en paral·lel d'aquells estatutaris. Aquest a què feim referència és un que es va firmar el 30 de desembre de 2010, on es deia que..., bé, hi havia més coses que el que era el tren de Mallorca, hi havia també drenatges per a autopistes d'Eivissa i el port de Ciutadella, però concretament, pel que era el nostre tema del ferrocarril, deia que per a l'any 2010 se'ns donarien 23 milions d'euros, que es varen enviar en aquells moments a Hisenda d'aquesta comunitat, i després, per a l'any 2011, se'n podrien donar 32 més sempre que es firmàs una addenda, una addenda

que no varen ser capaços de firmar durant tot l'any 2011, i per tant va decaure també aquell conveni.

En aquells moments ens trobarem, quan nosaltres entrem, que els 23 milions d'euros que havien arribat a Hisenda no es varen traslladar a SFM, un debat que a més hem tengut oportunitat de tenir moltes vegades amb qualque diputat d'aqueixa cambra, que deia que sí que havien arribat. Idò no; de fet els 23 milions d'euros han arribat ara, fa qüestió d'unes setmanes, a SFM. S'havien perdut, com altres molts que hem tengut oportunitat de comprovar, per dins Hisenda i no hem arribat a saber molt bé en què es varen gastar. Supòs, supòs, i dic que és una suposició, en despesa corrent.

La veritat és que és un d'aquells problemes, un més, dels que anam solucionant així com anam arribant, però no hem d'oblidar que en tot aqueix camí hi ha hagut empreses que han tancat, empreses d'aqueixa comunitat autònoma que han tancat perquè el Govern va adquirir compromisos sense tenir els doblers, i això ha fet que tinguem el desastre que tenim i que estam intentant adreçar.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 9659/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Pla hidrològic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 9659/13, relativa a aprovació del Pla hidrològic, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, el passat dia 6 de setembre el Consell de Ministres va aprovar de manera definitiva el Pla hidrològic de les Illes Balears. Aquest document pensam que té una especial rellevància per al futur dels recursos hídrics i per a la seva racional utilització. Volem destacar la seva importància, donada la dilatadíssima tramitació que hem tengut amb aquest pla hidrològic. No podem oblidar que el govern del pacte ens va deixar una vegada més un regal enverinat amb un pla hidrològic, en bona part sense exposició pública, i que va haver de ser tornat a sotmetre a tots els tràmits necessaris perquè dos anys després de l'inici d'aquesta legislatura avui puguem tenir un pla hidrològic aprovat, pla hidrològic que per cert ha tingut el suport majoritari tant del Consell Balear de l'Aigua, amb 33 vots sobre 37, i el Consell Nacional de l'Aigua, amb 77 vots laborals sobre 84.

Davant aquesta realitat, Sr. Conseller, voldríem que ens explicàs quins són els beneficis i quina és la importància que per a aquesta comunitat autònoma tindrà que ara ja, per fi, tinguem un pla hidrològic aprovat i a més com aquest, amb un suport infinitament majoritari, que és allò desitjable en tots els casos i també en aquest.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

I.12) Pregunta RGE núm. 9660/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tercer pagament a proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 9960/13, relativa a tercer pagament a proveïdors, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. No deixa de resultar estrany que pagar allò que es deu sigui notícia, però això és exactament el que està passant a l'actualitat a Espanya. El Govern ha posat en marxa els mecanismes de pagament de proveïdors de l'administració per fer front a l'immens deute que tenien les administracions amb ells.

No és més lògic pagar allò que encara es deu que incórrer en noves despeses? Ja sabem que el Partit Socialista i el desaparegut Sr. Zapatero, aquell mateix que deia que la Sra. Merkel havia fracassat, i ja veim on és un i on és l'altra, doncs aquests no pensaven igual, ja que en moments en què l'economia era absolutament desfavorable no varen decidir activar el pagament a proveïdors, sinó que varen pensar que era més lògic encara fer més despesa, i així ens vàrem gastar tots aproximadament 15.000 milions d'euros en aquell famós Plan E, abans de pagar als proveïdors allò que se'ls devia, obres on el més important eren les tanques que anunciaven l'obra, quasi més que les feines que s'estaven fent, i així ens ha anat.

Però el millor alumne del Sr. Zapatero el vàrem tenir aquí, el Govern balear, on aquell terme de les inversions silencioses ja sabem ara el que vol dir exactament; no és més que un convid jo, pagam tots els ciutadans, i mentrestant jo me'n vaig al Senat, on ara, per cert, es trobarà amb el Sr. Griñán, una altra joia de la política socialista autonòmica.

(Alguns aplaudiments)

Els dos plans de pagament a proveïdors anteriors han suposat una aportació de 900 milions d'euros a l'economia de més de 4.500 empreses i autònoms proveïdors de l'administració. En aquest tercer pla de pagament a proveïdors com a novetat s'inclouen quantitats pendents de pagament de les comunitats a les entitats locals, tant ajuntaments com consells insulars, i que la Universitat de les Illes Balears pugui pagar deutes pendents amb els seus proveïdors a través d'aquest mecanisme.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo la valoració que faig de la tramitació del Pla hidrològic de les Illes Balears és la mateixa que ha fet la immensa majoria dels actors que han participat durant pràcticament dos anys en la redacció, i és molt positiva. Hem de dir que els principals objectius que persegueix és garantir un bon estat ecològic del domini públic hidràulic, satisfer la demanda de l'aigua protegint-ne la qualitat, equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial, i fomentar un ús racional d'aquell recurs.

En definitiva, el que està cercant aquest pla hidrològic és equilibrar la protecció del recurs de l'aigua amb la satisfacció de la demanda. Hi ha gent que voldria que la gent no tengués l'aigua suficient per poder fer els seus negocis, per poder tenir ca seva, etc., i per tant tendríem un recurs molt protegit però no el podríem gaudir. Jo crec que hem d'anar a cercar aqueix equilibri i això és el que pretén el Pla hidrològic de les Illes Balears, un pla hidrològic que es va votar de forma unànime a la Comissió Balear de Medi Ambient; on el Consell Agrari Interinsular, tot el sector primari, també el va aprovar unànimement; on el Consell Balear de l'Aigua el va aprovar amb 33 vots a favor amb un sol en contra; on el Consell Nacional de l'Aigua el va aprovar amb 77 vots a favor i 4 vots en contra; en definitiva, amb unes majories aclaparadores.

Per tant la valoració no pot ser més que molt positiva.

Però, a més, un pla hidrològic -per dir un parell de coses- dona la màxima protecció possible, que recull la Llei d'aigües, a les 4.215 hectàrees qualificades actualment com a zona humides; un pla hidrològic de les Illes Balears que manté els perímetres de protecció dels pous de subministrament urbà, que fomenta l'ús de recursos alternatius amb aigües depurades i dessalades, que recull mesures encaminades a l'ús racional i a l'estalvi, que pretén que a la xarxa es redueixin les pèrdues un 20% abans que acabi el 2021. En definitiva, tota una sèrie de coses que fan que puguem protegir bé el recurs per poder-lo gaudir a futur.

I vull recordar que a més aquest pla hidrològic a Madrid tenien una versió anterior aturada per part del govern del Sr. Zapatero i ens el varen tornar a petició nostra perquè ja ens havien dit -ho dic perquè la setmana passada es va comentar aquí- ens varen dir "no el podem aprovar". Per què?, idò senzillament perquè no havia passat a exposició pública, perquè tenia nou annexos normatius sense passar a exposició pública, 55 articles nous sense passar-los per informació pública, 148 pàgines, i perquè varen modificar tot el balanç hídric sense exposar-lo públicament. Per tant, un desgavell.

Gràcies.

Voldríem conèixer per tant, Sr. Conseller, quina és la seva valoració del tercer pla de pagament a proveïdors aprovat recentment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre la pregunta.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Mercadal. Fixi's, en una de les crisis més greus de fa molts d'anys a la nostra economia occidental -hauríem de remuntar-nos a l'any 29- els ciutadans de les Illes Balears varen confiar en un projecte de reformes; els ciutadans de les Illes Balears varen mirar quins projectes hi havia damunt la taula i varen confiar en un projecte de reformes.

Això és el que està fent el Govern de les Illes Balears ara. Estam desenvolupant reformes en matèria legislativa; estam desenvolupant diferents reformes en matèria també d'hisenda pública, perquè això és el que ens toca fer ara, reformar per tornar la nostra comunitat a la senda del creixement, a la senda de la generació d'ocupació.

I en matèria de pagaments teníem un doble desafiament: per una banda, atendre les obligacions de pagament de l'exercici corrent, perquè vàrem comprometre que només comprometríem allò que podíem pagar, per tant complir els nostres pressupostos, no generar més deute; i, per altra banda, cancel·lar l'enorme deute comercial i amb institucions d'exercicis passats. L'altre dia em deien que *se había generado* o que s'havia generat amb trenta anys d'autonomia, fixi's el que ens exigien, pagar les nostres obligacions d'exercici corrent i cancel·lar el deute de tota la vida. El primer repte, cancel·lar les obligacions d'exercici corrent, correspon a les polítiques de coordinació d'endeutament fetes amb l'Estat, i el fons de liquiditat per pagar menys interessos i allargar els terminis de retorn. I el segon repte, els mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors, primer mecanisme, 842 milions; segon mecanisme, 38,3, i ara acabam la primera fase del tercer mecanisme, que conclourà en uns dies devers 100 milions d'euros.

Vull recordar que el tercer mecanisme és especialment important. Per què? Perquè inclou, preferentment, no només factures sinó també subvencions en matèria de serveis socials, en matèria de salut i en matèria d'educació, i també inclou els pagaments a entitats locals i consells a la nostra comunitat. Sabem que gran pes del deute que avui té la comunitat autònoma el té amb consells i entitats locals i en matèria de subvencions; per això, hem pagat 10 milions d'euros en subvencions de l'any 2010; 8,5 de l'any 2011, i ara acabarem de pagar totes les de l'any 2011.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 9661/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de fisioteràpia i rehabilitació del centre Joan Crespí.

Tretzena pregunta, RGE núm. 9661/13, relativa a programa de fisioteràpia i rehabilitació del centre Joan Crespí, que figura la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. El programa de fisioterapia y rehabilitación que se lleva a cabo en el centro Joan Crespí de Palma va dirigido prioritariamente a los usuarios con una afectación neurológica crónica y grave de cualquier índole. Se trata de asesorar y proporcionar ayudas técnicas a estas personas, según la necesidad de cada caso, con la finalidad de reeducarlas para la consecución de los mayores niveles de autonomía personal.

Este programa es un programa del Govern incluido en el Servicio de Promoción de la Autonomía Personal que gestiona actualmente PREDIF, que es la Federación de Personas con Discapacidad Física, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, puede comprobar si ha apretado el ...

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Sí, esto está apretado.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ahora ya sí. Gracias.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

... de las personas con Discapacidad Física de Baleares, ...

(*Remor de veus*)

... conjuntamente con la Dirección General de Servicios Sociales y, en concreto, con la dirección del centro base.

En este último año, como en tantas otras cosas, la mejora en la gestión de dicho programa está dando excelentes resultados. Seguramente es, precisamente, la buena gestión en el área que usted está gestionando, Sra. Consellera, lo que está haciendo que la oposición se ponga tan nerviosa, que pierda los papeles y que haga afirmaciones de tal barbaridad como decir que existen en esta comunidad 3.000 niños que sufren malnutrición, cosa que saben perfectamente que no es cierto.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿cómo valora el funcionamiento del servicio de fisioterapia y rehabilitación del centro Joan Crespi?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra la consellera para responder.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Diputada, totalmente de acuerdo con sus afirmaciones.

En primer lugar, me gustaría destacar que el Servicio de Promoción de la Autonomía Personal para Personas con Discapacidad Física Grave es un ejemplo de colaboración público-privada porque, como bien ha dicho, está gestionado de forma conjunta por la entidad PREDIF, así como por la propia Conselleria de Familia y Servicios Sociales. Dentro de este servicio de promoción de autonomía personal se encuentra el programa de fisioterapia y rehabilitación que desarrollan profesionales de la Fundación de Atención y Apoyo a la Dependencia y Promoción de la Autonomía Personal.

Podemos destacar, además, como bien ha dicho, los excelentes resultados que han propiciado que en el año 2012 se hayan atendido más de un 50% de personas respecto al año 2011. Así, 118 personas pudieron recibir este mismo servicio en el 2011 y el año anterior se ha llegado hasta las 178 personas.

En cuanto al número de sesiones terapéuticas realizadas, también se ha producido un incremento de casi el 19%, pasando en el 2011 de 2.709 al 2012 a una cifra de 3.216 sesiones terapéuticas. Además, con el objetivo que este servicio, que podemos decir que es uno de los mejores valorados, tanto por entidades, por profesionales como por los mismos usuarios. Queremos que se pueda atender y beneficiar aún mayor número de personas posibles.

Tenemos que anunciar que se va a incorporar en breve a esta plantilla un fisioterapeuta y un auxiliar de enfermería. Con esto vamos a conseguir tener un equipo multidisciplinar formado por una médico rehabilitadora, cuatro fisioterapeutas y un auxiliar de enfermería. Aparte de agilizar la atención a las personas usuarias y poder llegar, como bien decía, a un mayor número de personas beneficiarias, el aumento de este personal técnico va a hacer posible una mayor especialización y va a permitir además poder potenciar determinados servicios, como son el de hidroterapia y el de las sesiones de electroterapia, que posibilitan además las instalaciones del centro Joan Crespi.

En cuanto a los servicios de que dispone el centro, durante el año 2012 podemos decir que los mayores demandados fueron el de fisioterapia, seguido del de terapia ocupacional, las acciones de ocio y tiempo libre, la logopedia, la atención familiar y la rehabilitación cognitiva.

Yo creo que estos resultados son un ejemplo más del compromiso que tiene este equipo de gobierno con las personas con discapacidad y podemos afirmar que seguiremos trabajando para todo este colectivo. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 9662/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de l'Escola d'Hostaleria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 9662/13, relativa a gestió de l'Escola d'Hostaleria que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. L'Escola d'Hostaleria de les Illes Balears fou creada el 1995 pel Govern i la Universitat de les Illes Balears.

(Remor de veus)

El seu principal objectiu és crear un model formatiu amb permanent actualització que permeti millorar any rera any la capacitat científica i tecnològica dels recursos humans del sector turístic balear i crear sinèrgies en altres destins de referència mundial.

L'escola fa 14 anys que ofereix una formació d'alta qualitat, gràcies a una plantilla dedicada a l'activitat docent, investigadora, amb àmplia i formació especialitzada. Com tots sabem, les Illes Balears són un destí turístic, internacional, de llarga història; els professors estan àltament vinculats amb la indústria i tenen estretes relacions amb el sector i impulsen, desenvolupen i consoliden la bona reputació de l'escola.

En el context de l'alta competitivitat dels destins turístics provoca que el fenomen turístic sigui actualment un complicat procés, on el nombre de variables que participen s'incrementen cada cop més amb rapidesa; els canvis vertiginosos en les preferències dels consumidors; l'embelliment dels destins, són alguns dels factors que necessari el desenvolupament d'un laboratori de formació i investigació que permeti ampliar el lideratge turístic de les Illes Balears cap a la innovació, mitjançant el desenvolupament del talent.

Són les persones que les que generen valor i diferenciació a la indústria turística. Donada la importància cabdal de l'Escola d'Hostaleria de les Illes Balears, Sr. Conseller de Turisme i Esports, podria explicar quines són les principals novetats de l'escola?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta, gracias, Sra. Diputada. La actual gestión de la Escuela de Hostelería gira en torno a cuatro ejes: el primero es el fortalecimiento de las relaciones con agentes turísticos, para mejorar la formación, ofrecer mejores opciones a los alumnos y proporcionar unas prácticas voluntarias y curriculares en los mejores establecimientos.

La número dos es apostar por la internacionalización de la escuela. A tal efecto se ha firmado un convenio con la Universidad China de Ningbo por el que grupos de alumnos chinos van a finalizar sus estudios en la escuela y se llevarán a cabo intercambios de profesores. En esta misma línea, se están aprobando otros dos convenios con el Centro de Formación Turística de Perú y con la Universidad Americana de Nigeria.

En tercer lugar, se está reforzando la labor social a través de dos vías de actuación: la primera, a través de cursos de formación para desempleados, financiados por el SOIB, que han supuesto nuevas fórmulas de colaboración público-privada; uno de ellos ha permitido la apertura de una extensión de la escuela en Capdepera e impartir cursos de formación para preparar a los mejores profesionales ante la apertura del Hotel Grand Hyatt. Otra es colaboraciones con entidades sin ánimo de lucro, algunos ejemplos son la elaboración de menús para jóvenes con fibrosis quística, en colaboración con la Fundación Respiralia; la impartición de cursos de cocina para celíacos y diabéticos, y la cooperación con la Fundación Amazonia y la puesta en marcha de una escuela de cocina en Sucre, Bolivia.

Y el cuarto punto es la celebración de eventos, como el I Foro de Turismo y Gastronomía, un proyecto de investigación y promoción del pan mallorquín con el IDI, la Escuela EDIP y la Associació de Forners i Pastissers de Balears; colaboración con la entidad Chefsins, que acoge a los mejores chefs de Baleares, y la colaboración con la Escola de Pastisseria Gremi de Barcelona, la más importante de nuestro país, para reforzar la formación de pastelería y repostería.

Además de estos cuatro ejes principales, se está trabajando continuamente en las tres líneas independientes de formación.

En cuanto a las titulaciones propias, en el curso 2010-2011 la escuela tuvo 187 alumnos y en el curso 2012-2013 238. Asimismo, hay un record de matriculados en la dirección hotelera internacional, en este dato han tenido mucho que ver las becas Iberostar por las cuales dicha empresa financia tres cursos y las prácticas y ofrece el primer contrato de trabajo a los tres mejores expedientes.

En cuanto a la formación de desempleados, en el curso pasado se impartieron 14 acciones formativas con unos 200 alumnos y en éste son 21 acciones con 855 alumnos.

Y en cuanto a la formación continua se han desarrollado 12 cursos a la carta, todos ellos a petición de los agentes turísticos. Los ingresos de la escuela por este concepto han pasado de 21.000 euros en 2009 a 118.000 euros en 2012.

Gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 9663/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova targeta sanitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 9663/13, relativa a nova targeta sanitària que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Fa una setmana que la Conselleria de Salut va començar a expedir les noves targetes sanitàries als centres de salut, un document que permetrà acreditar el dret a accedir als serveis sanitaris del Sistema Nacional de Salut i a les prestacions addicionals que garanteix el sistema sanitari públic balear. No obstant això, i ho vull repetir una vegada més, el fet de no tenir targeta no exclou de l'assistència sanitària ni a les dones embarassades ni als menors de 18 anys ni als que pateixen alguna patologia de salut pública, entre d'altres casos, ni tampoc a tot aquell que no necessiti de l'assistència sanitària urgent i gratuïta.

Des del dia 1 de gener del 2012, més de 400.000 persones han renovat la targeta antiga, moltes d'aquestes només han pagat el 50%, ara, el pròxim any, també tendran una rebaixa considerable les famílies nombroses en el preu de la targeta. Ara ja tots podrem disposar d'aquesta nova targeta sanitària amb tots els seus avantatges i beneficis que comporta.

Per tant, consideram que es tracta d'un avanç positiu per a la salut dels ciutadans, un avanç que va en sintonia amb la línia marcada pel Ministeri de Sanitat i que permetrà un major control a l'administració i més seguretat i més garanties per al pacient.

Sr. Conseller de Salut, ens podria explicar quins són exactament els avantatges d'aquesta targeta sanitària?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Palau. En primer lloc, el que li vull dir és que aquesta targeta serà identificativa, que consta de fotografia, xip de proximitat i banda magnètica i que

en el darrer reial decret aprovat, de targeta sanitària, que es publicarà en els pròxims dies en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, aconsegueix tots els requisits per aconseguir una correcta interoperabilitat de tots els sistemes de salut de les diferents comunitats autònomes.

Vull dir també que, a més de ser identificativa i determinada forma inequívoca el titular de la targeta, també incrementa la seguretat del pacient, accedeix millor el metge i l'administratiu als sistemes d'informació i facilita la localització dels pacients dins aquests sistemes d'informació, a més d'evitar l'ús fraudulent de la targeta sanitària que s'havia detectat en alguns dels casos.

D'ençà de dia 16 de setembre, 4.980 noves targetes s'han emès i aquelles que es varen emetre al llarg del 2012 i en aquests primers mesos del 2013, el que vull dir és que tendran una vigència, si les renoven abans del juliol del 2014, de quatre anys, que és el període màxim que permet de vigència de la targeta. A més, hem prorrogat sis mesos més aquelles targetes que caduquen els mesos de juliol, agost i setembre del 2013.

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 9665/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 9665/13, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Durant dos anys el Govern de les Illes Balears ha hagut de fer front a l'herència del dèficit desbocat que l'anomenat govern progressista, PSOE i PSM, va deixar com a herència impagable a aquestes illes, un 4,2% que va suposar una paràlisi de pagament a tots els àmbits de l'administració i també en els serveis públics essencials, com l'educació, que ara tant s'omplen la boca i tant els importa. No els importava tant aquesta educació quan governaven, senyores i senyors diputats.

Basta recordar que per fer front al pagament de les nòmines dels centres públics, ens varen deixar sense doblers per pagar ni més ni manco que 26 milions d'euros. Per a transport escolar no hi havia partida per import de 4 milions d'euros; per a reutilització de llibres de text faltaven 1.600.000 euros; per a neteja i seguretat dels centres, 336.000 euros; per a obres, 400.000 euros; per al funcionament dels centres públics i concertats, 184.000 euros, etcètera, etcètera, etcètera.

Aquesta educació pública sense pagar ni presupostar era el seu model. I el nostre és: educació pública sostenible per a tots i en anglès, un model que s'ha pogut sostenir ...

(Alguns aplaudiments)

... gràcies al control del dèficit, que va passar d'un 4,2% a un 1,8%, el major esforç que els ciutadans de les Illes Balears han hagut de fer per racionalitzar la despesa pública. No només això, sinó que en aquests sis primers mesos de l'any Balears ha estat l'única comunitat autònoma, juntament amb Astúries, amb superàvit, un superàvit de 120 milions d'euros, el qual, evidentment, no serà el resultat final de l'exercici, però que és una bona xifra i per això el felicitem, Sr. Conseller.

I una altra bona notícia és que en el darrer Consell de Política Fiscal i Financera es va aprovar un règim de dèficit diferenciat per a diverses comunitats autònomes, un dèficit asimètric, entre les que es troben les nostres Illes. Per això, Sr. Conseller, volíem que ens fes una valoració del darrer Consell de Política Fiscal i Financera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Cabrer. La veritat és que la valoració de la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera de 31 de juliol és positiva. Escolti, de vegades un no pot dir-ho sempre, de vegades es fixen objectius, un els assoleix, de vegades els assoleix a mitges, però és veritat que el president del Govern va fixar posició en aquesta cambra el 12 de març del 2013, sobre les qüestions que es tractarien el juliol en el Consell de Política Fiscal i Financera, va fixar posició dient que el que ens perjudica és el sistema de finançament autonòmic i mentre el sistema de finançament autonòmic no es canviés era necessari per a les Illes Balears un dèficit asimètric; era necessari un dèficit asimètric perquè més dèficit és més endeutament, no és cap alegria, però el Govern és responsable i com que el que ens perjudica és el sistema de finançament aprovat el 2009, mentre no es modifiqui és necessari que s'apliquin dèficits diferenciats que atenguin les realitats diferenciades de les diferents comunitats autònomes.

Va fixar també, el president del Govern, en aquella compareixença la intenció del Govern de defensar també millor, millor dit, menor dèficit que a l'exercici precedent, perquè estam en una senda de consolidació fiscal; vostè posava els exemples del que passa quan no tenim diners per pagar, del que passa quan el sistema de finançament no cobreix les polítiques essencials.

Permeti'm que li digui això perquè resulta que el dèficit no és un indicador abstracte, ens passa això quan gastam molt més del que ingressam. Es diu moltes vegades i es repeteix que a menor dèficit és menor l'estat del benestar, i és el contrari, el Govern entén que únicament amb una senda de consolidació fiscal adequada, suavitzada, com es va aprovar en el Consell de Política Fiscal i Financera és possible consolidar el nostre estat del benestar. Pressumir de l'estat del benestar o pressumir d'un estat del benestar que no és solvent és com aquell rei que passejava creient-se que anava vestit i en realitat anava nu, és aquest el problema que tenfem, i el repte d'aquesta legislatura és donar solució a aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 9671/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a guerra contra la comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dessetena pregunta, RGE núm. 9671/13, relativa a guerra contra la comunitat educativa que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, un expresident d'infame record en aquesta terra va mantenir una guerra contra tota la societat eivissenca, un projecte imposat des de l'autoritarisme i des de l'immobilisme, el de les autopistes d'Eivissa que va provocar que tota la societat eivissenca, de dretes i d'esquerres, s'aixecàs contra aquell president i contra aquell projecte. Recorda com va acabar aquell president? No només per això, per moltes altres coses.

Ara vostè ha decidit dur a terme una guerra, una guerra contra tota la comunitat educativa. Escolta aquesta gent que és aquí fora, escolta aquests ciutadans i ciutadanes que protesten aquí fora? Creu que ho fan per reclamar millores salarials, millores salarials o per qüestions privades seves ben lícites? No, no ho fan per això, ho fan per reclamar una millor educació per als nostres fills i filles.

Sr. Bauzá, pretén mantenir aquesta guerra contra tota la comunitat educativa i que s'ha estès a tota la societat de les quatre illes d'aquesta terra?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Sr. Barceló, jo l'anim que reflexioni sobre el paper que juga vostè i el seu partit en aquesta situació i sobretot l'anim que reflexioni sobre les paraules que empra per definir aquesta situació actual.

Aquest govern el que fa és simplement millorar el sistema educatiu com a conseqüència, i li ho record per si no ho sap, que som a la cua d'Espanya i d'Europa en matèria educativa i que és necessari millorar l'educació, i volem i apostam per un sistema en llibertat i d'elecció, no per un sistema d'imposició ni d'immersió.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vostè va prometre les autopistes de l'educació, aquesta era la seva promesa per arreglar el problema del fracàs escolar que ningú no el nega, però que altres comunitats autònomes, sense dues llengües oficials, també tenen.

Aquesta era la seva promesa, creu realment que aquest decret de trilingüisme, que tots els tècnics i professionals diuen que no arreglarà res, el contrari, que provocarà més fracàs escolar, serà la solució d'aquest fracàs escolar? Ho creu de bon de veres?

Miri, a l'única conclusió que podem arribar és que vostè s'ha tancat amb una sèrie d'assessors mediocres i fanàtics en el Consolat de Mar i que han perdut el sentit de la realitat, han perdut el sentit del carrer. Vostè s'ha convertit en un il·luminat, Sr. Bauzá, tancat en el Consolat sense escoltar el que diu la ciutadania, sense escoltar el que diuen tots els tècnics i els professionals, Sr. Bauzá, tots i cada un.

Miri, Sr. Bauzá, ahir una persona que jo crec que és assenyada, que tots respectam aquí, com el Sr. Toni Nadal, els va acusar de fanatisme, de fanatisme. Escolti el que diu el carrer, Sr. Bauzá, i sobretot, sobretot, governi per a tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenters, no només per a un reducte fanàtic i absolutament ultra, Sr. Bauzá, i si no és capaç de governar per a tots, és millor que se'n vagi, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, vostès són uns professionals de l'*Agitprop*, de l'agitació, són uns professionals d'això i és la seva estratègia, el temps els posarà en el seu lloc i assumiran les seves responsabilitats.

Aquest govern continuarà endavant amb totes les reformes que facin falta, i una de les reformes que és necessària és el sistema educatiu, la reforma educativa, per una senzilla raó, perquè jo no vull liderar els pitjors resultats en fracàs i en abandonament escolar d'Espanya i d'Europa i a vostè l'hauria de preocupar això en lloc de fer mobilitzacions i agitar les mobilitzacions. Vostès només tenen una estratègia, el renou, que no es parli de l'anterior gestió seva, que no es parli de la bona gestió que lidera Balears, Balears lidera la recuperació d'Espanya, i sobretot, com per exemple, quan jo els deman que s'asseguin a reduir 12 milions d'euros, això no va amb vostè. Clar, primer en el costat, que és què vostès no saben fer dues coses? Doncs miri, això és el que passa.

Vostès volen guanyar al carrer el que varen perdre a les urnes, i vostè demana què escoltem el carrer? Què és que vostè no escolta les urnes? No li importa l'acte democràtic d'anar a votar i que 190.000 persones varen dir que volien llibertat i que no volien imposició?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La democràcia és això, Sr. Barceló, i li repetiré, per a vostès la democràcia comença quan vostès governen i la democràcia acaba quan són a l'oposició i és quan són a l'oposició quan hem d'escoltar el carrer? I vostès només volen escoltar les urnes quan guanyen, no guanyen, perquè guanyar no guanyen mai, però governen.

Jo li faré una reflexió molt ràpida, vostè vol continuar amb aquest sistema que ens dona fracàs? Vostè creu que continuant amb això millorarem? Jo li dic que no. El sistema és la llibertat, l'elecció, no la imposició ni la immersió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 9677/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflicte amb la comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta RGE núm. 9677/13, relativa a conflicte amb la comunitat educativa, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, avui torna a demostrar que està absent de la realitat, escolti el poble que parla fora, que per decisió de la presidenta del Parlament no poden ser aquí dins perquè no han volgut habilitar la sala de baix perquè pugui entrar la ciutadania a escoltar els debats parlamentaris.

(Alguns aplaudiments)

De què tenen por, Sr. President? De què s'amaguen? Vostè ha aconseguit l'impossible, unir tothom contra la seva política

educativa, hi ha tota la comunitat educativa que li diu prou, que li diu basta, que li diu que així no es pot fer una millor educació a les nostres illes.

Sr. President, per què ha creat aquest conflicte on no n'hi havia? Podríem pensar que és per millorar l'educació de tothom? Idò, no, perquè s'ha passat dos anys, Sr. President, fent retallades a l'educació pública, ha llevat professors, ha llevat recursos econòmics, recursos materials, recursos de tot tipus per millorar l'educació dels nostres fills. Podríem pensar que és que aprenguin anglès? Idò, no, Sr. President, perquè així com ho fa està inspirant el fracàs escolar de tota la comunitat, de tots els infants i de tots els nins que ho vulguin estudiar. Per tant, no ho fa per això, ho fa per la seva fòbia contra el català i ho fa per fer punts davant els seus de Madrid, que és l'únic que li interessa, Sr. President. I si no, expliqui'm, què ha fet aquesta setmana per desconvocar la vaga?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, com sempre vostè formula els enunciats que ja diuen mentides a la seva enumeració, per tant, no entraré en això.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, aquest govern el que vol és implementar un sistema educatiu que el que faci és millorar les competències lingüístiques en les tres llengües. Jo sé que no li va bé que hi hagi un equilibri entre les nostres dues llengües oficials i l'anglès, ho acaba de dir, però és la realitat i, a més, és molt important que tinguin competències lingüístiques en l'idioma internacional per excel·lència que és l'anglès.

Li ho torn a repetir, aquest govern vol llibertat i elecció, ni imposició i molt menys, en aquest cas, immersions.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, ja està bé de dir aberracions pedagògiques, ha lligat immersió lingüística amb fracàs escolar. Fracàs escolar de les Illes Balears l'any passat, el seu any de govern, 30,1. Catalunya, 24,0. Deixi de dir mentides, Sr. President.

Segona qüestió, nosaltres volem competències lingüístiques en anglès, i tant que sí, però ha faci bé, perquè de la forma que ho fa augmentarà el fracàs escolar en els nostres infants i no volem que tudi tota una generació per les seves dèries i les seves obsessions. Vostè diu que va suportat per la seva majoria absoluta, Sr. President, a vostè l'ha votat un 27% del cens electoral, un 20% de tota la població i ha de governar per a tota la població, li agradi o no li agradi, Sr. President. Per tant, es posi les piles i comenci a consensuar.

Després diu, que ho diu el seu programa electoral. Sr. President, torna a mentir. El seu programa electoral diu, punt número 1 d'educació, consens amb tota la comunitat educativa. Vol escoltar la comunitat educativa i li diran que no estan d'acord amb aquesta imposició que vol fer vostè.

Sr. President, ja és ben hora que deixi de fer de piròman. Per favor, faci de president, posi seny i responsabilitat. Vostè ha creat aquest foc, vostè el pot apagar. Jo li deman que convoqui el comitè de vaga, que no validi avui el decret de trilingüisme i que es posi a parlar i a negociar, com ho hauria d'haver fet sempre. Això ja no es pot aguantar més, Sr. President.

Molt ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Continuen els aplaudiments)

Moltes gràcies pels seus aplaudiments. Vostè creu, Sra. Armengol, vostè creu, Sra. Armengol que amb aquesta actitud seva pot ajudar a suavitzar la situació en matèria educativa?

(Remor de veus)

Sí, sí. El més interessant és escoltar les seves propostes perquè vostè no ha fet cap proposta, bé, n'ha dit una: quan nosaltres governem, quan governem, retirarem el trilingüisme, ho tornarem passar, tornarem posar la immersió. Bona proposta.

Vostè em diu que nosaltres tenint la majoria absoluta no representam la majoria. Jo li deman a vostè què pensi el que representa vostè si nosaltres representam la majoria absoluta.

(Alguns aplaudiments)

I vostè em diu, que tota la comunitat educativa, tota la comunitat educativa, podria posar molts d'exemples; vostè es refereix a tota la comunitat educativa en el comunicat que ha fet la CECA, de 25 centres, que 11.000 alumnes donen suport al TIL. Supòs que...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... molt bé, molt bé...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... molt bé. Miri, a vostè només li interessa una cosa, renou. Tota la comunitat educativa són els 11.000 alumnes? Són la immensa majoria dels centres concertats que no han fet vaga?

Jo li faria també una reflexió, és conscient vostè de les xifres que ha donat la consellera de fracàs? Jo no dic que tot el fracàs escolar estigui vinculat al concepte lingüístic, vostè ho diu, però si no milloram les capacitacions lingüístiques no millorarem en aquest cas l'educació.

Sra. Armengol, farem tot el possible per canviar aquest sistema perquè tenim la legitimitat i el suport majoritari de les urnes. No digui que no, perquè vostè el que fa és això, sempre no, és la professional del no.

Enhorabona, Sra. Armengol.

II. Interpel·lació RGE núm. 8635/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a prevenció d'incendis.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 8635/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a prevenció d'incendis. En nom del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia, diputades, diputats. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. L'altre dia ja vàrem tenir oportunitat, en la seva compareixença a la Comissió de Medi Ambient, de fer, d'alguna manera, una prèvia del que serà aquesta interpel·lació

d'avui de la seva gestió en matèria de prevenció d'incendis. Jo crec que aquella prèvia va servir per aclarir molts d'interrogants, però és cert que varen quedar altres qüestions damunt la taula.

També li he de dir que el nostre grup parlamentari va demanar, ja li anava bé la seva compareixença de l'altre dia, i va demanar canviar aquesta interpel·lació per una altra, però la majoria del seu partit no ho ha permès. Per tant, li ha de donar, d'alguna manera, també les gràcies als seus companys perquè avui es mantengui aquesta interpel·lació i no l'haguem poguda fer per un altre tema de més actualitat com pugui ser, per exemple, l'educació. Per tant, haurem de parlar de prevenció d'incendis, sí o sí.

En tot cas, li dic, varen quedar algunes qüestions damunt la taula que jo pens que no va respondre satisfactòriament i avui insistiré i procuraré centrar la intervenció el més que pugui en tot allò que nosaltres, des del Grup Parlamentari MÉS, entenem que és prevenció, i ho faré a partir de la reflexió suscitada, inevitablement, per aquests incendis lamentables i importants que hem tengut enguany a Mallorca, el d'Andratx i el de la zona de Llevant, que han cremat al voltant d'un 1,5% de la superfície forestal del conjunt de les Illes Balears, que no és poca cosa.

Faré la intervenció centrada sobretot en tres grans blocs: un, sobre la política mediambiental del Govern del Partit Popular, de la seva gestió; un segon, sobre la prevenció, tocant alguns temes o algunes reflexions perquè ja dic que tampoc no volem fer sang del que va ser l'extinció de l'incendi de Tramuntana o de Llevant, però procuraré parlar sobretot de prevenció, i un final, un tercer bloc, més centrat en totes les feines de restauració, de recuperació de les zones cremades i de les zones confrontants.

En primer lloc, parlaré, per tant, de la política mediambiental del Govern. En la seva compareixença vaig poder sentir, en boca seva, que, si més no, aquests incendis han servit per canviar la seva percepció, la seva valoració, sobre la feina que fan els forestals, menyspreats per vostè en tantes ocasions. Com encara menysprea, i esper que també canviï la seva percepció amb el temps i en tocar la gestió la realitat, sobretot allò que soni a ecologia o a medi ambient.

Li dic això, primer, perquè al final tot això repercuteix en com es manegen les coses. Vostè té moltes àrees a la conselleria, li vaig dir l'altre dia, ja m'agradaria que amb el mateix èmfasi, la mateixa passió que defensa el sector, el sector agrari, defensàs també tot el que té a veure amb ecologia i medi ambient, perquè això al final es nota, la força amb la qual defensa una cosa o l'altra. Es nota en la manera com es retalla el pressupost de la seva conselleria, un 28% pel que respecte al medi ambient de l'any passat i un 13% l'IBANAT, el principal efectiu que hem de tenir en marxa a l'hora d'afrontar el tema dels incendis i de la gestió forestal. És seu i, específicament, pel que fa a la part mediambiental, és un dels departaments més afectats pel Pla d'equilibri econòmic i financer del seu govern.

Segon, perquè la primera feina de prevenció és també la protecció legal i amb tots els instruments normatius a l'abast del territori. I normes com el seu decret llei, bé o mal anomenat Company, de desenvolupament urbanístic sostenible si més no té la intenció de legalitzar urbanitzacions ja il·legalitzades anteriorment que justament el que feien en molts de casos era envair espais naturals, i d'alguna manera reproduir les condicions que varen originar, per exemple, el foc d'Andratx. Aquesta continuïtat entre l'urbà i els espais naturals dels espais forestals amb les cases i els xalets.

I tercer, la desprotecció d'espais. El d'Andratx no, però el de Llevant, per exemple, és un incendi que es va originar on en el seu moment era un parc, i vostè altres temps ha treballat des de la trinxera perquè no es declaressin aquests parcs, i a l'època del Sr. Matas, també del seu partit, idè es va desclassificar una part d'aquest parc, en concret on es va originar aquest incendi. Les estadístiques de la seva conselleria demostren que on s'han originat la major part dels incendis dels darrers anys, dels incendis forestals, ha estat a finques privades.

Per tant, tot això m'agradaria que els servís de reflexió i malgrat entenc que el color verd cada vegada els faci més urticària aquests incendis serveixin per modificar el rumb de la seva política mediambiental en termes generals.

Em centraré ara en els temes que tenen més estrictament a veure amb prevenció, però entenc que també la política ambiental marca si realment hi ha voluntat de prevenir o de no prevenir. Continu parlant de recursos, i ho faig amb una afirmació rotunda, li dic que els recursos que té vostè a la seva conselleria són insuficients per fer front a una adequada protecció i conservació d'espais de rellevància ambiental. Li pos l'exemple del mateix paratge de la Serra de Tramuntana afectat per l'incendi d'Andratx, només té un director tècnic que no té cap tècnic a la seva disposició i no hi ha cap brigada específica, exceptuant el tema dels viviers de Menut i les àrees recreatives. Els agents de medi ambient, que ja ho varen denunciar fa poc, en caps de setmana només n'hi ha un, que són quinze hores totals de feina en cap de setmana, per vigilar més de 70.000 hectàrees terrestres i 2.000 marítimes a Tramuntana. Un altres dia també podem parlar d'aquests altres boscos que són les praderies de posidònia, de les 15.000 firmes que té ara damunt la taula per demanar-li accions contundents al respecte.

No li dic res de nou si li dic que les despeses que genera un incendi, o uns incendis com els que hem tengut enguany, són molt més grans que les de fer una bona prevenció i gestió forestal; que aquest tema no és cap caprici, i vostè ha suprimit personal d'Espais Naturals, 25 persones en concret enguany, i només amb indemnitzacions es gastaran al voltant d'1,5 milions d'euros per acomiadaments, entre d'altres coses, mal fets i que al nostre parer no eren necessaris perquè els recursos són insuficients i amb això es podria fer moltíssima feina en matèria de gestió i de prevenció d'incendis.

Vostè creu que les plantilles actuals d'espais naturals protegits són suficients per a una acurada gestió de les més de 100.000 hectàrees de zones protegides i finques públiques que vostès recullen en el Pla Balear Natura 2015? Que a més volen promocionar-lo perquè els turistes el coneguin i el valorin. Nosaltres li deim que no, que només hi ha, com li varen dir els AMA, els Agents de Medi Ambient, l'altre dia 59, amb la ràtio més baixa de tot l'Estat. S'ha de fer qualche cosa al respecte. L'envelliment dels vehicles, i vostè em dirà, bé, però ja eren vells quan vostès governaven, bé, idè si vostès presumeixen que es duen tan bé amb els bancs facin un *leasing* o el que sigui i canviïn els vehicles.

Un altre camp en qüestions de prevenció, és la sensibilització. Està clar que amb sensibilització no ho arreglam tot, però podem arreglar bastant i que la gent està especialment sensibilitzada després d'aquests incendis que hi ha hagut; que s'ha de desenvolupar amb mitjans, amb recursos, el Decret 125/2007, de 5 d'octubre, sobre normes d'ús del foc i que regula l'exercici de determinades activitats susceptibles d'incrementar els incendis. Que s'ha de fer normativa nova, que s'ha de fer cas, també, a l'article 12 que parla de les franges de prevenció, i li dic que també amb els seus acomiadaments s'ha acomiadat gent que feia i gestionava expedients sancionadors, per exemple, per preservar les franges de protecció en cas d'incendi, les zones que fan llindar l'urbà amb el forestal. Pensa fer alguna cosa al respecte? Pensa modificar la normativa? Perquè el foc en àrees urbanes properes a zones forestals no està regulat o no està acabat de regular amb aquesta normativa. Nosaltres pensam que és necessari fer una normativa nova al respecte.

A vostè l'estira més allò "agro", i li parlaré, i n'hi vaig parlar també l'altre dia, de la política agroforestal, i aprofitant que a vostè l'apassiona aquest tema, i aprofitant que ho té tot dins una mateixa conselleria, desenvolupi els PORN; per exemple el cas de Tramuntana, article 2, tot el que té a veure amb mesures econòmiques normatives perquè el camp no s'abandoni, i molt més es podria haver fet, i li ho torn a dir, si els parcs no haguessin estat d'alguna manera boicotejats pel seu partit en el seu moment.

Tots aquests anys haurien de servir, d'ençà que es varen declarar els parcs naturals en el primer pacte, per tenir no només normativa sinó recursos i un canvi de cultura necessari, perquè aquesta fòbia o aquesta incompatibilitat que vostè tantes vegades ha manifestat entre el camp i el medi ambient, com si fossin temes que no es duen bé..., sí, vostè sempre ha posat els ecologistes com els enemics dels pagesos. Bé, per això estan les hemeroteques, ja li cercaré exemples per a un altre dia, si vol, però bé...

Mesures, eines, objectius específics. Jo li he dit fa un moment recursos limitats, però té un gran avantatge, i és que ho té tot dins el mateix departament, aprofiti-ho. Però també li vull dir que bona gestió tampoc no ens pareix gastar més de 100.000 euros perquè les someres pasturin per la Serra; nosaltres tenim exemples de llocs com Esporles, allà on governam, on això surt gratis, i pensam que això no és tampoc bona gestió.

I finalment em queda el tema... Bé, de l'extinció -al final hauré de deixar per a la rèplica la part de la recuperació-, del tema de l'extinció ens queden alguns interrogants a partir del que han estat aquests incendis. Li he dit que vostè ha fet quadrar les xifres per dir que no ha retallat en extinció; en la pràctica les brigades d'extinció abans eren de 8 persones i ara són de 4 o 5, això és així.

Tenim dubtes sobre reciclatge de personal que du molts d'anys fent altres feines que no tenen res a veure amb l'extinció, amb el manteniment de les àrees recreatives i dels parcs naturals, que ara formen part d'aquestes brigades d'extinció. Que a més les jornades que han hagut de fer durant els incendis són inhumanes i no tenen ni punt de comparació amb les que han hagut de fer altres cossos. Que el tema de coordinació d'emergències podria gestionar-se molt millor. Que les càmeres, que nosaltres també és vera que és un tema que vàrem estudiar, no són el mateix a l'hora de vigilar un incendi que una persona, i que tampoc no té molt de sentit i en tot cas és un poc *cutre* que llevin la de S'Albufera, que és justament ara quan hi ha incendis, a la tardor i a l'hivern, per posar-les a Sa Tudosa a Artà o a Son Vida. Que els plans comarcals d'extinció estan caducats ja fa molt de temps, és vera, i vostè em dirà que ja estaven caducats abans; bé, però és la seva obligació, i duen dos anys i busques governant, fer alguna cosa al respecte, i jo em tem que la inversió de la seva conselleria justament a la zona d'Andratx i Estellencs, els dos municipis més afectats per l'incendi, ha estat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Diputat.

EL SR. ABRIL I HERVÀS:

...equivalent a zero en aquest temps.

I sobre el tema dels recursos i tal, a mi no m'agrada comparar, però efectivament l'UME ha fet una bona feina quan ha vingut aquí; desconeix el terreny, perquè també s'ha de dir que a l'incendi de Cala Torta se'n varen anar a Betlem. Que s'hauria d'aprofitar molt més el coneixement, el *know how* de la gent d'aquí, dels excursionistes, dels ecologistes, dels pagesos, sobre el territori, i que si ens posam a comparar amb xifres idè amb una petitíssima part del que es dedica a l'UME es podrien millorar i molt els recursos propis, caminant o avançant cap a allò que realment hauria de ser un cos de prevenció i extinció especialitzat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÀS:

Sí, vaig acabant. ...que a l'hivern treballàs sobretot la gestió forestal i a l'estiu es dedicàs prioritàriament a extinció.

Crec que en això podem estar d'acord. Continuaré a la rèplica amb la part que m'he deixat perquè no m'ha bastat el temps. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller Gabriel Company, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, duc una mica de preparació de la intervenció. Si li pareix la seguiré i després procuraré anar-li contestant les coses que li varen quedar un poquet -pel que es veu- sense entendre.

Començaré per dir-li que jo crec que... no som gens contrari, ni molt manco, a allò que és cuidar el nostre territori, cuidar els nostres boscos, cuidar fora vila, etc., és a dir, tot el que està relacionat amb temes mediambientals sense cap dubte em pareix bé, hi estic totalment a favor, de fet ho he fet practicant-ho, no de paraula, com molts dels que surten a fer ecologisme de saló, que és en el que sí estic en contra, Sr. Abril, aqueix ecologisme de saló que alguns senten càtedra i no han sembrat un arbre en la seva vida. Això sí que me molesta, que a més venguin a donar lliçons, i a més a ca els altres, a protegir ca els altres, quan sabem tots que molts d'aquells que diuen de protegir ara ca els altres i protegir terrenys rústics són els primers que s'hi varen instal·lar, dins els terrenys rústics, els primers que hi varen anar a viure, i li puc donar casos amb noms i llinatges de molts de pobles, possiblement dins la seva pròpia organització, que són els que més n'hi ha, curiosament; jo en el meu poble mateix els hi podria dir, però podem anar a Petra i podem fer el mateix, podem anar a Vilafranca i podem fer el mateix, podem anar a Santa Maria i podem fer el mateix. En trobarem més de les seves formacions que fins i tot d'altres formacions.

Per tant a mi el que me molesta no és res de tot això. I li ho vaig dir l'altre dia, jo procur destinar el temps que s'ha de destinar a cada una de les meves àrees. El temps és el que és i hi destí tot el que puc.

Però anant al tema li he de dir que establir una política eficaç contra els incendis forestals exigeix mantenir un conjunt d'actuacions que supera els ajustats àmbits d'una sola legislatura, i jo, això, ho reconec, és a dir, crec que tothom hi ha de fer feina, tal i com succeeix en tot allò que està relacionat amb la conservació del patrimoni forestal i amb la gestió i la protecció dels boscos insulars. La defensa contra els incendis forestals a les Illes Balears ha constituït una prioritat per a aquest govern, que ha donat continuïtat; a pesar d'aqueixes adversitats que tots coneixem de la crisi econòmica i financera, de la situació que ens vàrem trobar, a pesar de tot això hem donat continuïtat al model de prevenció, vigilància i extinció derivat del Pla especial per fer front al risc d'incendis forestals, l'INFOBAL, que ve de l'any 2005.

La defensa contra els incendis forestals se centra en dos objectius clars i claus: disminuir el nombre d'incendis i, en cas que aquests es produeixin, limitar-ne al màxim els seus impactes, tant sobre la seguretat de les persones i els béns com sobre el medi ambient. Per això s'han mantengut com a línies d'actuació bàsiques la consolidació i el perfeccionament dels operatius i mitjans d'extinció, la intervenció sobre el terreny forestal per a la generació i conservació d'infraestructures de vigilància i prevenció, i la gestió sostenible de les formacions forestals per permetre el control del combustible vegetal.

Hem mantengut els mateixos efectius terrestres, vaig dir l'altre dia a tots vostès. Ens trobarem amb 367 efectius terrestres destinats a la prevenció i a l'extinció d'incendis, i ara en aquests moments en tenim 364. Els mitjans aeris són els mateixos que vostès ens varen deixar, no hem reduït absolutament res, i hem de dir que en condicions normals han demostrat la seva bona efectivitat; l'han demostrada perquè l'any passat va ser un dels anys complicadíssims, amb uns moments en què hi havia 10 o 12 incendis forestals en el mateix moment, i varen ser capaços d'actuar i de controlar-los. És vera que enguany hem tengut aquesta desgràcia de tenir dos grans incendis, un sobretot, un gran incendi, però també li vaig explicar l'altre dia que tots els tècnics de la conselleria, de fora de la conselleria, de la UIB, fins i tot tècnics del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, ja varen deixar ben clar o han deixat ben clar en les seves intervencions que era un incendi que estava fora de capacitat d'extinció des del primer moment.

No és una urbanització. És a dir, l'incendi no s'inicia dins cap urbanització, eh?, l'incendi s'inicia a les cases del mateix poble, les darreres cases que hi ha; per tant la problemàtica de les noves urbanitzacions, que hi pugui ser, dins entorns forestals, i que els hem d'exigir cada vegada més que tinguin aqueixa cultura del risc molt integrada, estic totalment d'acord i hi estam fent feina; des de l'incendi de Morna a la meua conselleria sempre he vist fer feina en aqueixa cultura del risc i per demanar que totes les edificacions que hi pugui haver dins la zona..., la interfase zona urbana forestal, que han de prendre les seves mesures de protecció.

Per tant tenim els mateixos operatius de vigilància i d'extinció. I respecte al potent model de vigilància i extinció d'incendis forestals d'aquestes illes només he de tornar a destacar els importants mitjans aeris desplegats durant cada època de perill a cadascuna de les Illes, i vull recordar que tenim un helicòpter d'extinció a Es Mercadal, un avió de càrrega en terra i un altre helicòpter d'extinció a Eivissa i Formentera, un canadair a Pollença, dos helicòpters d'extinció amb brigada helitransportada, dos avions de càrrega i un avió de coordinació i observació a Mallorca, tots ells amb plena capacitat d'intervenció en qualsevol dels terrenys forestals insulars.

A aquest desplegament aeri s'uneix, com sabem, un també ampli desplegament de mitjans terrestres, com li he dit, i amb total unió amb els agents de Medi Ambient, els tècnics de Gestió Forestal, les unitats de la Direcció General d'Emergències, Protecció Civil, els cossos de bombers de Palma, dels consells insulars, etc. Per tant un model integrat, professionalitzat i especialitzat del qual hem tengut oportunitat de comprovar la seva qualificació i eficàcia durant aquests dos darrers estius, que han estat realment difícils amb els incendis que hem patit.

Les normes, jo no vull derivat aquest debat a normes urbanitzadores i tal. Jo l'únic que li vull dir és que em digui què es pot construir més que no estava construït. El que sí ha estat una discussió en aquest parlament ha estat que tot el que tenia carrers, fanals, clavegueram, serveis bàsics, això no és ANEI, això és una àrea transformada, això no és rústic, està transformat, i per tant és urbà, i el que hem fet ha estat dir que si tenien aquells serveis podien considerar-se o s'havien de considerar, si així ho troben oportú els municipis, com les urbanitzacions.

La Tramuntana, escolti, a la Tramuntana hi ha un director, un tècnic, tres educadors, quatre agents de medi ambient i vint efectius de brigada, més tot el que faci falta si en determinats moments puntuals s'hi ha d'anar. Jo li vaig dir l'altre dia que, bé, hi ha moltes d'hectàrees, dins la Tramuntana. El personal que tenien vostès, si es tracta de gestionar com toca, si ho volguéssim fer tot des d'una empresa pública, no basta ni per al matí arreglar els animals, eh?, ni per a això. Aposta jo deia que fa falta tenir poc coneixement, quan es parla de gestió de les finques forestals i agràries, i el Sr. Bonet es va enfadar perquè ho va agafar un poc per ell, però li vaig dir que fa falta tenir molt poc coneixement per saber que una persona pot bastar per cuidar 1.000 hectàrees; ni una, ni 0,9, ni 0,8, ni 0,7, ni 2, ni 3, ni 4, ni 5. Per tant és fals.

Una altra cosa que me molesta especialment, Sr. Abril, és que, a veure, si el 86% de la Serra de Tramuntana és privat, allò lògic és que l'incendi afecti en aqueixa proporció les finques privades, però d'aquí a voler dir que perquè són finques privades, de propietaris privats, hi ha més incendis, crec que no és just, crec que no és just, perquè si és així La Trapa no s'hagués cremat mai; les nostres finques públiques, tampoc; etc., etc. Per tant crec que no és just. Jo crec que els propietaris fan tot el que poden, i sí que hem de reconèixer que de 30, 40 anys cap aquí la rendibilitat en temes forestals ha caigut i això ha fet que no es tallassin el pins que s'havien de tallar, etc.

Però també li vull recordar que si s'haguessin posat a tallar pins així com s'han de tallar fa 10 anys, fa 15 anys, això s'hagués vist com un atemptat a la naturalesa, eh?, Sr. Abril. Hem tengut aqueixa visió. On no coincidim generalment vostè i jo, ni ara ni abans, és que jo pens que la gestió del territori s'ha de gestionar, valgui la redundància. No podem arribar a pensar a protegir a base de prohibir, que és el que vostès han volgut fer sempre, i és en el que jo crec que s'equivoquen. Jo crec que la protecció, si vostès la duen a prohibir fer coses, realment la duen a l'abandonament, i què passa quan una cosa està abandonada?, que el foc es cuida de corregir-la, i no hi ha manera d'aturar-ho. Allà on vostè i jo crec que discrepam, o la seva gent amb jo i amb la meua gent, és que jo crec que protegir és gestionar. Gestionar és fer les coses bé, i si resulta que de cada quatre pins ens en sobra un, idè ens en sobra un i s'ha de poder tallar sense que ningú no s'enfadi, i si ens en sobren dos, ens en sobren dos i s'han de poder tallar sense que ningú no s'enfadi i ningú no vagi a denunciar ningú.

Quan es tracta que els grans propietaris o mitjans propietaris hagin de fer un camí per dins les seves finques privades a la Serra de Tramuntana, no ens podem trobar amb gent de la seva ideologia que posi denúncies a aquells propietaris, perquè tot d'una diuen que volen fer xalets, que volen urbanitzar. No, aquells propietaris el que volen és pasturar, emprant un llenguatge un poc pagès, per dins la seva finca, poder anar per tot. I a nosaltres ens interessa que ho facin perquè després, quan hi ha un incendi, podem també utilitzar aquells camins. Però, Sr. Abril, jo n'he viscudes, durant molts d'anys, de denúncies quan s'anava a fer un camí. De fet els PORN prohibien fer camins. Això crec que ho hem de canviar, hem d'anar a gestionar.

A mi no em fa..., de veres, ni el color verd, ni el vermell, ni el blau, ni..., no tenc urticària -que ha emprat vostè la paraula- per cap d'aquests colors. És a dir, vostè pot dur la camisa verda, la camiseta verda i els calçotets. Sincerament no me molesta, de veres. M'interessa molt més la seva actitud, que sincerament també li he de dir que crec que sempre ha estat de defensar la seva ideologia però de defensar-la correctament, i a mi això em pareix molt correcte, que altres actituds, quan ja entrem en intransigències i en "barriobajerismos" i en coses d'aquestes. Això sí que me molesta, però a vostè no li ho he notat, encara. Per tant també li ho reconec, i reconec que vostè ha de defensar la seva manera de pensar.

Li ho vaig dir l'altre dia, els vehicles vostès em deien que són vells, ara perquè tenen 15 anys, però fa dos anys en tenien 13, i vostès tenien una quantitat de dobles impressionant i no els varen emprar per renovar flota.

Després una cosa que em va quedar sense dir-li, i ens pot quedar la rèplica, si vol que en parlem. Miri, les brigades ara tenen sis components; és a dir, en tenien vuit, però en tenien vuit l'any 2008, l'any 2007, l'any 2009, l'any 2010, i quan vostès entraren les baixaren a sis! Per tant nosaltres hem mantengut el que ens trobarem. Sí, Sr. Abril, és així i si vol el pròxim dia que vengui li ho duré. Varen ser vostès els que varen passar les brigades a sis, no hem estat nosaltres! Per tant és més bo de fer agafar un mentider que un coix, diuen.

El mateix de la vigilància. Nosaltres no hem llevat vigilància. Sí que hem canviat vigilància de persones per vigilància de càmeres. Vostè diu que no li agrada tant i que pot ser no tan bona; idè nosaltres tenim gent amb informes dels nostres propis tècnics que diuen que és molt millor.

Amb els ases, miri, dins els pobles els tenen dins un torrent, d'acord?, i per tant no els ha de guardar ningú i estan allà que pasturen. No és el mateix que fer faixes dins muntanya; allà es necessita un parell de persones perquè vagin fent faixes -això ho diuen els nostres tècnics- de 20 per 100 metres; allà hi fiquen 25 o 30 animals i els van movent cada dos o tres dies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, gràcies, acab. Per tant no és el mateix, no es pot comparar, m'entén? Jo el que crec és que prioritizam molt millor les coses, i a més feim una cosa amb aqueixes someres i ases, i és que vostè sap que se n'estan abandonant moltíssims, i a través de Natura Parc hem fet un conveni en què els animals que s'abandonen els puguem utilitzar dins les finques públiques, i jo crec que feim una cosa que està bé.

Les jornades inhumanes estan perfectament regulades, que diu vostè. Les jornades que fan els nostres efectius d'IBANAT estan perfectament regulades, d'ara, de quan vostès hi eren i de l'any 2005, que es va fer l'INFOBAL. Per tant no es fa fer res que no estigués o que no estigui perfectament regulat.

Bé, em falta una sèrie de coses més que, si vol, en el torn de rèplica ho comentam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, hem mantengut un to cordial, però vostè quan vol pegar pega. Sí, hi ha ecologistes de saló, no és el meu cas, però, bé, igual que hi ha pagesos de Rolex, que també esper que no sigui el seu cas. No és el debat d'avui, és un recurs dialèctic que està molt bé però no és el debat d'avui.

Intentaré centrar-me en el tercer bloc, que m'havia quedat a la meva primera intervenció, que és el tema de la reforestació i la recuperació dels terrenys cremats i de les àrees confrontants, i intentar lligar-ho una mica amb els temes que vostè ha tret a la seva intervenció.

Primer he de demanar-li sobre el Pla de restauració. L'altre dia va dir que hi estaven treballant; nosaltres no li donam presa, des del nostre grup; sí que volem que hi posin recursos, que hi posin feina, que escoltin els tècnics, que escoltin la gent que en sap, que la premsa no és bona consellera. Per això ens preocupa, i li vaig també a la seva compareixença algunes queixes que ens han arribat del tema de la coordinació de les tasques de voluntariat o del paper de determinades empreses que han aparegut allà, que no sempre ens queda clar que sigui per raons d'estricta emergència, que estan retirant material de les zones cremades. I també li vaig plantejar, i li ho plantej perquè crec que és necessari per a una bona gestió forestal, que es reguli el paper de les empreses de biomassa, perquè sobretot en el cas de les zones afectades per incendis, i donades les característiques en concret de la Serra, és necessari que el sòl es recuperi i que bona part d'aqueixa biomassa quedi a lloc.

Que amb aquest pla de restauració li deman si hi haurà una convocatòria específica d'ajudes per als propietaris. Que aprofiti, i això ja és un consell o una demanda, com s'ho vulgui prendre, per definir el concepte de recuperació de cultius, que ens sembla més que necessari, i li torn a insistir que vostè té un gran avantatge, que és vera que les coses costen recursos, a vegades no tant, i té aquest avantatge de tenir el medi ambient i l'agricultura dins un mateix departament. Per tant fins i tot pot fer convenis amb vostè mateix per treure segons quins temes endavant.

Ens preocupa en aquest tema de la restauració l'estat en què han quedat els vivers de Menut, que ens consta que han estat afectats per les retallades a nivell de personal i a nivell de recursos.

I finalment em vull referir al tema dels recursos. Vostè d'alguna manera reconeix que no basten els recursos humans, les persones que hi ha per cuidar aquests milers d'hectàrees d'espais naturals i protegits a les Illes Balears, siguin de titularitat pública o siguin de titularitat privada. Però les consignes a nosaltres tampoc no ens van bé, perquè això que vostè ha dit aquí em sona molt -ja li ho vaig dir també l'altre dia- a aquella consigna quan vostè no estava en el Govern, estava en els antiparcs per la part del sector agrari, dient que els comunistes volien llevar les terres als pagesos per justificar que no es fessin o no es declarassin determinades figures com a parc. Si no era vostè era gent de la seva organització, i també hi ha les hemeroteques per a això. Si hi hagués hagut una declaració de parc amb una continuïtat i no una discontinuïtat, com va suposar la legislatura del Sr. Matas, hi hauria segurament avui en dia recursos i el que li he dit abans, un canvi de cultura important, no només dels pagesos sinó de la gent que s'acosta als espais naturals, i molts més recursos perquè la gent durant tots aquests anys no hagués abandonat el camp com ha passat.

Nosaltres no entenem gestionar com a prohibir i de fet una de les coses a les quals m'agradaria que es comprometés avui aquí és que a aquest pla de restauració que elaboren a la conselleria, tot allò que consideri com a objectius i com a feines prioritàries, es declari d'interès autonòmic o d'interès general, com sí fa per a altres coses aquest govern per beneficiar moltes vegades gent amb noms i llinatges.

Finalment, en aquest tema dels recursos també li dic que no ens acaba d'agradar aquesta actitud d'alguna manera paternalista que té el Govern amb la comissió de Tots per la Serra, pensam que bé, molt bé aprofitar tota aquesta solidaritat, tot aquest malestar, preocupació de la gent pels incendis que hi ha hagut, perquè la gent es compromet i qui pugui que aportí, però una gestió acurada del medi ambient en aquesta terra, aquesta cura del territori que va molt més enllà dels recursos concrets i dels doblers que es puguin mobilitzar, de cercar acords entre el públic i el privat, entre la seva conselleria i els propietaris, a moure recursos a nivell europeu aprofitant que tenim molts de terrenys que són Xarxa Natura 2000 amb el nivell màxim de protecció a nivell de la Unió Europea, que tot això no basta i que necessita un finançament estable.

El seu govern acaba de retirar uns impostos mal anomenats verds, posin impostos verds de veres, si no volen perdre el temps amb disquisicions, en tenen, d'aquest grup parlamentari, que el poden trobar com a un aliat per a aquest tema damunt la taula, de propostes presentades amb un objectiu finalista que el que es recapti dedicar-ho als temes ambientals. Si no és així, si no és amb recursos, a part de tota la creativitat i tota la feina i la bona gestió que pugui mobilitzar des de la seva conselleria, no es podrà fer una cura i una custòdia del territori com cal.

Crec que té l'oportunitat per dignificar i perquè tot allò que li he dit al principi d'aquesta sensació que vostè ha donat moltes vegades, de no tenir una preocupació com cal pels temes mediambientals la recuperaria, aprofiti tot aquest sentiment del poble de les Illes Balears i de Mallorca concretament, pels darrers incendis, i per fer i per demanar i exigir els recursos que facin falta per fer-ho.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Per tancar la qüestió té la paraula el conseller Biel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la càmera de S'Albufera, no li ho he dit abans, continua activa, ben igual, abans m'ha dit que no hi havia la càmera de vigilància, no sé... vaja, per les dades que jo tenc, m'ho acaben de confirmar a més, no crec que hi hagi cap problema ni un.

El pla de recuperació, li ho vàrem comentar l'altre dia, el nostre pla de recuperació, el nostre i qualsevol perquè els tècnics pràcticament en això estan entesos en tot el món, passa per cinc fases: una primera, de seguretat de les persones i béns, tot el que són infraestructures s'ha donat seguretat a les carreteres, a les línies elèctriques, a les esteses que hi ha també de telefonia, etc., això és la primera fase que hi ha.

Una segona fase és de lluita contra l'erosió que és evitar que quan plou ens netegi de terra totes les muntanyes, aquí a la Serra de Tramuntana hi ha molt de pendent i per tant, si ens ho neteja de terra s'endu també les llavors que han pogut caure dins aquesta terra, com vostè sap, i no hi hauria rebrot.

La tercera fase és la regeneració de la coberta vegetal, sap que hi ha una part que aniria o creim que anirà de manera natural i una altra que seran reforestacions, amb ressempres.

Una quarta, el restabliment dels hàbitats i les poblacions. Això també és important, això es torba més.

I una cinquena que és sensibilització i cultura del risc.

Això són un poquet les fases que tenim del pla de recuperació.

Em comentava que ara sembla que empreses, etc., miri, a nosaltres ens preocupa molt que la gent, les empreses forestals puguin fer feina, però també que es faci d'una manera sensata. Això que moltes vegades temem, se'n duran allò bo i deixaran allò dolent, etc., o han de deixar segons quines coses, segons quins arbres als llocs on hi ha molt de pendent, tot això el nostre pla d'actuació ho deixa perfectament regulat.

Hi haurà zones on es podran llevar els pins, de fet s'hauran de llevar els pins i tot el que trobem i s'haurà de retirar i s'haurà de dur cap a gestió de biomassa o el que sigui i hi haurà altres zones on s'exigirà que es tombi el pi i quedi en el mateix lloc, quedi al mateix lloc tombat per fer aquestes faixes de contenció que evitin després que quan plou hi pugui haver erosió. Per tant, estic totalment d'acord amb vostè que aquests són temes que els mateixos tècnics, els enginyers forestals definiran o defineixen, pràcticament ho tenim acabat i el que hem de fer nosaltres, com a gestors polítics, és procurar, primer, no destorbar i segon, cercar recursos suficients perquè es puguin fer aquestes coses.

La idea principal, quina és? El que li he dit un poquet abans, hem de cercar recursos que vinguin del mercat, és a dir, els temes dels boscos, ens ha passat que s'ha deixat de tenir llenya per a estufa, s'ha deixat de fer llenya per fer carbó, s'ha deixat de pasturar per dins totes aquestes zones i això ha duit que no hi ha rendibilitat dins els boscos i la gestió doncs ha fugit. Hem de tornar a aquesta gestió i ho hem de fer donant-li rendibilitat i la biomassa és un bon... o quasi, quasi és l'única esclatxa per la qual podem passar.

Dels vivers de Menut li he dir que, que nosaltres, que jo en tenguí constància, no s'hi ha fet cap retall ni un ni s'hi ha fet cap reordenació a Menut; és a dir, ho mantenim amb les mateixes infraestructures que ens trobarem. I si no hi ha res de nou, vaja, tenim allà 100.000 plantes preparades per fer ressembla quan sigui oportú i on ens marquin els responsables de torn.

Quant a la coordinació de voluntaris, ja li ho vaig comentar, és una feina que es fa i que pràcticament qui fa això és a nivell dels municipis, l'Ajuntament d'Andratx i ara també a Estellencs es farà una actuació, i vaig tenir oportunitat ahir encara de parlar amb el batlle d'Andratx per dir-li "escolta, teniu els permisos d'aquestes finques, perquè havíem parlat que sí, però m'han dit que semblava que no els teníeu" i em va confirmar que sí, que tenen els permisos dels propietaris per fer feina dins aquestes finques. Lògicament es fa més feina dins la part privada perquè, com li he dit abans, és el 86% de tot el que hi ha.

El tema del concepte de recuperació de cultius està perfectament definit també dins la Llei de monts i per tant, no hem d'inventar res, el que sí hem de procurar, crec que era vostè qui ho deia o no sé si el Sr. Bonet, la setmana passada, que s'han vist marjades que no s'havien vist feia 100 anys, bé, a veure si hi ha manera de recuperar aquestes marjades i també de controlar una miqueta el pis, val molt més sembrar espècies de les nostres, d'alzines, del que sigui, no? Per tant, això, també nosaltres dins el pla de recuperació ho tenim perfectament agafat.

Les actuacions primeres que hi ha hagut poden haver donat una sensació estranya, però per una senzilla raó, a la carretera es va convidar a totes les empreses forestals, fins i tot s'havia de fer una actuació urgent per obrir aquella carretera perquè sabem que Estellencs havia quedat pràcticament aïllada per aquesta banda d'Andratx i per tant, es va fer una feina molt ràpida i contundent i tal vegada no s'ha tengut o no es va tenir ni temps d'explicar què s'estava fent. No sé si ha passat darrerament, però es varen tallar tots els pins que podien ser un perill i a més a més s'està col·locant, ja hi ha molts de metres col·locats de xarxa a fi que si cau una pedra o això, idò, faci de contenció. I en això el Servei de Carreteres del Consell de Mallorca crec que hem de dir que ha fet una feina molt bona, juntament amb tota la nostra gent també d'IBANAT que ha estat per allà.

Hem comentat abans els temes d'Espais de Natura, miri, el personal que es va amortitzar d'Espais de Natura, que és l'empresa pública que gestionava les finques públiques, mai, mai, però mai em diuen no es va dedicar a prevenció i extinció d'incendis, mai. Per tant, no el pot haver afectat mai. És ver que nosaltres hem fet una reestructuració i que determinat personal que ara s'ha englobat dins IBANAT se'ls han fet els cursos corresponents i se'ls ha destinat a fer la prevenció i extinció d'incendis.

I allò dels recursos, miri, no hi ha el conseller d'Hisenda, però jo sempre li deman més doblers, però el mateix que faig jo ho fan els altres companys meus de govern. És a dir, li ho vaig dir també, si em donàs tot el pressupost de la comunitat autònoma, segurament el podríem invertir a fer coses dins medi ambient, però aquí s'han de cercar els equilibris perquè cadascú tenguí les seves parcel·les i els seus pressuposts.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, acab. Per tant, li he de dir que en aquest cas, jo dic que el que hem anat a cercar és l'eficiència, amb menys doblers feim igual o més, hem reestructurat tota una sèrie de coses que s'havien de reestructurar. I jo doncs en principi, per a la resta no vull fer referències al meu passat, a aquells enfrontaments gloriosos ni a res de tot això perquè... el que sí li vull dir és que jo no m'he manifestat mai amb aquests termes que vostè deia, ni la meva organització, perquè el que parlava per la meva organització som jo o era jo. Per tant, no hi vull entrar.

Senzillament li vull dir que la meua imatge sempre ha estat relacionada o l'he volguda relacionar amb una bona gestió dels espais i crec que una bona gestió, en temes agraris i forestals, ens durà a una molt bona conservació i això és el que volem tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 724/13, audiovisual de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i votació del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 724/13, audiovisual de les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula el vicepresident, Sr. Antoni Gómez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Para este gobierno presentar ante sus señorías el Proyecto de ley audiovisual de las Islas Baleares es todo un honor. En este proyecto se recoge uno de los principales objetivos que nos marcamos al llegar a este gobierno: regular por primera vez la actividad audiovisual de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, un proyecto que es fruto del diálogo que se ha mantenido desde que nos pusimos a trabajar en la redacción del mismo, con todos los grupos políticos y el conjunto del sector audiovisual.

Desde aquí quiero hacer público mi más sincero agradecimiento a los representantes del sector audiovisual de las islas que se han implicado de lleno en este proyecto, muchos de ellos están presentes hoy aquí en esta cámara.

Quiero recordarles que este nuevo proyecto no nace por casualidad, sino como consecuencia de muchas horas de trabajo e, insisto, por la implicación y colaboración de los propios profesionales del sector audiovisual.

Como bien saben todos los aquí presentes, puesto que así lo hemos manifestado, desde el primer momento, el objetivo de este proyecto de ley es promover el desarrollo y la dinamización de la actividad audiovisual en la comunidad autónoma de las Islas Baleares, así como regular la organización autonómica en materia audiovisual. Desde el Gobierno hemos tenido y tenemos las ideas muy claras respecto a lo que debe ser este nuevo modelo que a día de hoy es aun inexistente.

Por eso, Sra. Presidenta, señores diputados, hoy les presento este proyecto de ley para que sea aprobado por esta cámara tras haber recogido las aportaciones de los diferentes grupos parlamentarios que han considerado formular.

Otro de los objetivos principales que nos marcamos en este proyecto ha sido fortalecer el conjunto del sector audiovisual al que sin duda consideramos un sector estratégico por su aportación a la economía balear. En pocas palabras, la nueva ley audiovisual aportará riqueza, ayudará a la reactivación económica de las islas y a la desestacionalización.

Todos somos conscientes que la situación económica es difícil en todos los niveles. En este sentido, el programa electoral del Partido Popular hablaba de dar entrada al capital privado del ente público. Por tanto, la nueva ley apuesta por ajustarse a la difícil situación económica en la que nos movemos.

Una actividad audiovisual dentro de esta comunidad autónoma tiene el carácter de sector estratégico y así lo reconoce esta ley. Su aportación al desarrollo de la economía balear en un momento de crisis como el actual ha de ser determinante, tanto mediante ingresos directos como las producciones llevadas a cabo en nuestras islas puedan generar, como los ingresos indirectos y los afectos de desestacionalización de la misma.

Este gobierno apuesta por la colaboración público privada y en el espectro de los medios audiovisuales hemos considerado en todo momento que hay medios de titularidad pública y otros de titularidad privada. La nueva ley del sector regulará por igual ambos ámbitos.

Con este proyecto se pretende fomentar la creación, la producción, la distribución y la exhibición de las obras audiovisuales elaboradas en las Illes Balears, así como la ampliación, la mejora y la internalización del sector audiovisual de las Illes Balears y de las empresas que lo integran.

En este sentido, reitero que esta ley apuesta por la profesionalización de las Illes Balears, apuesta por su formación y busca fomentar la contratación de técnicos, empresas y emprendedores del archipiélago balear, así como dar apoyo a los cineastas y a los autores creadores de las Baleares y a sus obras.

Entre las líneas fundamentales de la acción institucional que recoge este proyecto quiero transmitirles que este gobierno reconoce el carácter estratégico del sector audiovisual de las islas por su importancia social y económica y como instrumento para la promoción turística.

Además, este gobierno valora lo que aporta este sector para la promoción y divulgación de la cultura, historia y lengua propia, así como para la transmisión de valores superiores de nuestra Constitución y nuestro Estatuto de Autonomía.

La presente ley pretende desarrollar la normativa estatal básica aprobada como Ley 6/2012, de 1 de agosto, de modificación de la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual.

Dicha Ley 6/2012, de 1 de agosto, introduce una serie de modificaciones destinadas a flexibilizar los modos de gestión de los canales públicos de televisión autonómica permitiendo que las comunidades autónomas puedan elegir entre la gestión directa, la gestión indirecta u otras modalidades de colaboración público privadas.

Este gobierno ha respetado y contemplado en el Proyecto de ley audiovisual autonómica lo establecido en la ley general, en la ley estatal perdón.

En cuanto a las lenguas cooficiales, así como la cultura propia, la nueva ley recoge un tratamiento adecuado de ambas. Apostamos por un enfoque más regionalista que obedece a la realidad de la calle que a su vez tiene que ser la que haya en los medios de comunicación públicos.

Esta nueva ley contempla, entre otras principales novedades, la regulación estatal relativa a los derechos de los usuarios y de los prestadores de servicios de comunicación audiovisual en el ámbito de la comunidad autónoma. Concretamente respecto al derecho de la comunicación audiovisual transparente se establece un servicio de defensa de la audiencia en la conselleria competente en materia audiovisual, la regulación de la comunicación previa y de la licencia para la prestación de servicio de comunicación audiovisual, así como la posibilidad de establecer negocios jurídicos sobre las licencias.

Se regulan las distintas formas de gestión del servicio público, de comunicación audiovisual abriendo la posibilidad no sólo a la gestión directa, sino también a la indirecta y las distintas formas de colaboración público privada respetando siempre los principios de publicidad, transparencia y concurrencia, así como la no discriminación e igualdad de trato. Asimismo, se recogen las medidas de estabilidad presupuestaria del servicio público de comunicación audiovisual.

Se regulan también la competencias en materia audiovisual y, en relación a la organización, lo que pretende es establecer unos órganos, unidades o entes que se consideran necesarios para estructurar la actividad audiovisual en la Administración y cubrir sus necesidades.

No quisiera extenderme mucho más, pero sí destacar los aspectos que claramente beneficiarán al sector audiovisual contemplados en el texto de dicha ley, tales como la creación de la Illes Balears Film Commission, la Filmoteca de las Illes Balears, la apuesta por la simplificación administrativa con la creación de una ventanilla única.

Se crea también un sistema de incentivos para promover el desarrollo y la dinamización de la actividad audiovisual en la comunidad autónoma de las Islas Baleares.

Estarán de acuerdo conmigo y así deseo que lo compartan en que nuestras islas tienen un elevado potencial a todos los niveles, el clima, las conexiones, la orografía, la cultura, los profesionales clasificados, etc. Por tanto, cada uno de estos recursos son claves para potenciar en el campo de los rodajes cinematográficos.

Como bien saben ustedes, los rodajes contribuyen a la desestacionalización turística y Baleares es, por descontado, un plató excelente, no sólo ya desde el punto de vista nacional, sino también internacional tanto para el rodaje de películas, series, anuncios publicitarios, videoclips, etc.

La nueva ley contempla también el que por primera vez se regula el supuesto de vacante en la Dirección General del Ente Público de Radiotelevisión de las Illes Balears mientras no sea cubierta la vacante mencionada con arreglo al artículo 15 de la ley del ente público. Esto se incluye para cubrir el vacío legal existente, para evitar encontrarnos en situaciones como las vividas en el pasado.

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, ante todo el Govern de las Illes Balears apuesta incondicionalmente por el sector audiovisual porque creemos y confiamos en los profesionales que tenemos. No les quepa ninguna duda -y que quede bien claro- que el ejecutivo balear persigue consolidar los medios audiovisuales de nuestra comunidad autónoma.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Per part del Grup Parlamentari Socialista es mantenen les esmenes 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3596, 3597, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3610, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3622, 3624, 3625, 3626, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3563, 3564, 3565, 3566, 3645, 3569, 3570, 3585, 3572, 3586, 3573, 3574, 3575, 3643, 3576, 3646, 3647, 3648, 3577, 3578, 3641, 3640, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583 i 3584.

Per defensar-les té la paraula i per un temps de cinc minuts, el diputat Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. Vicepresident, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Vàrem dir ja en el debat sobre l'esmena a la totalitat que el que havia de ser una llei d'impuls del sector audiovisual finalment no ho era, sinó que es quedava en una declaració d'intencions si el tràmit parlamentària, amb la inclusió d'esmenes, no suplia la manca de concreció del text original tramès pel Govern. Ara, un cop passat el tràmit parlamentari, hem de dir que ens trobam encara davant una declaració de bona voluntat, de bones intencions plasmades en una llei, fet que en aquest temps que corre no és poc, que, a més són bones intencions demandades i parlades amb el sector audiovisual, certament altres sectors també voldrien poder això. Però no hem avançat una passa, declaració d'intencions sí, amb tot un seguit d'incentius que es podran aplicar o no.

No negarem que hi ha avanços, per aquest motiu molts dels articles no varen ser ni esmenats, i a bona part dels que sí vàrem esmenar i no s'han tengut en compte les nostres propostes, mantendrem una abstenció que s'ha d'entendre com a un vot de confiança cap a una llei audiovisual, que és millor que cap llei audiovisual.

El vicepresident hi ha fet esment, regulen per primera vegada el sector, de totes maneres seria més exacte dir que complementen lleis com la d'IB3 i el Consell Audiovisual, que també són fonamentals per al sector, i deixen aspectes sense regular, des del nostre punt de vista, que hem intentat cobrir amb esmenes rebutjades, com puguin ser les televisions insulars o la publicitat.

Tampoc no ens agrada en nom de *la realitat de la calle*, com s'ha tornat a dir aquí, el carrer que avui ignoren, pretenguin incomplir l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'IB3 pel que fa a l'ús de la llengua catalana pròpia de les Illes Balears.

Però dit això, no podem negar que hi ha aspectes que s'han de valorar positivament, per exemple estableix la creació de l'Illes Balears Film Commission i s'ha de dir que poques a l'Estat gaudeixen d'aquesta cobertura legal. Però fins i tot en aquest aspecte tan positiu s'han negat a posar data, un calendari per a la creació i han rebutjat una esmena del Grup Socialista que pretenia fixar un temps màxim de dos mesos entre l'aprovació d'aquesta llei, avui, i la constitució de l'Illes Balears Film Commission. S'incompleix així la paraula del conseller de Presidència, ara vicepresident i abans director general d'IB3, que el gener d'enguany afirmava que l'Illes Balears Film Commission estaria creada el mes d'abril. Han passat sis mesos i encara en passaran uns quants més, essent optimistes, abans que el Govern creï aquesta Film Commission.

Això ens fa concloure que per al sector audiovisual de les Illes Balears pel que fa a les produccions cinematogràfiques s'haurà perdut tot un any, un any perdut perquè el Govern haurà estat incapaç de gestionar la creació de l'Illes Balears Film Commission, la lògica substituta de la Mallorca Film Commission, extingida per voluntat del Consell de Mallorca, també governat pel Partit Popular. I sí, tendrem llei, però entre els impagaments del Consell de Mallorca en els lamentables afers de Cloud Atlas y Los Pelayos, així com la desaparició de la Mallorca Film Commission i la lentitud del Govern i la manca de concreció de la llei, una bona idea es quedarà en una declaració d'intencions, sense la mínima expressió de la voluntat política de convertir aquesta llei en accions positives per al sector. I consti que, com hem dit, consideram la idea d'una llei d'impuls del sector audiovisual com a un fet positiu, ho hem afirmat i ho hem demostrat a la nostra gestió anterior, no de bades vàrem ser nosaltres que vàrem crear la Mallorca Film Commission.

Consideram que el sector audiovisual és un sector estratègic, nascut en el marc d'un plató natural incomparable, en això li donam la raó, Sr. Gómez, però també nodrit de professionals formats en un incipient sector televisiu, audiovisual, públic i privat, que, poc a poc, per desgràcia, el PP ha anat reduint. Hem dit, i avui repetim, que aquest sector presenta grans avantatges per al model productiu de la nostra comunitat autònoma, ja que aporta innovació, creativitat, internacionalització, desestacionalització i sobretot retorn de tota la inversió pública que s'hi pugui fer.

Els vàrem demanar que revisassin els dogmes conservadors en els quals fonamenten la seva erràtica política econòmica, no siguin dogmàtics, almenys siguin justos i si consideren determinades subvencions com a una inversió amb més motiu haurien de considerar les ajudes que puguin fer-se als projectes audiovisuals. Vostès, senyors del grup conservador, s'hi han negat, han rebutjat, per exemple, l'esmena 3643, a la qual, entre els incentius d'aquesta llei audiovisual, nosaltres proposàvem establir línies d'ajuda institucional o patrocini per a projectes audiovisuals de creadors, realitzadors, productors, emprenedors, professionals dels sectors a les nostres illes, i encara tenen oportunitat d'incloure aquesta esmena votant-hi a favor.

Consideram, per tant, que aquesta llei és manifestament insuficient, quan parla d'incentius..., i com que és insuficient i a més no han rebutjat totes les nostres esmenes que demanaven concreció, encara tenim més motiu per dir-ho. Han rebutjat, per exemple, el fet que proposàvem que la llei contemplés l'obligació que l'Illes Balears Film Commission comptés amb pressupost propi. Per això hem dit, i repetim, que és una declaració d'intencions sense contingut econòmic i té el perill de quedar-se amb un brindis al sol.

Un altre aspecte que la llei ha pretès regular, tot i que no exhaustivament, és el sector audiovisual en el seu conjunt, i hem de dir que sorprèn en aquest cas l'oblit, intencionat o no, del paper que ha de jugar el Consell Audiovisual. En el seu moment, el PP donà suport a una llei que avui tornarem a recordar, i recordarem el que diu l'exposició de motius d'aquesta llei, la Llei 2/2010, del Consell Audiovisual de les Illes Balears: "La creació d'autoritats reguladores dotades d'un estatut d'independència respecte del Govern s'ha considerat com a un element necessari per tal de protegir de la millor manera possible l'exercici de drets i llibertats inherents a la comunicació audiovisual, garantint que aquests drets no quedin sotmesos a ingerències indegudes i a influències que puguin comprometre i posar en perill el pluralisme."

A això el Grup Popular li va donar suport estant a l'oposició, però avui rebutgen el que nosaltres deim a l'esmena 3564, quan reproduïm dins l'actual llei, la que avui volen aprovar, el paper que ha de jugar el Consell Audiovisual dins el sector: "Vetllar pel compliment dels principis rectorals del model audiovisual en els mitjans de comunicació audiovisuals de titularitat pública, d'àmbit autonòmic, insular, local i en els mitjans de titularitat privada d'aquests mateixos àmbits que operen en règim de concessió o llicència." Una nova esmena rebutjada pel PP.

O quan també els proposam a l'esmena 3570, que correspon al Consell Audiovisual les atribucions que li encomana la Llei 2/2010, de 7 de juny, del Consell Audiovisual, cosa molt simple que fins i tot aquesta rebutgen.

I de fet, hem de dir, amb aquesta llei, pràcticament deroguen la Llei del Consell Audiovisual substituint el Consell Audiovisual pel Govern i, per tant, és la liquidació de l'autoritat reguladora independent del sector audiovisual. Perquè cal recordar que el Consell audiovisual, segons la llei, ha d'estar format per nou membres, que han de ser persones de prestigi reconegut i amb experiència professional a l'àmbit audiovisual, o en aquells àmbits que tinguin incidència en el sector audiovisual, com l'econòmic, el cultural, el social, l'universitari i que ofereixin garanties plenes d'independència. Les funcions d'aquest consell audiovisual les substitueixen vostès per la conselleria corresponent del Govern.

Varen sentir la recomanació que ens feia una coneguda periodista ahir vespre? "Els polítics hem d'escoltar la gent del sector, que en saben més que nosaltres", naturalment es referia al conflicte amb la comunitat educativa, a la vaga indefinida de docents, però també és aplicable a qualsevol acció política dels governs i, per això mateix, seria bo que no liquidassin avui el Consell Audiovisual. Un consell que avui ens sembla més necessari que mai, és necessari que una autoritat independent vetlli pels principis d'independència i pluralisme, en una setmana en què aquests principis s'han tornat veure qüestionats a la ràdio i televisió públiques. Hem esmenat per introduir el consell audiovisual perquè no passin coses com el tractament de la vaga indefinida que s'ha donat des de la ràdio i televisió públiques, i que no ens facin assistir a la vergonya de veure com mitjans de comunicació privats i d'àmbit estatal han donat millor cobertura informativa que la nostra televisió a la vaga de docents.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I vull deixar constància del reconeixement a la tasca dels professionals, dels redactors, dels periodistes que treballen a l'ens públic, la responsabilitat recau en qui recau, i no són ells, naturalment, sinó els directius, nomenats per la direcció de l'ens, precisament quan el director general era el conseller de Presidència, que són els únics a qui es poden reclamar explicacions i rectificacions a la línia informativa seguida. Directius que, per desgràcia, només responen davant un consell de direcció amb carnet del PP, sense la tutela d'un consell audiovisual que es margina, es liquida en el text de la llei que avui s'aprovarà. Una llei que inclou el despropòsit de mantenir el Govern, la conselleria corresponent, amb les funcions d'aplicació de la llei audiovisual, amb els dubtes que això pot generar sobre la independència del sector en general i, particularment, dels mitjans de comunicació públiques.

Clar que no esperàvem menys d'un govern que ha suprimit el Consell de la Joventut, ha suprimit el Consell Econòmic i Social i que a nivell estatal ja planteja l'eliminació dels consells consultius autonòmics fins i tot. No ens estranya per tant que no vulguin crear un òrgan independent format per experts, professionals, qualificat com el consell audiovisual.

I no parlem de capritxos ni d'òrgans inútils, sinó de drets fonamentals, drets reconeguts per la Constitució, la qual, en el seu article 20, ens parla del dret a rebre lliurament informació veraç, a garantir l'accés de grups socials i polítics, així com a respectar el pluralisme a la societat. Per ventura s'han d'aplicar la Constitució els que organitzen debats sobre la vaga de l'educació i veten destacades associacions a les quals no donen la paraula. Per poder actuar d'aquesta manera partidista crec que pretenen eliminar qualsevol organisme que els faci nosa, que els recordi que tenen unes obligacions perquè som a un estat de dret.

Amb aquestes actuacions fan un flac favor a la ràdio i televisió de tots, perjudiquen la seva imatge i credibilitat.

Insistim, per acabar amb aquest bloc, que IB3 hauria d'haver quedat fora d'aquesta llei i per això mantenim tota una sèrie d'esmenes de supressió. També pel que fa a la gestió d'IB3, mantenim les esmenes 3630, 3631, 3580, 3581, 3582, 3583 i fan referència a la disposició final primera, en la qual el Partit Popular obri la possibilitat, el meló de la privatització d'IB3, aquesta amenaça, espasa de Damocles que té la ràdio i televisió públiques de tots a sobre des del primer dia que el conseller d'Economia, que ja no és aquí, en va començar a parlar.

Certament han canviat la redacció d'aquesta disposició final primera, però continuen incloent totes les possibilitats que preveu la llei estatal, i nosaltres els ho hem dit: no estan obligats a incloure totes les possibilitats que preveu la llei estatal, amb la llei audiovisual de les Illes Balears poden optar per una d'elles, no per les tres a la vegada. I entre aquestes possibilitats preveuen fins i tot l'alienació, és a dir, la pèrdua total del control sobre la titularitat del mitjà públic. I això ens preocupa, perquè vostès, el Govern, el Partit Popular, ho redueixen tot, en tots els àmbits, a un debat purament econòmic, sense valorar altres criteris, i en aquest cas no valoren la importància del servei públic, el qual hauria de ser la guia de tota l'acció de la ràdio i televisió públiques.

Vostès s'atreveixen a desmuntar l'estat de dret sota l'argument d'una necessitat econòmica i aquest, escoltin bé, aquest és un argument que fàcilment se'ls pot tornar en contra, especialment en el cas de l'ens públic i, particularment, quan s'utilitza de forma tan demagògica com fan vostès, si tot es redueix a un debat econòmic, tot està enmig.

En definitiva, i ja per anar acabant, el Grup Socialista no deixa de valorar que és una llei positiva per al sector en la seva intenció, un sector que certament ha fet molta feina per aportar idees, que certament necessita suports, però suports d'una altra casta que no són l'eliminació d'una televisió pública amb un pressupost ajustat, no, no, necessita mesures concretes i un pressupost que no són en aquesta llei.

Sí que hi ha parts positives a part de l'articulat, un articulat que milloraria substancialment amb les esmenes que proposam, que mantenim, perquè les han rebutjades, referides tant a la regulació del sector audiovisual com a la concreció dels incentius per a aquest sector, com hem dit estratègic de la nostra comunitat autònoma, de l'economia productiva d'aquesta comunitat autònoma.

I lamentablement hem de dir avui, quan anam a aprovar definitivament aquest projecte de llei, que no s'ha avançat tant com haguéssim esperat: totes aquestes esmenes que el Sr. Vicepresident ha hagut de llegir al principi, abans d'aquesta intervenció, demostren que teníem moltes coses a dir, a millorar d'aquesta llei, perquè, com dic, ja l'hem vista positiva des del principi, i que vostès no han acceptat. Per tant, hem de dir que no ha acabat la tramitació d'aquesta llei, malgrat sí han acceptat algunes esmenes que milloren el text, però ens fa concloure que s'ha avançat tant com s'hagués pogut, que no s'ha concretat tant com realment demanava el sector, que no s'ha concretat tant com hagués estat bo.

I tot plegat ens fa concloure amb una cita, com no podia ser d'altra manera, del cinema, del gran Luis García Berlanda, que segurament coneixen, qui, a través d'una de les seves pel·lícules més conegudes, *La escopeta nacional*, ens fa arribar una irònica reflexió que pens que és prou aplicable al resultat final d'aquesta llei, menys feliç del que ens hagués agradat: "*Ni fueron felices ni comieron perdices, porque allí donde haya ministros un final feliz es imposible*", consellers en el nostre cas.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 2891, 2892, 2893, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2899, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2900, 2901, 2908, 2898, 2914, 2910, 2911, 2912 i 2913, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Es fa molt difícil avui parlar i debatre d'aquest projecte de llei, quan avui el tema és un altre, és el que hi ha al carrer, però l'ordre del dia mana i parlarem del que hem vingut a parlar.

(Remor de veus)

Era necessari que la nostra comunitat autònoma disposàs d'una llei audiovisual? No en tenc cap dubte, el nostre grup no en té cap dubte, sí, tenir una llei audiovisual, entesa com de promoció del sector audiovisual de les Illes, d'impuls de l'activitat econòmica i de promoció turística lligades a la indústria cinematogràfica i de suport a la cultura i a la llengua del país era, és necessària i molt oportuna, i més si tenim en compte el moment en què vivim.

En aquest sentit anaven les nostres esmenes, pretenien que el projecte de llei audiovisual fos una gran aposta com a país, una aposta estratègica des del punt de vista econòmic i turístic i també des del punt de vista cultural. Però el projecte de llei que ens va presentar el Govern i que avui arriba aquí, després de les aportacions dels diferents grups parlamentaris, és, malgrat les esmenes del Partit Socialista Obrer Espanyol i demés, que sense cap dubte milloren i enriqueixen el text, és, deia, clarament insuficient i deficient; no és un projecte ambiciós, ni de futur, ni fer-hi a prop de país. No respon a les necessitats del sector, no aposta decididament i realment per convertir Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera en platós exquisits per rodar anuncis, documentals o pel·lícules, i encara menys és una aposta per la llengua i cultura del país.

Així ho vam defensar amb l'esmena a la totalitat i així avui ho hem de reiterar de nou, molt a pesar nostre. De fet, deixin que els digui que els fets confirmen les nostres sospites, la llei audiovisual és una llei perquè no passi res o passi molt poca cosa per atendre el sector tan maltractat durant aquests darrers dos anys, callat, expectant, no puc dir il·lusionat perquè no és el qualificatiu apropiat, amb l'esperança que es produeixin canvis que afavoreixin l'activitat audiovisual.

Però la llei no concreta res o concreta molt poc, no aporta ni defineix res concret, quant al que entenem com a pressió en relació amb la promoció del sector audiovisual. La llei interessa tan poc al Govern i té tan poc interès en què les generalitats allà exposades es concretin en compromisos fermes i clars que, havent-la poguda tramitar abans sol·licitant períodes parlamentaris extraordinaris, no ho ha fet. La llei que avui aprovarem no il·lusiona ningú ni el propi sector.

Els grans objectius allà narrats, a l'exposició de motius i a les disposicions inicials en la majoria de casos es tradueixen en ben poca cosa. Açò sí, i caldria veure si no era el gran motiu i objectiu d'aquest projecte de llei, modifica, contempla la modificació de la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, elimina l'article 2.5, referit a la funció de servei públic, en què s'establí que els serveis informatius havien de ser elaborats per professionals de la informació, que fossin personal propi de l'ens. Aquest criteri perseguia salvaguardar la independència i la professionalitat del servei. En canvi, ens trobam avui que aquesta independència es veu clarament maltractada aquests dies amb aquest miserable i tendencios tractament que es dona a la mobilització ciutadana contra aquesta aberració educativa que es diu TIL.

També el projecte de llei introdueix, açò sí, la gestió indirecta i la gestió indirecta mitjançant alienació de la titularitat de l'entitat prestadora dels serveis; alienar la titularitat és privatitzar en tota regla el canal d'IB3. És cert que la llei estatal introdueix noves formes de gestió, però la llei autonòmica el que ha de fer no és recollir-les totes sinó recollir les que formin part del model a què aspira, com fa aquest govern amb la resta de lleis que ha tramitat en aquest parlament. I amb aquesta modificació el Partit Popular, el Govern el que fa és afirmar clarament que contempla la privatització d'IB3, no d'externalitzar certs serveis, no, de cedir la titularitat i privatitzar la televisió i ràdio públiques autonòmiques.

El text del projecte de llei atorga al sector audiovisual el caràcter de sector estratègic, i ho vam dir i ho reiterar avui, ens hi apuntam. Creim que, efectivament, aquesta comunitat autònoma hauria de fer una aposta valenta i clara per aquest sector i convertir-lo en un potent dinamitzador de l'economia del país, però, per fer estratègia d'un sector, cal actuar amb convicció i amb propostes concretes que omplin de contingut aquest propòsit, i açò no hi és, no apareix en lloc. I és que aquesta llei que se'ns proposa avui no és la llei per la qual s'havia treballat tant des del sector, la d'avui havia de ser la llei de promoció del sector audiovisual i s'ha convertit en una llei audiovisual que té com a element més rellevant la modificació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

El llibre blanc del sector audiovisual parlava de què la llei pretenia ser el marc que articuli el compromís de l'administració amb el sector audiovisual regional, i d'açò res de res. El compromís del Govern de les Illes amb el sector audiovisual queda en aquesta llei amb fum de formatjada, o sigui, en no res.

I parlem idò d'aquest contingut: on són les mesures de suport i promoció del sector audiovisual, on són? Recordem que en aquests moments els incentius financers i fiscals més significatius, l'IVA, l'IRPF, les quotes de Seguretat Social, Impost de Societats, etcètera, són en mans del Govern de l'Estat, i aquest, val la pena recordar-ho, continua en el camí de la progressiva eliminació de les deduccions i exempcions. Els pressuposts generals de l'Estat el 2013 van ser un cop de destrall per a la indústria cinematogràfica, amb un retall del 22,6% del fons de protecció cinematogràfica; la pujada de l'IVA en el preu de l'entrada al cinema ha estat una altra de les destrallades al sector, el qual amb imaginació s'ha posat a vendre, supòs que en són conscients, s'ha posat a vendre pastanagues.

Quins són aquests beneficis o avantatges fiscals? Les taxes autonòmiques que paguen les filmacions no suposen ni l'1% dels seus pressuposts; les taxes municipals, a les quals també fa referència la llei, tampoc no són massa significatives. Tot i la baixa incidència d'uns i altres, el pla autonòmic de promoció del sector proposava facilitar i centralitzar els tràmits, crear una finestreta o portal web únic evitant duplicitats, unificant preus, etcètera, i açò el projecte de llei ho recull i és positiu. Però, a part d'açò, no ens podem quedar en aquest 1% i per açò proposàvem i continuam proposant que les Illes Balears tinguin un tractament semblant al canari, amb totes les particularitats de cada territori i amb la important diferència de no ser considerat per Europa un territori ultraperifèric. Canàries va establir, a través de la Llei de règim econòmic i fiscal, una sèrie d'avantatges fiscals que les converteixen en un plató privilegiat per a rodatges; si va un a la web de Gran Canària Film Commission es troba, com ja vaig explicar a una anterior intervenció, es troba amb açò. I açò és el que realment aquest projecte de llei, aquesta llei hauria d'oferir, una maleta, un sac clar, concret, d'incentius per a les produccions audiovisuals de les nostres illes, i açò aquesta no ho contempla ni tampoc no ho podrà desenvolupar perquè la seva pretensió no és en absolut aquesta.

Per açò creim que si realment el sector audiovisual ha de ser un sector estratègic, com diu la llei, per a les illes serà necessari contemplar l'esmentat sector al a Llei de règim especial de les Illes Balears i definir, com ho fa la Llei canària, els incentius fiscals i econòmics. Així, per exemple, el règim fiscal canari permet que les inversions en produccions cinematogràfiques, les quals permeten al productor una deducció de l'Impost de Societats del 18%, a Canàries sigui del 38, i les del productor financer, que són del 5%, a Canàries siguin del 35%.

Parla també d'aportacions en espècie, però clar, aquest incentiu que incorpora el projecte de llei es fa difícil de creure, és poc creïble; és poc creïble perquè el Govern ho ha fet així, ha fet que no sigui creïble, fent aportacions grans a entitats, després, açò sí, d'anunciar el final de la cultura de les subvencions. Abans de fer aquest final de la cultura de les subvencions, açò sí, aportava 600.000 euros a AFA, que avui ens recorda molt en ser quasi aquella precursora de l'Institut de Política Familiar de les Illes Balears, avui tan actiu, i ens recorda molt la subvenció irregular de l'Agència Balear de Notícies. Però bé, després d'açò el Govern diu i es proposa i fa filosofia d'un final de la cultura de les subvencions. Bé, idò, el projecte de llei contempla subvencionar, açò sí, com ho deia abans, no hi ha una memòria econòmica que permeti valorar la significació d'aquesta mesura; en aquest sentit, creim que el projecte de llei oblida l'impacte econòmic de l'aportació en espècie, la dimensió, l'impacte que podria tenir. I ho oblida jo crec que d'una forma intencionada, no tenint en compte l'impacte, com deia, de les inversions de les produccions audiovisuals.

Només posar dues xifres: l'any 2011 es van dur a terme a Mallorca 23 rodatges cinematogràfics, els quals van suposar 44.400 pernactacions i una inversió total de 38 milions d'euros. Se sol considerar que entre el 25 i el 30% del cost d'una producció queda en el lloc geogràfic on s'ha rodat. O també aquestes altres xifres: a l'Estat espanyol, durant el 2011, es van dur a terme 4.639 rodatges i, segons la Film Commission espanyola, només capta el 20% de rodatges internacionals potencials, segons l'equip redactor del Pla autonòmic de promoció del sector audiovisual hi ha unes 1.000 pel·lícules que cerquen localització, amb un cost mitjà cada una d'elles de 16 milions d'euros. Amb aquestes xifres segur que aquest projecte de llei, si hagués tengut la voluntat, hagués pogut concretar açò que són aportacions en espècies que és subvencionar.

Amb açò crec que és evident que el sector pot ser estratègic, però per ser estratègic hauria de promocionar el sector d'una forma més concreta i més clara. Les illes de Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera són territoris excel·lents per gravar, gràcies al clima, a la il·luminació, a la localització geogràfica i al paisatge; gaudim de reconeixements com el de la Reserva de la Biosfera a Menorca o Patrimoni de la Humanitat a Mallorca, la Serra de Tramuntana o a Eivissa; disposam d'una infraestructura hotelera i de restauració bona; tenim professionals del sector audiovisual qualificats i tenim molts reptes, la comunicació amb les principals capitals més importants del món és bona des de Mallorca, però és del tot insuficient des de la resta d'illes, tant quant a freqüències com a costos.

Tot açò crec que posa en evidència la necessitat d'apostar per un règim fiscal especial i favorable a les inversions cinematogràfiques i per un sistema d'incentius econòmics que el complementin i que siguin efectius i reals. Sembla oblidar aquest projecte de llei el suport al sector propi, cosa que la llei, de forma reiterada, oblida. L'article 36 del projecte de llei diu que la comunitat autònoma podrà destinar una part de la inversió que deixa la realització i execució d'una producció internacional i/o nacional en el nostre territori per incentivar les produccions pròpies; nosaltres deim "podrà" no, "haurà", "destinarà", però, en canvi, aquestes esmenes no han estat acceptades. I afegim: "podrà" no, "haurà i destinarà, en especial, atenció a aquelles produccions pròpies que tenen la llengua catalana com a llengua de creació o comunicació".

Però és clar, d'allò propi és difícil parlar-ne i també avui. Aquest projecte de llei oblida que l'activitat audiovisual i cinematogràfica és, a més d'una activitat econòmica, una manifestació cultural, totes les lleis, totes, també les espanyoles, la Llei del cinema, la Llei general de comunicació audiovisual, aborden l'activitat audiovisual com a un fet econòmic i com a un fet cultural, totes incorporen al seu articulat i a la seva definició el fet cultural, parteixen del fet que l'audiovisual és un sector estratègic des del punt de vista econòmic i des del punt de vista cultural. Però aquí no, aquí no, el nostre projecte de llei no fa açò, el nostre projecte de llei no només oblida la rellevància cultural d'una llei audiovisual sinó que, a més, actua marginant d'una manera obscena la llengua del país, només pròpia de polítiques colonitzadores que volen convertir tots els indígenes d'aquesta terra a la seva religió, la seva religió vertadera, clar.

En definitiva, el projecte de llei és, en aquest sentit, una llei Wert de l'audiovisual, tan és així que la llei parla de concrecions com per exemple del cinema ics, però, en canvi, és incapaç, ni una sola vegada, de parlar, d'anomenar la llengua catalana, la llengua d'aquest territori, ja no ni tan sols promocionar no tenir-la en compte, sinó contemplar-la en el seu articulat, en els seus articles primers en els quals es defineix l'objectiu o el propòsit d'aquest projecte de llei.

Finalment, no vull deixar d'esmentar dos altres punts que, des del nostre punt de vista, aquest projecte de llei no té en compte, i fan referència a les competències dels consells insulars. A l'hora de definir la filmoteca balear o a l'hora de definir la Film Commission de les Illes Balears aquesta llei actua d'una forma centralitzadora, no contemplant les competències dels consells insulars, i jo diria que actuant en sentit contrari d'allò que gestiona de forma paral·lela, per una banda inicia la tramitació per traspasar les competències en promoció turística, però per l'altra diu, afirma, que la Film Commission de les Illes Balears tindrà una funció molt important en la promoció turística i l'articular i la defineix de forma absolutament centralitzada, amb un mínim de participació dels consells insulars, cosa que, lògicament, no podem compartir i que creim que aquest projecte de llei hauria d'haver rectificat.

Les nostres esmenes anaven en aquest sentit, no s'han assumit, no s'han incorporat, lamentam que sigui així i també esperam que els consells insulars, en el seu moment, quan correspongui, no callin, diguin la seva i posin de manifest que aquesta llei no és, en absolut, respectuosa amb les competències pròpies dels consells insulars.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra, el Grup Parlamentari Popular té la paraula, el Sr. Fernando Rubio, per un temps de quinze minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui en sessió plenària el projecte de llei audiovisual de les Illes Balears per a la seva aprovació i perquè aquest text normatiu sigui definitivament una realitat a la nostra comunitat autònoma. En primer lloc, vull aprofitar per saludar els representants del sector audiovisual que han vingut avui al Parlament de les Illes Balears i consider que és important, no només agrair la seva presència sinó també donar-los l'enhorabona per la feina que han fet i per totes les seves aportacions, sense les quals avui no tendríem un text normatiu tan complet com el que presentam avui en aquesta cambra per a la seva aprovació. Per tant, pensam que el paper que ha tengut el sector audiovisual en l'elaboració d'aquest text normatiu fa que sigui una llei real, que sigui una llei que contempla els vertaders problemes del sector audiovisual a les nostres illes, que sigui una llei adequada als temps i també a la realitat. Aquesta, per tant, és una llei que no ha estat elaborada a porta tancada en els despatxos de la Conselleria de Presidència, sinó que ha estat elaborada amb el sector audiovisual, en coordinació i sense el qual la seva redacció no hagués estat possible.

Amb aquesta llei el que es pretén és dur a terme una regulació integral de l'activitat audiovisual de la comunitat autònoma de les Illes Balears i articular tota una sèrie d'accions institucionals i de mesures de foment d'aquesta activitat.

El sector audiovisual dins la nostra comunitat autònoma ha de tenir el caràcter, i té el caràcter de sector estratègic, i d'aquesta manera es recull a la llei. Consideram importantíssima l'aportació al desenvolupament de l'economia balear a uns moments de crisi com el que patim a l'actualitat, per això valoram positivament que es poden generar ingressos directes que poden generar les produccions dutes a terme a les nostres illes, així com també es poden aconseguir ingressos indirectes per aquestes produccions cinematogràfiques, anuncis, espots, etcètera. Hem de tenir present que la nostra comunitat viu del turisme i dels serveis, per tant l'activitat audiovisual és un instrument que pot resultar molt útil per aconseguir una gran promoció turística a un moment com l'actual, en el qual les formes de producció i publicitat canvien.

Així mateix, cal destacar que, per primera vegada, la llei recull bonificacions i incentius per a les productores i per a les empreses del sector audiovisual de les Illes Balears. Aquests avantatges poden ser aportacions en espècie, incentius i bonificacions fiscals, finançament cinematogràfic i audiovisual, altres incentius d'altra naturalesa, com per exemple, aportacions públicoprivades en convenis de col·laboració amb l'administració pública, reemborsament de determinades despeses elegibles en el que suposi una despesa important a una determinada producció, a un determinat rodatge, i prioritat dels ajuts a les produccions que es desenvolupin en règim de coproducció amb empreses que tinguin la seva seu aquí, a les Illes Balears.

Però, a més a més, aquesta llei suposa una reducció important pel que fa a les càrregues administratives. És ben necessari agilitar les tramitacions, utilització d'eines organitzatives de qualitat, fer ús de l'administració electrònica, creació de grups de treball per a la reducció de càrregues administratives i recalcar que, d'una manera molt important, l'article 41 de la llei crea l'Illes Balears Film Commission, la qual té com a objectiu principal facilitar a les productores nacionals i internacionals tota la informació que necessitin per a la realització de rodatges a qualsevol lloc del territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears. A més a més, l'Illes Balears Film Commission elaborarà una guia de bones pràctiques ambientals que servirà d'eina per als professionals del sector.

L'Illes Balears Film Commission es constitueix com a una oficina de serveis que podrà exercir directament la conselleria competent en matèria audiovisual o, si escau, mitjançant un ens del sector públic instrumental. Evidentment, els consells insulars, els ajuntaments, les associacions professionals, les entitats públiques o privades relacionades amb la matèria podran col·laborar-hi en la presa de decisions mitjançant convenis de col·laboració. Per tant, no estam gens d'acord amb aquesta visió que fa el Grup MÉS que aquesta és una llei centralitzadora, sinó que, efectivament, aquestes estructures o aquests organismes que es creen tenen perfectament en compte l'estructura administrativa de la nostra comunitat autònoma.

A través de la finestra única d'activitats audiovisuals, prevista a l'article 36.b) d'aquesta llei que debatem, que s'ha d'integrar a l'Illes Balears Film Commission, s'han de facilitar i agilitar els procediments administratius necessaris per dur a terme activitats audiovisuals a qualsevol de les nostres illes. També haurà d'informar les empreses o productores sobre els beneficis fiscals o incentius en matèria audiovisual als quals es pugui optar a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La finestra única ha de permetre el coneixement i contacte amb les empreses relacionades amb el sector audiovisual que presenten els serveis a les Illes Balears a través del Registre d'Empreses Audiovisuals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears adscrit a la conselleria competent en matèria audiovisual, en aquest cas a la Conselleria de Presidència.

I per descomptat, una novetat introduïda en aquesta és que la comunitat autònoma de les Illes Balears haurà d'adoptar mesures necessàries per garantir, a través de la finestra única, que es pugui obtenir tota la informació i formularis necessaris per a l'accés a la seva activitat i al seu exercici; presentar tota la documentació i sol·licituds necessàries; accedir a la informació que preveu aquest article amb les llengües cooficials de les Illes Balears i amb altres llengües comunitàries.

També es crea la Filmoteca Balear la qual es dedicarà a dur a terme la coordinació per a la recuperació, conservació, documentació, promoció i difusió del patrimoni audiovisual de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de les arts de la imatge en general. Aquesta filmoteca tindrà com a funció la de vetllar per la preservació i la difusió del patrimoni audiovisual i de la cultura cinematogràfica balear, així com ha de servir de suport a la formació audiovisual mitjançant la posada a disposició de les activitats formatives del material filmogràfic i audiovisual custodiat per la filmoteca.

Tot això, a més a més, en coordinació, evidentment, amb aquelles altres institucions que tenen competències en aquesta matèria, que són, precisament, els consells insulars i que tenen les seves respectives filmoteques, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Per tant aquesta serà una labor de coordinació que, juntament, totes aquestes filmoteques es posa a l'abast i a la disposició del nostre sector, d'aquelles productores que necessitin recursos, que necessitin les nostres imatges per poder fer rodatges, pel·lícules, anuncis, etcètera.

Però el que és més important, aquesta llei s'ha elaborat en una col·laboració i en una coordinació amb el sector audiovisual el qual està satisfet perquè aquesta normativa sigui a partir d'avui una realitat a les nostres illes. Vull destacar, una vegada més, per tant, la feina feta per part del Govern de les Illes Balears el qual sempre ha entès, d'una manera absolutament sensible, que aquesta feina s'havia de fer juntament amb el sector i s'havia de fer de manera constructiva, i aquesta ha estat la voluntat d'aquest govern.

Escoltin, vostès estan molt poc entusiasmats amb aquesta llei i diuen que, efectivament, és un sector estratègic, i diuen que, efectivament, aquesta llei s'hauria d'haver aprovat abans, però també és cert que vostès no han tengut mai aquesta iniciativa, i aquí, aquest govern, sí que ha tengut la iniciativa; en dos anys s'han fet, amb diàleg, amb converses, amb feina, tota una sèrie de reunions preparatòries d'aquesta llei i avui podem dir que aquesta llei serà una realitat.

I també vull destacar, molt positivament, l'alt consens polític, malgrat avui han vengut aquí amb la boca petita, el Grup Parlamentari Socialista, i no ha dit absolutament res tampoc el Grup MÉS, hi ha hagut un consens polític perquè, efectivament, tant a la ponència com a la comissió s'ha produït un debat important, amb un alt grau d'acceptació de les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris, parlam d'unes 25 esmenes que milloren aquest text legal i que això ha estat fruit d'una sèrie de converses i de negociacions polítiques en les quals crec que, entre tots, han fet d'aquesta manera tenir una llei audiovisual completa, consensuada i una llei audiovisual que és a l'alçada de les expectatives que teníem nosaltres com a polítics i com a membres d'aquest parlament, que tenia el Govern de les Illes Balears com a gestor, com a impulsor i com

a redactor d'aquest projecte de llei, però que també tenia el sector audiovisual el qual feia temps que demanava un text normatiu on es regulassin totes les qüestions que afecten aquest sector per donar seguretat normativa i jurídica.

Evidentment, hi ha qüestions amb les quals no ens hem posat d'acord i no ens hi posarem d'acord, però això forma part del debat parlamentari, això forma part de la pluralitat i per tant considerem que no hi ha d'haver cap problema per això.

Miri, podem entrar en el tema d'IB3 que al Partit Socialista i el Grup Parlamentari MÉS els sembla tan malament que aquesta llei reculli, però el que sí li puc dir que em sembla molt malament és l'actitud que vostès varen tenir al començament d'aquesta legislatura, una actitud d'obstrucció permanent per tal de tenir IB3 aturada, una actitud d'obstrucció permanent per tal que no es pogués nomenar el director general d'IB3.

(Alguns aplaudiments)

El Grup Parlamentari Popular, amb les nostres portaveus, es va reunir amb vostès per intentar arribar a una solució i a un acord, i resulta que vostès el que volien era tenir un consell de direcció del seu color polític. Però, escolti, això no és possible, això no és possible en democràcia. En democràcia es tracta que es representi, que es respecti, en primer lloc, la professionalitat d'aquesta gent, ...

(Remor de veus)

... i en segon lloc, i en segon lloc, que es respecti la pluralitat de la cambra parlamentària, i vostès no estaven d'acord que hi hagués una proporcionalitat parlamentària i per això varen bloquejar el nomenament del director general. I per això no va quedar més remei que el conseller de Presidència es posàs al front de la televisió pública, per la seva culpa i la seva irresponsabilitat.

(Remor de veus)

Aquesta va ser la realitat i per això avui, i per això avui, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., sí, sí, sí, perquè vostès veig que no tenen molta memòria, només selectiva la que els interessa, però memòria real cap i molta ambició política, però altres coses no, i oportunisme polític és el que fan avui i el que han fet durant aquests altres dies, oportunisme polític molt.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però miri, per això aquesta llei hi és per evitar aquesta situació. Miri, tal vegada a la legislatura que ve, jo desig que governi el meu partit, però tal vegada no és així, mai no se sap això, estam en mans dels ciutadans, i tal vegada ens trobarem en aquesta situació i governaran vostès o uns altres, però del que es tracta és que des d'aquest parlament siguem seriosos i rigorosos i que no es torni a produir aquesta vergonya de tenir segregada una televisió pública, perquè l'oposició, simplement, vol imposar el seu director general. Això no tornarà passar mai més.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I vostès ens parlen de les televisions insulars, ens parlen de la pluralitat. Miri, clar que es parla de pluralitat en aquesta llei, Sr. Bonet, clar que es parla de pluralitat, es parla de pluralitat i jo li diré, concretament a l'article 5, pluralisme a la comunicació audiovisual, a l'apartat 1 i a l'apartat 2, concretament a l'apartat 2: "Els mitjans de comunicació de titularitat pública, els que subvencionen les administracions públiques de les Illes Balears i aquells en què aquests participin hauran de transmetre a la seva programació una imatge plural i no estereotipada de les funcions, de les dones i dels homes en la societat, promovent la igualtat, la tolerància, etcètera, etcètera", clar que aquesta llei recull això. I el que nosaltres no farem, Sr. Bonet, és el que varen fer vostès amb una televisió pública que tenia el Consell de Mallorca, que després parlarem de perquè nosaltres no consideram que aquell model que vostè ens proposa de televisions insulars, perquè nosaltres no estam d'acord amb aquest model, el que nosaltres no aconseguirem, el que nosaltres no volem, Sr. Bonet, és que ens passi el que els va passar a vostès i és que la directora general d'aquella televisió pública, del Partit Socialista, va ser condemnada per tractament absolutament imparcial, absolutament poc parcial, absolutament poc objectiu de la televisió pública, pel tractament que va fer en els informatius. Això és que nosaltres no consentirem que passi a la televisió d'IB3, i això és el que els va passar a vostès.

Per tant, donam l'enhorabona al Govern de les Illes Balears per aquesta llei, una llei totalment necessària, una llei que aplaudeix tothom, també ho fa l'oposició, maldament ho diguin amb la boca petita, però bé, a les reunions es transmetia una altra cosa, i per tant crec que és una molt bona iniciativa amb la qual estam d'enhorabona tots i sobretot el sector audiovisual de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, és el temps del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

No farà falta tant de temps, perquè per debatre coses antigues com planteja el Sr. Rubio no fan falta cinc minuts.

Jo, Sr. Rubio, no li diria que hi ha hagut consens, hi ha hagut un "consentet", en tot cas. Per donar suport al sector audiovisual ens hi trobaran i aquí hi ha hagut consens, per continuar fent; per continuar desmuntant IB3 no ens hi trobaran.

I no digui mentides, vostè té poca memòria, vostè no ha consultat els BOIB; sap quin dia es va publicar el Decret Llei pel qual el Govern nomenava el Sr. Gómez *generalísimo* d'IB3, ...

(Remor de veus)

... *director generalísimo*, perdó? 30 de juliol. Sap quan vàrem començar a negociar el consell de direcció d'IB3? No en té ni idea, naturalment; 24 d'agost, 24 d'agost, 24 d'agost, Sant Bartomeu, *vamos* si me'n record jo, *vamos* si me'n record! Els papers canten, barbes menten, Sr. Rubio! I surt aquí a dir mentides, no s'ha mirat els papers, no en té ni idea, no en té ni idea! I torna a parlar-me de coses de fa quatre i cinc anys perquè no sap com defensar les animalades que fan vostès amb IB3!

Miri, dir que no accepten res més de totes les esmenes que queden pendents, jo no faig comptes sortir aquí a debatre coses del passat, com els encanta a vostès, perquè no poden defensar el que fan ara, i per això tot el dia ens parlen del passat.

Per tant, amb això donam per conclosa aquesta intervenció i agraïm al sector, als representants del sector audiovisual la seva presència; que tinguin clar que el suport d'aquest grup l'han tengut sempre, el van tenir la legislatura passada i el continuen tenint, però també un missatge a la resta de gent que ha vengut de públic aquí: el Partit Popular ha estat capaç d'escoltar el sector audiovisual i fer una llei tal com els ho han demanat, jo em deman avui per què no és capaç el Partit Popular de fer el mateix amb la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, cinc minuts també.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Jo crec que el Sr. Rubio ho ha deixat molt clar, ha centrat i ha posat la seva atenció i la seva passió en IB3, en el consell d'administració, en l'elecció ..., en IB3, no en el que realment és el motiu d'aquest projecte de llei que és el sector audiovisual. El sector audiovisual, el text d'aquest projecte de llei és ambigu i incoherent i inconcret a l'hora de parlar del sector audiovisual i, en canvi, és concret i net quan parla d'IB3 i materialitza aquella intenció que tenia que és la de continuar el camí de la privatització.

Vol donar a entendre el Partit Popular que la llei ha estat elaborada pel sector audiovisual i és cert que el sector hi ha participat, però aquesta no és la llei que el sector aspirava, volia i pretenia i, si no, es mirin tots els documents elaborats anteriorment a l'elaboració, a l'aprovació, a la tramitació d'aquest projecte de llei, i veuran quins eren els objectius, els propòsits, les ambicions del sector.

I també dir-li una cosa, jo crec que ja està bé de parlar del sector i no tenir en compte el sector de la resta d'illes; voldria que em digués quantes vegades s'ha reunit el Govern amb el sector audiovisual de Menorca, quantes? Quantes amb el d'Eivissa i Formentera, quantes? Ni una, ni una. El sector ha de participar, ha de ser el protagonista, però vostès el que fan és manipular-lo i voler donar a entendre que aquesta llei és una llei absolutament seva, elaborada per ells i que tot el contingut forma part de les seves aportacions. Jo diria que el contingut principal, i vostès ho saben, té a veure més amb IB3 que no amb el sector.

I la darrera qüestió, el projecte de llei que avui s'aprovarà no té en compte una cosa bàsica del nostre Estatut quan diu que es potenciarà la producció i exhibició de pel·lícules realitzades, doblades o subtítulades en català, açò el Govern no ho fa, ho oblida, no només ho oblida sinó que de forma intencionada ho evita. Torn a insistir, aquesta no és només una llei econòmica, és una llei cultura, i a una llei cultura que no hi aparegui ni una sola vegada la paraula llengua catalana és, no diré significatiu, el Govern ja s'ha significat jo crec que de forma clara i sobrer de quina és la seva postura, però crec que és una mostra més de quina és la postura del Govern en aquest tema.

Jo crec que és una llàstima, és ver que aquesta llei ha tingut les aportacions i han estat incorporades del nostre i del Grup Socialista Obrer Espanyol, és cert; és cert que hi ha hagut un espai de consens i d'acord, és cert, però no és la llei que el nostre grup hagués desitjat i ni molt manco ho és en relació amb el tema cultural i amb el tema lingüístic.

Lamentam, de nou, una altra vegada que aquest consens sempre sigui parcial, amb espais foscos amb els quals és impossible dialogar amb el Partit Popular, ni tan sols apropar postures.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Fernando Rubio, per cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, aquesta llei el que fa és recollir el que regula la llei estatal quant als models de gestió, el Govern de les Illes Balears i el sector audiovisual, perquè va ser amb acord unànim i amb consens, es varen decidir pel model de gestió directa, però el que sí ha de fer aquesta llei és contemplar les possibilitats de models de gestió perquè ho regula la llei estatal i perquè, efectivament, nosaltres el que no podem entrar en contradiccions amb la regulació estatal. Per tant, per una qüestió de seguretat jurídica i de coherència normativa aquesta llei ha de recollir aquestes possibilitats. Ara

bé, el que vostès no podran negar és que el Govern de les Illes Balears ha triat el model de gestió directa, que era el que vostès també defensaven.

Per tant, és que ja són ganes de criticar per criticar, és que ja són ganes de criticar per criticar.

Miri, en el tema lingüístic aquesta llei el que recull és el que recull el nostre Estatut d'Autonomia, que és màxim respecte a les llengües cooficials. Una altra cosa és que a vostè no li agradi veure qualque problema en castellà a IB3, jo ho entenc que a vostè no li agradi, però miri, aquí tenim una realitat lingüística, li agradi o no, i la televisió pública ha de reflectir aquesta realitat lingüística, li agradi o no, perquè és el que vol la nostra societat. I a més, li diré més, hi ha una cosa que ratifica aquesta realitat i és que les audiències, des que se'n varen anar vostès, han pujat mes rera mes, mes rera mes a la televisió pública. I això significa que hi ha un suport clar i contundent per part de la nostra societat a la gestió que fa l'equip directiu d'IB3 i també a la gestió que fa la conselleria competent en matèria audiovisual.

A més a més, també, els vull recordar que crec que aquest no ha de ser un problema, el problema lingüístic el diuen vostès, nosaltres consideram que actuam amb total normalitat i contundència.

I sí, Sr. Bonet, el que sí m'agradaria dir-li és que aquí l'únic que va fer un discurs crispat en política audiovisual va ser vostè al començament de la legislatura. Tant de bo que hi va haver qualcú que li va estirar les orelles i vostè va canviar el discurs, tant de bo, perquè si no avui no tendríem aquest consens i aquesta oportunitat.

Abans de dir a la resta que diuen mentides, crec que hauria de mirar vostè les intervencions que feia en matèria d'IB3 al començament de la legislatura i hauria de veure el que vostè deia, i el que deia vostè en el començament de la legislatura i el que diu vostè ara ha canviat molt. Per tant, enhorabona per rectificar perquè és de savis.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions. En primer lloc, votarem les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3596, 3597, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3610, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3622, 3624, 3625, 3626, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3563, 3564, 3565, 3566, 3645, 3569, 3570, 3585, 3572, 3586, 3573, 3574, 3575, 3643, 3576, 3646, 3647, 3648, 3577, 3578, 3641, 3640, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583 i 3584/13.

Passam a la votació. Votam.

(Remor de veus)

Ah, d'acord. Ara. Començam a votar. Votam. Ara.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 24 a favor.

Ara votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 2902, 2903, 2900 i 2901/13.

Passam a votar.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 19 abstencions i 5 vots a favor.

Votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 2891, 2892, 2893, 2904, 2905, 2906, 2907, 2899, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2908, 2898, 2914, 2910, 2911, 2912 i 2913.

Passam a la votació.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 24 a favor.

Votació dels articles 6, 8, 40, 41 i 43.

Començam la votació.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta..., Sra. Presidenta, nosaltres demanaríem votació separada dels 6, 8 i 43 per una banda, i 40 i 41 per l'altra.

LA SRA. PRESIDENTA:

6, 8 i 43. D'acord. Passam ara a la votació dels articles 6, 8 i 43. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor i 24 abstencions.

Ara passarem a la votació dels articles 40 i 41. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor, 19 abstencions i 5 vots en contra.

Ara votarem els articles als quals es mantenen esmenes. Votarem els articles 10, 27, 28, 29, 30 i disposició final primera. Començam a votar. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor i 24 vots en contra.

Ara farem la votació de la resta dels articles que s'hi mantenen, que són el 5, el 7, el 9, 12, 14, 20, 22, 24, 25, 26, 33, 36, 37, 45, 46 i 47.

Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions.

Votarem ara la resta de l'articulat, on no s'han presentat o no s'hi mantenen esmenes: denominació del títol del projecte, preàmbul, denominació del títol primer, articles 1, 2 i 3; denominació del títol segon i del capítol primer, article 4; denominació del capítol segon, articles 11, 13, 15, 16, 17 i 18; denominacions del capítol tercer i del capítol primer, article 19; denominació del capítol segon, articles 21 i 23; denominacions dels títols quart i cinquè, articles 31, 32, 33..., perdó, 31, 32, 34 i 35; denominacions dels títols sisè i setè, articles 38 i 39; denominació del títol vuitè, article 42; denominacions del títol novè i capítol primer, article 44; denominació del capítol segon, article 48; denominació del capítol tercer, article 49; denominació del títol desè, article 50; disposició transitòria única, disposició derogatòria única i disposició final segona.

Passam a la votació. Votam.

Vots a favor, 58.

Es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei audiovisual de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 6004/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3874/13, de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura a les Illes Balears.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE 6004/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE 3874/13, de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura a les Illes Balears.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista... Té la paraula la Sra. Isabel Oliver per un temps de 15 minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Les meves primeres paraules per saludar aquí avui tots els membres de les confraries, tant de la federació com de les confraries, que són aquí. Una salutació i benvinguts.

Gràcies, presidenta. El Grup Socialista ha presentat una esmena a la totalitat, amb text alternatiu, així com 86 esmenes parcials, al Projecte de llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura de les Illes Balears. Reconeixem la necessitat de regular aquesta matèria. La nostra comunitat és l'única que no

disposa de llei de pesca. Fins ara ordres i decrets han estat els instruments de regulació d'aquesta activitat, però sense tenir una norma superior que fos la base, la referència, per donar cohesió a l'ordenació d'aquesta matèria.

Si afegim a aquesta realitat que les competències en matèria de pesca són pròpies dels consells insulars, segons assenyala l'Estatut d'Autonomia a l'article 70.12, i que a més els atorga la potestat reglamentària, la necessitat d'una llei que estableixi els principis generals sobre la matèria és evident.

La incidència del sector pesquer sobre les macroxifres econòmiques de la nostra comunitat és molt baixa; és un sector que tot just genera uns 550 llocs de feina, i la seva aportació al PIB està al voltant del 0,15%. Aporta un 15% aproximadament de la demanda de peix en el mercat de la nostra comunitat.

És evident que no ens podem deixar dur únicament per aquestes xifres per situar i reconèixer la importància d'aquest sector a la nostra comunitat. Aquest sector és proveïdor d'un producte fresc, d'alta qualitat i valor gastronòmic, essencial a la nostra dieta mediterrània, i aquesta és la seva fortalesa. La importància social, cultura i tradicional que té a la nostra societat ve de molt enrere, i és que la mar, la pesca i el seu món formen part de la nostra cultura i de les nostres arrels més profundes. Vull dir que per al Grup Socialista el sector pesquer és també estratègic per a la nostra comunitat.

Amb la presentació d'un text alternatiu hem volgut corregir i al mateix temps posar de manifest, per una part, el que és ignorat i, per altra, les mancances que al nostre entendre té aquest projecte de llei del Govern. Començaré, en primer lloc, pel que ignora, per tot seguit parlar de les mancances.

El text ignora totalment les competències que els consells insulars tenen en aquesta matèria. A l'exposició de motius del projecte de llei el Govern així ho reconeix, per acte seguit ignorar-les en tots els 146 articles. El text alternatiu que hem presentat respecta escrupolosament l'ordenament jurídic: les directives europees que són d'aplicació, la normativa estatal, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. El nostre text encaixa la competència dels consells insulars dins aquest entramat jurídic, no els redueix la possibilitat d'exercir-la, tot al contrari, respecta la potestat reglamentària que tenen, i té present l'actual situació asimètrica dels quatre consells respecte d'aqueixa competència. Així, diferenciam els consells de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, que ja actualment exerceixen part de la competència en matèria de pesca, del de Mallorca, que no les exerceix.

Els consells insulars són les institucions que, establertes les línies bàsiques sobre la matèria, han de desenvolupar aquesta competència i reglamentar-la. El Govern ha d'exercir la competència que li correspon, que és la d'establir els principis generals i la coordinació, i ha de respectar la competència dels consells i deixar-los l'espai que els correspon. En aquest sentit la gestió i la responsabilitat de tots els registres i censos han de ser de cada consell insular, i la suma de tots ells serà el que constituirà els censos i els registres de les Illes Balears. Cada consell insular té potestat per declarar reserves marines, atorgar llicències, també instal·lacions d'empreses d'aqüicultura, elaborar plans de gestió que consideri oportuns; en definitiva,

ordenar en el seu àmbit territorial totes aquestes qüestions, directament o mitjançant informes vinculants.

El nostre text fuig de la recentralització que trobam per tot el text del Govern; en fuig i va en sentit contrari: màxim respecte per les competències que cada institució té.

Pas, a partir d'ara, a assenyalar el que al nostre entendre manca a aquest projecte de llei. Set són les mancances més evidents del projecte, que sí estan recollides al nostre text alternatiu.

La primera és la necessitat de definir clarament l'abast de l'expressió "aigües de les Illes Balears", que trobam a l'article 30.50 de l'Estatut d'Autonomia, perquè és en aquestes aigües que el Govern té la competència exclusiva en matèria de pesca marítima. No és sols una qüestió jurídica, és un concepte que interessa, i molt, al sector pesquer, i també al Govern. Fora de les aigües interiors, a prop de les nostres costes, es produeix una activitat extractiva molt important d'embarcacions que provenen tant del continent com d'altres indrets, i també de la nostra pròpia flota. És evident la importància que té per poder ordenar l'activitat pesquera delimitar fins on arriben aquestes aigües. Sabem que correspon al Govern d'Espanya aquesta delimitació, però el nostre govern és qui ha de dur la iniciativa i plantejar-li aquesta qüestió. L'objectiu és poder fer realment efectiva la competència exclusiva en matèria de pesca marítima que té el Govern de les Illes Balears en aquestes aigües, i al nostre entendre aquesta delimitació no ha de ser inferior a 12 milles comptades des de qualsevol punt de la costa de cada una de les Illes, i també ha d'incloure els canals que hi ha entre elles.

La segona mancança fa referència a la conservació i protecció del medi marí. Per una banda, no trobam enlloc el principi de precaució al projecte de llei del Govern, que sí està present en el nostre text, específicament en la gestió i la conservació dels recursos marins vius, qüestió que consideram essencial per a la importància del present i del futur del sector, i per tant per l'interès i en benefici de tota la societat. Prendre mesures que redueixin la possibilitat de sofrir un deteriorament ambiental és una responsabilitat que el Govern no ha de defugir; és més, al nostre parer adoptar mesures encaminades al fet que això no passi és una actuació del tot necessària.

Però per protegir i conservar és necessari conèixer, i per això el nostre text obliga l'administració a actuar, com és realitzant la cartografia, i així delimitar els fons d'avellanó, de les praderies de fanerògames marines, els fons coral·lígens i tots els paratges marins protegits en aplicació de la Directiva 92/43. És precís tenir aquests fons cartografiats i delimitats per poder regular amb el màxim rigor científic l'activitat pesquera, amb la finalitat que sigui rendible i perdurable.

Per altra banda una mesura que volem destacar és la prohibició total i absoluta de la possibilitat d'immersió d'espècies exòtiques, potencialment invasores, distintes de les autòctones de la Mediterrània occidental. Som ben conscients, diputats, que moltes accions preventives escapen del que des de la nostra comunitat poden fer per evitar aquest fet. Res no podem fer per aturar l'entrada d'espècies pel canal de Suez, per incidir sobre l'intent de transit marítim de les nostres illes, ni per evitar les aigües de llast de les grans embarcacions, però alguna cosa sí que podem fer per frenar l'escalfament global i per conscienciar la població del mal que poden fer aquestes espècies invasores. Ho hem vist ja fa anys amb el cas de la *Caulerpa taxifolia*, i encara més amb la *Caulerpa racemosa*. I en terra es veu molt clar el que a vegades dins l'aigua no es veu; cada dia veim que moren fassers víctimes del becut vermell, la darrera espècie invasora que està canviant el paisatge de les nostres illes.

És precís que el Govern exerceixi totes les mesures de la inspecció i el control perquè aquest fet, cada vegada més freqüent a un món globalitzat, no trobi el camí fàcil. La tasca del Govern és conscienciar i destinar els recursos humans i econòmics a la inspecció, a la investigació, a l'estudi científic, a les comunitats i espècies marines, per evitar l'entrada i, si n'és el cas, actuar ràpidament. A la nostra comunitat, a les quatre illes, aquesta és una qüestió que no es pot deixar de banda, i per tant és precisa la inclusió dins aquesta llei.

La tercera mancança és la falta d'un impuls decidit per la modernització integral del sector de pesca professional, deixant ben clar que aquest concepte no ha de dur en cap cas mai un augment de l'esforç pesquer. Els objectius de la modernització que proposam pretenen millorar l'eficiència de les pesqueres a base d'estudis científics de les comunitats marines, reduir les despeses de les explotacions pesqueres i així augmentar la rendibilitat, reduir l'impacte sobre les poblacions marines i sobre els fons marins, fer les arts de pesca més selectives, disminuir la factura energètica de les empreses del sector, crear ocupació estable i millorar la capacitat dels professionals del sector.

Per aconseguir-ho és necessari, per una banda, invertir recursos en investigació i, per altra, implementar els avanços tecnològics tant a la forma i a les pràctiques de pesca com a les arts, conjugant aquests dos aspectes. A més d'innovar en la manera de gestionar els recursos pesqueres és necessari fer-ho també amb les arts de pesca. La pesca d'arrossegament ha d'existir, és necessària, però és també necessari introduir modificacions en el bou, a les portes, a tot l'art, per tal de disminuir l'impacte que té sobre el fons marí, fent-la més selectiva i energèticament més sostenible. I això és possible, és possible si hi ha inversió en investigació i si després hi ha ajudes per implementar els avanços tecnològics a les arts. Aquest és el repte, i aquesta és la tasca que l'administració ha d'emprendre decididament. La nostra proposta és fomentar i aprofundir en l'estudi i el disseny científic de les portes pelàgiques, portes que dues barques de bou de Menorca ja empen amb bons resultats. El Govern ha d'impulsar aquesta implementació, que s'ha de fer extensiva a tota la flota d'arrossegament de les Illes Balears en el termini de sis anys.

No podem deixar de parlar en aquest moment del pressupost de la comunitat, i de la nostra preocupació perquè hi hagi

consignats els recursos necessaris per complementar les ajudes europees destinades a aquest sector per fer-lo més competitiu.

La millora de la comercialització dels productes de la mar és una qüestió cabdal, ja que pot aportar de forma directa competitivitat al sector i, per tant, augmentar la rendibilitat econòmica de les empreses, i al nostre parer sobre aquesta qüestió el projecte de llei no passa de les generalitats. Davant la capacitat exportadora d'altres regions del món i de la debilitat de les nostres condicions de comercialització, és necessari emprendre mesures que ajudin a posar de relleu les potencialitats i els valors del nostre producte: la gran varietat de les espècies comercials, la seva frescor, el gran valor gastronòmic. En aquest sentit proposam habilitar punts de venda al mateix port d'arribada de les embarcacions, la creació de marques de peix a cada una de les Illes, el foment de les ecoetiquetes identificatives. Aquest sector és proveïdor d'un producte d'alta qualitat, la qual cosa ha de posar en valor d'una forma més decidida per a així guanyar en competitivitat i els consumidors en qualitat.

Trobam a faltar unes línies generals més clares i decidides pel que fa a la pesca recreativa, activitat molt important a la nostra comunitat. En aquesta llei hi ha d'haver la definició de les distintes modalitats de pesca i de les seves llicències i no hi és.

La creació dels cens d'embarcacions i del registre de captures és també una necessitat per tal de poder ordenar amb dades aquest sector, que té una incidència sobre els recursos marins que no es pot deixar de banda i que és necessari conèixer.

La implementació de les noves tecnologies en aquesta modalitat de pesca és també necessària per tenir un coneixement real d'aquesta activitat, així com del seu impacte sobre les poblacions marines. Establim en el nostre text que els campionats oficials de pesca marítima siguin sense mort, amb retorn de les captures a la mar. Preservar i practicar aquest esport es pot fer al mateix temps.

Pel que fa a l'aqüicultura, el nostre text presenta una regulació més estricta, tant per minimitzar els efectes que produeix la pròpia activitat com pels possibles impactes produïts per la introducció d'espècies. En aquest sentit, no es poden autoritzar establiments comercials de cultius de peixos en les zones de la Xarxa Natura 2000, a reserves marines, als fons de fanarògames, de maerls o coral·lígens. Tampoc no es podrà autoritzar el cultiu de la tonyina, en tot cas les autoritzacions seran temporals i amb obligació de restituir a l'estat original la zona en acabar el termini d'explotació.

Ja per acabar no vull deixar d'assenyalar que en el nostre text apostam de manera clara per a la gestió pública directa de les zones de ports destinades a les embarcacions de pesca professional, així com per millorar les instal·lacions portuàries que usen els treballadors de la mar.

Aquests són els grans temes que han propiciat la presentació d'aquest text alternatiu, qüestions totes elles que van encaminades de manera constructiva a tenir una llei de pesca que realment serveixi per ordenar i millorar l'activitat dels professionals de la mar, que serveixi per gaudir i millorar el nostre entorn amb respecte pensant no sols en la rendibilitat d'avui, sinó també en la de les generacions que encara han de venir.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

El conseller obre qüestió incidental, conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per la qual cosa pot intervenir sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el primer de tot és començar donant la benvinguda al president de la Federació de Confraries, al seu secretari, al president d'OP Mallorca Mar, altres presidents de confraries i membres i pescadors que vos veig aquí presents i que n'alegr que sigueu aquí i pugueu escoltar i veure un poquet de què van aquests debats en un tema que vos afecta tan de prop. Per tant, benvinguts.

Pas un poquet a comentar aquest projecte de llei. El projecte de llei que se sotmet avui a la consideració d'aquesta cambra té per objecte regular l'activitat pesquera en tot el seu procés, des de l'extracció fins a la comercialització adequant-se a la realitat del sector i ordenant les competències entre l'Administració autonòmica i els consells insulars. Ordenant les competències entre l'Administració autonòmica els consells insulars, no llevam res a ningú, ordenant les competències entre l'Administració autonòmica i els consells insulars.

Les Illes Balears és l'única comunitat autònoma que no té llei específica -com molt bé ha dit vostè- en aquesta matèria la qual cosa ha provocat que la normativa actual sigui fragmentària, escassa i inexistente en matèries com el marisqueig, aqüicultura o busseig, competències que des de la transferència d'aquesta... des que es va fer la transferència d'aquestes a la comunitat autònoma no ha tengut un desenvolupament normatiu autonòmic.

Amb el nou escenari que ens aportarà l'aprovació d'aquesta llei tots aquests aspectes podran ser regulats i donarem situació ja definitiva a aquesta... cosa que teníem fins ara, que ens havíem d'aferrar al que podíem, normatives estatals, etc.

Per tant, amb l'aprovació d'aquesta llei s'ordenarà la situació competencial també entre el Govern i els consells insulars derivada de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia i aclarirà quins són els principis generals que ha de dictar el Govern i establirà un marc que funcioni, que funcioni que per això hi ha les normes.

Per tant, aquesta llei marcarà un abans i un després perquè activitats econòmiques com l'aqüicultura, el marisqueig o el turisme pesquer entre d'altres es puguin desenvolupar a les Balears.

Es tracta d'una llei de pesca moderna, que promou una gestió adaptativa dels recursos marins, però tenint en compte les directrius que ens marca la Unió Europea i la nova política pesquera comuna, basada en plans de gestió insulars o pluriinsulars, anuals o plurianuals, de plans de recuperació d'espècies, de censos de vaixells o quotes.

És imprescindible la creació en aigües interiors de censos i registres oficials per a les diferents modalitats de pesca professional, perquè es corre el risc que si no les barques de Balears no puguin pescar en el futur a les nostres pròpies aigües interiors.

Avui dia tothom és conscient i respectuós amb el medi marí, aquest sector també, ho dic perquè en determinats àmbits s'intenta fer creure que el sector pesquer va a esprémer la mar i això em dol. Em dol quan veig determinada gent d'algunes organitzacions que vol vendre aquesta imatge dels nostres pescadors. Això no és així i no és així des de fa molt de temps.

Es crea una figura nova, inèdita, de coordinació, com és la Xarxa balear d'àrees marines protegides, composta per les set reserves marines amb la finalitat primordial de millorar la productivitat a la vegada que promoure l'activitat pesquera sostenible, sense deixar de banda la protecció dels ecosistemes marins.

Aquesta gestió es farà a través del consell de la xarxa mitjançant un pla director que inclourà els objectius estratègics així com la programació de les actuacions.

Un altre aspecte a tenir en compte és la regulació de la pesca marítima recreativa que actualment genera un important moviment econòmic i comercial. És necessari crear diversos registres oficials autonòmics, de llicències, campionats, bàsics per nodrir els futurs registres nacionals previstos per la normativa estatal i regular les diverses modalitats.

No podem deixar de banda el nostre sector pesquer professional. L'ordenació regula qüestions molt diversos que recorren tot el procés autonòmic de l'activitat pesquera, des de l'extracció fins a la comercialització completa dels productes, com també l'organització dels productors i dels agents econòmics afectats.

La llei obrirà la porta perquè els pescadors puguin complementar l'activitat extractiva amb altres activitats econòmiques relacionades, en particular el turisme pesquer, una reivindicació històrica del sector.

El seu objectiu és diversificar l'economia a les zones pesqueres i posar en valor els aspectes positius de l'activitat, la protecció del medi ambient i potenciar també el consum de peix local.

Així mateix, per tal d'aconseguir una millor coordinació entre les distintes administracions es reforça el paper del Consell Pesquer de les Illes Balears i es crea una comissió permanent formada per representants dels diferents consells insulars i el mateix govern.

La llei estableix un nou règim sancionador de la pesca professional i recreativa en aigües interiors del marisqueig i de l'aqüicultura adaptat a la realitat social i pesquera de les Illes Balears per tal de superar també la situació actual d'haver d'aplicar el règim sancionador de la legislació de l'Estat, pensat per a unes flotes pesqueres molt diferents a la nostra, molt més dimensionades i per tant, amb unes sancions i penalitzacions que ara ha de patir la nostra flota pesquera. Amb aquesta llei redactarem també tot el tema de les sancions i seran molt inferiors.

Un exemple molt clar és que la llei estatal contempla com a sancions lleus en pesca recreativa pescar sense llicència entre 60 i 300 euros, en aquesta llei de pesca de les Illes Balears serà entre 30 i 150. En el cas dels professionals, una infracció lleu, com pugui ser no tenir les arts correctament identificades, l'Estat, en el que ha regit fins ara, proposa sancions entre 600 i 300 euros, nosaltres també ho deixarem entre 30 i 150.

La quantitat màxima per a una infracció greu per a l'Estat són 300.000 euros, que això tal vegada per a segons quines flotes molt dimensionades pot ser una quantitat correcta, però nosaltres, per a la nostra flota balear, ho deixam a la meitat, amb un màxim de 150.000 euros per a una infracció greu, això seria la quantitat màxima que és la meitat del que fins ara hi havia.

Per últim, volia comentar que és una llei molt esperada i consensuada amb el sector pesquer, amb tot el sector pesquer tant per part dels professionals com de recreatius que facilitarà l'elaboració de normativa pendent de ser desenvolupada des de fa anys i que finalment podrà ser aprovada i donarà sortida a les diferents reivindicacions del sector.

Hi ha hagut moltíssimes reunions des del novembre de l'any 2011 amb tot el sector. És una norma que des de la Federació de Confraries, que és la que aglutina totes les confraries de Balears, s'ha vist amb bons ulls, possiblement no s'ha aconseguit tot el que es demanava, però sí que moltíssim.

És una normativa on ells han pogut intervenir, han pogut, amb la resta de pescadors, tothom ha pogut dir la seva i és molt consensuada.

A més, és una llei que no és generalista com s'ha volgut dir en algunes ocasions, senzillament és una llei que després -i ja hi feim feina- s'ha de regular pels reglaments. El que no pot ser és dur al nivell de llei el que vostès volien dur i és fins i tot regular les talles mínimes del peix, i si resulta que la Unió Europea, que és la que té competències en aquestes coses, l'any que ve decideix canviar les talles mínimes?, hem de tornar a aquest parlament i estar tres, quatre o cinc mesos amb modificacions.

Això és el que passa amb totes les lleis, vostè, Sr. Pons, segurament dirà que no, perquè canvia les lleis amb una bufada, nosaltres les duim aquí, sempre ha estat igual, quan vostè du una cosa a nivell de llei té un problema després per modificar-la, sobretot a segons quins nivells. És un error com una casa pujar a segons quins nivells, segons quines coses i això és el que vostès feien amb aquesta llei que volien aprovar, que de fet no la varen aprovar, és a dir, han tengut dues legislatures per aprovar una llei de pesca i no ha estat possible.

Ara l'hem duita i a més l'hem duita amb un consens, ja dic, pràcticament total amb el sector.

Crec que parlar-me avui de pressupost necessari, davant els responsables a més del sector, d'un pressupost necessari per cofinançar les línies d'ajudes, sincerament és un tema al qual no vull entrar, si vostès hi volen entrar, li don... a la rèplica hi podem entrar, però em donarà peu a comentar-los el que ens trobarem i el cofinançament que vostès ens deixaren que era nul.

Per tant, crec que en aquest cas, igual que en altres temes dels quals hem parlat, tenim una bona llei, s'ha de desenvolupar pels reglaments, diferents reglaments, des del turisme pesquer fins a l'aqüicultura i allà a més tornarem comptar amb els sectors afectats perquè puguin dir la seva.

Més que això..., és a dir, dos anys de parlar amb la gent, d'acceptar pràcticament tot els que se'ns diu perquè el sector és qui sap realment de les problemàtiques que tenen, lògicament duen a tenir una llei bona i consensuada.

I després, el que tampoc no es pot admetre és que estiguem envaint cap competència de consells insulars; els consells han estat d'acord, s'ha creat el consell on hi haurà representació de tots els consells i es podran debatre qüestions que puguin ser interessants.

El que no es pot fer és estar sense fer res, sense fer res, sense fer res durant tants d'anys i ara, aquesta llei el que farà serà deixar que els mateixos consells insulars que vulguin fer alguna cosa ho puguin fer, si no ho volen fer, almenys hi haurà un marc on aferrar-se, que serà aquesta llei de pesca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció de la representant del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Bel Oliver, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, li demanaria una mica de coherència entre el que vostè diu i el que realment diu la llei, en el que vostè diu estam fins al 95% d'acord, ara bé, no és allò que diu exactament la llei.

El tema competencial, el tema competencial, Sr. Conseller, és evident i no hi està tothom d'acord, ni de molt. Totes les esmenes, veig que vostè no les ha mirat, totes les esmenes i totes les observacions de cadascun dels consells insulars, de tots -de tots-, li diuen que vostè es bota la seva competència i que les està laminant per dir-ho d'alguna manera.

Record , de memòria, les del Consell de Mallorca precisament, que no les exerceix i que fins i tot acaba el full de les esmenes dient-li "escolti, per què no ens veim i ens asseiem i en parlam", que em va cridar molt l'atenció, per això me'n record.

Els consells insulars, Sr. Conseller, no hi poden estar mai d'acord, perquè és un *atropello*, per dir-ho d'alguna manera i malament, de les seves competències i l'ordenació competencial no la dona la llei de pesca, l'ordenació competencial ve donada per l'Estatut d'Autonomia, però bé, això és una qüestió jurídica que nosaltres, veig que... no ens posarem d'acord.

De les altres qüestions, m'ha fet la impressió a estones que parlàvem del mateix text de llei, si li he de dir la veritat, crec que tenim una base comú, la tenim, no, tenim una base comú que és el tronc comú, possiblement fos l'anterior llei que es va deixar feta i sense aprovar de l'anterior legislatura i vostè l'ha escapçada, l'ha retallada, l'ha buidada i nosaltres hi hem afegit tota una sèrie de qüestions que pensam, sincerament, que la milloren.

Crec que aquest sector de pesca, sobretot el de pesca professional, que entenem, perquè tant el de marisqueig com el d'aqüicultura és molt minsa, vull dir, el fort és de pesca professional, té problemes, Sr. Company, té problemes importants, té problemes de delimitació de les aigües de les Illes Balears, té problemes perquè vénen barques de fora i aquí la llei no aborda en absolut ni un mínim indicatiu d'idea que tal vegada es pot intentar solucionar. El problema és el de la comercialització.

Quan vostè ha dit que hi hauria un abans i un després, m'agradaria que hi hagués un abans i un després, li ho he de dir sincerament, m'agradaria que hi hagués un abans i un després, però amb aquest text així com està crec que hi haurà el de sempre, no, jo crec que hi haurà el de sempre. Però tenc esperança en el sentit que amb les 86 esmenes que hem fet tal vegada sí que ens podran ajudar tenint en compte que partim d'una base relativament semblant, arribar a punts d'acord i crec que seria bo.

Deia vostè que no s'havia fet res i que no es fa res, etc., escolti, en sis o set legislatures que ha tengut el Partit Popular, que és el seu, a no ser que no compti la del Sr. Matas, si no la compta per ventura són manco, hi ha hagut temps de fer alguna llei de pesca, però crec que aquest no és el debat que ens interessa.

Crec que el que ens interessa és intentar -i dic intentar- cercar solucions al món de la pesca que ho passa malament, ho sap perfectament vostè millor que jo, i que la nostra feina, la seva i la nostra també, és intentar arribar a acords perquè realment aquesta llei de pesca sigui solucionadora de problemes, pugui servir perquè els professionals de la mar vegin un text que els ajuda i que els pot anar millor per a la seva feina de cada dia.

En aquest sentit nosaltres serem a les ponències que, a partir d'aquest moment, es començaran -supòs- a formar.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental la nova intervenció del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Oliver, bé, les competències entre els consells i el govern, jo, que vostè em digui que els consells intenten defensar el seu corralet, etc., ho veig correcte i hi són i hi han estat, les seves competències també, però aquí hi ha un Consell Consultiu que ha dit perfectament que la llei és perfectament vàlida. Per tant, no tenim cap problema ni un en aquests temes, de fet, una de les principals missions d'aquesta llei també és acabar amb una situació de paràlisi que precisament hi ha a nivell de consells.

Vostè sap quants de reglaments han fet els consells en deu anys, ho sap? Cap, veig que ho sap, cap. Per tant, què hem de fer, i per què no n'han fet cap? Hauríem d'anar a l'arrel, per què no n'han fet cap? Idò perquè aquí un diu una cosa, l'altre diu l'altre, ningú no té les coses clares; nosaltres les hem posat clares i les hem posat clares amb els consells i hi estan ara clares i hi haurà un grup de gent, un representant de cada consell amb un del Govern que s'asseuran i aniran mirant les coses i des del Govern ajudarem a fer el desenvolupament reglamentari que ens demanin si així ens ho demana algun consell.

La llei no pretén com diuen alguns vulnerar l'Estatut d'Autonomia pel que fa a les competències pròpies dels consells insulars, sinó crear un marc eficaç de funcionament on el Govern i els consells puguin exercir de manera efectiva les seves competències, no es pot estar més així, d'acord?

I no vull entrar si en l'article 70 de l'Estatut o el 69 perquè també ho duia, era molt previsible del que parlaríem avui, però jo el que crec és que no podem continuar així, mentre els recursos pesquers canvien, les tecnologies pesqueres milloren i el nostre sector pesquer va fent la seva via, el que no podem fer és tenir a nivell de llei segons quines coses que després hem de menester modificar, coses que no són de rang de llei.

Per tant, la discrepància que puguem tenir, entenc jo, amb vostès és que vostès volien dur a nivell de llei coses que són, per a nosaltres, a nivell de reglament, i per què? Perquè aquesta gent sap perfectament que després modificar una llei és molt complicat i, en canvi, el reglament és molt més bo d'adaptar a

les situacions que es van donant, si s'ha de fer un pla de gestió nou perquè en aquell moment, idò s'ha de prohibir pescar segons què, és molt més bo de modificar a través de reglament, no es modificarà a través de llei, ho saben perfectament vostès. Vull dir, jo som un novell al costat de vostès aquí, vostès han treballat moltíssim en temes de lleis i saben el que du modificar una llei, igual que fer-la, pràcticament el mateix procés. Miri el temps que fa que estam amb aquesta tramitació.

Miri, nosaltres tenim... podem parlar de la llampuga, en aquests moments és intolerable la cosa a més, perquè el Reglament de la Unió Europea permet ampliar la temporada de la llampuga fins dia 31 de desembre, i això és el que ens demana el nostre sector. Idò, tenim una norma del 2001 que ho impedeix, norma estatal. Bé, a partir d'ara ho podem fer això amb aquesta llei. Amb la pesca del jonquillo, varem salvar la temporada de 2013 amb un document tècnic, ja sabem com ens ho trobarem i tot estava fet i no hi va haver res fet, però bé, està salvat i ja està. Amb aquesta llei tornarem a tenir una possibilitat que aquestes coses no ens passin de modificar els plans de gestió, etcètera.

Els recursos pesquers són recursos, a més, que són mòbils, que fugen de particularismes. Per tant, hem de deixar la cosa oberta, és el que ens demana el sector, el sector ens ha dit, no tanqueu aquesta llei, està massa tancada, el que volien fer abans estava massa tancat, necessitam que estigui un poc més obert i duis-ho a nivell de reglament. És el que hem fet, el que ens ha demanat el sector afectat, que, a més, creim que ha de ser així, que a nivell de llei hi ha d'haver les grans línies, deixar marge perquè els consells que vulguin regular regularan, però amb una legislació estàndard per a tothom.

En matèria de conservació dels recursos pesquers també la llei és molt clara, el Govern balear dictarà els principis generals que podran ser desenvolupats pels consells, de manera que no es vulnera l'Estatut sinó que se li dóna sentit, això és la gran diferència. En aquells moments estàvem aturats. En matèria de mesures de conservació i de gestió tant el Govern com els consells podran fer plans de gestió de recuperació o experimentals o regular les arts i els ormeigs, però el Govern es reserva tots els de caràcter pluriinsular. No és normal això? És ben normal, vull dir, perquè si tenim un parell de coses que ens afecten a Formentera i a Eivissa el normal és que sigui el Govern perquè si no Formentera mirarà els seus interessos, Eivissa mirarà els seus. Nosaltres hem de poder regular en horitzontal.

Per tant, jo crec que el gran problema que tenim és d'allò que ha d'anar a nivell de llei o ha d'anar a nivell de reglament, per la resta, no tenim més històries. És una cosa que està molt parlada amb el sector, el sector ho és ara, ho era en el temps de la seva legislatura, ho era l'anterior i ho era l'anterior de l'anterior, amb menys efectius perquè per desgràcia el sector no ho passa molt bé, però amb unes idees bastant clares. Per tant, no veig jo que... no crec que hi hagi peu a haver de dur una altra norma. Jo crec que el que hem de fer és aquesta norma completar-la com està previst, amb els reglaments oportuns, un de cada cosa que s'hagi de fer, i ja ho he dit que estam fent feina. Estarem encantats que en aquest cas ens digueu sense cap tipus de dubtes les coses que creieu que s'hagin de millorar. L'avantatge és que el sector és tan petit que vostè telefona als mateixos amb els quals jo parl. Per tant, no hem de tenir gaire

problemes, estan asseguts allà, jo els conec des de fa molt de temps, com ha dit vostè, he defensat els seus interessos sempre que m'ho han demanat, abans i ho faig ara i amb molt de gust, per tant, si volem fer una cosa bona per al sector idò en aquest cas crec que coincidirem plenament, estan bastant alineats.

A mi em preocupa molt dins aquest sector la part extractiva sense cap dubte, però a mi em preocupa molt la part de comercialització. És a dir, què hem de fer perquè puguin cobrar el peix millor, i tots ho sabem. Si llevam, com alguns suggereixen, llevar la pesca d'arrossegament, perquè la dimonitzem i tal..., idò escolta, si llevam la pesca d'arrossegament podem tancar OP Mallorca Mar i podem tancar pràcticament moltes coses perquè és el que li dóna sustent. Per tant, ho dic perquè si coneixeu un poc aquest sector no ens hem de deixar dur per segons quines històries de fora.

Allò de les portes de... ho sé cert, és a dir, nosaltres les hem vistes funcionar aquestes portes, el que passa és que torna a ser... i si ens canvia d'aquí un any i resulta que surt una cosa millor. A vostè li pareix que hem de dur a nivell de llei que les portes de 600 quilos i 200 i 150? No, ho hem de dur a nivell de reglament.

Jo m'alegr que pràcticament coincidim amb el fons, perquè no pot ser d'altra manera, i hem de procurar ara és que a nivell de formes fer uns bons reglaments, uns reglaments que possiblement diran bastants coses de les quals vostè em comentava allà on hem de cercar els màxims consensos perquè tothom estigui bé. Jo crec que hi ha poca més.

Del pressupost ja li puc dir que em preocup molt que tinguin el pressupost suficient per poder cofinançar les ajudes i, fins i tot, intent que puguin venir un nivell d'ajudes superior a les d'aquest període. En aquesta lluita estam, veurem com ens acaba, però sí que el compromís d'aquí, fins ara, l'hem mantingut i l'hem complert que el cofinançament de les ajudes, és a dir, no hem perdut ajudes per deixar de cofinançar, en agricultura ens ha passat el mateix, quasi totes les comunitats autònomes han, el que es diu, reprogramat; és a dir, per posar-hi menys doblers la comunitat autònoma ha reprogramat i amb això han arribat menys doblers als diferents sectors.

Jo, tot el que sigui a la meua mà i amb l'ajuda del conseller d'Hisenda, sense cap dubte, intentarem que no haguem de reprogramar, sinó que sempre puguem collir el màxim d'ajudes de la Unió Europea, que mai no seran suficients, supòs, però que si tots feim feina, bé, crec que almenys podrem millorar la situació que hem trobat.

I l'esperança, que vostè deia que té esperança, no la perdi perquè estic segur que entre tots farem una bona llei de pesca en benefici de la gent que avui està asseguda aquí i dels que no han vingut, però que estan pescant.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, en torn a favor de l'esmena, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Bé, des del nostre grup donam suport a aquesta esmena perquè sempre hem saludat la conveniència d'una llei de pesca per a les Illes Balears, consideram que era oportuna, una activitat, que s'ha dit, és important i s'han donat dades per demostrar-ho, una activitat econòmica important, per tant, socialment i laboral important, també culturalment, també gastronòmicament i de tot ordre. Anam per la vuitena legislatura, l'Estatut del 83 donava competències en matèria de pesca, ara sembla que el Sr. Conseller ha descobert que hi va haver dues legislatures progressistes on es varen fer esborranys de lleis de pesca i la culpa és de les dues, de les vuit legislatures. Afortunadament el Senyor ens ha enviat el Sr. Companys que ens solucionarà tots aquests temes. Però en tot cas, reparteixi culpes proporcionalment a tothom, de vuit legislatures, anam per la vuitena.

Bé, en qualsevol cas, tampoc no és una panacea, és a dir, dels problemes que té el sector, i se n'ha parlat, és molt més important o interessant la matèria econòmica o altres elements que no són aquí. Avui parlam estrictament de la llei. Nosaltres no varem presentar esmena a la totalitat, anàvem amb la idea de produir un debat en seu parlamentària i d'aproximar posicions a nivell parlamentari. Ara, la veritat, l'esperit amb el qual el PP ve, sobretot els darrers temps, a aquest parlament quan trepitja grollerament el mínim de respecte a la pluralitat i se'n riu de les mobilitzacions, com hem viscut avui, creim obligat votar-hi a favor, a més que estam a favor del contingut tal com s'ha plantejat.

Per paga, ens ha decebut també amb la tramitació de la llei. Se'ns va convidar a una reunió a la conselleria, que va servir per fer una foto, hi anàrem encantats, gustosos, se'ns va lliurar el projecte, es va explicar i se'ns va convidar a presentar-hi al·legacions. En presentàrem, consistiren sobretot a recuperar l'esborrany que teníem perquè la base de la llei és l'esborrany que hi havia, és massa evident, és clavada llevat de retallades no gens innocents, això és el que hi ha, això és el que hi ha, qui escolta el conseller és perquè (...), pareix que l'ha inventada ell, bé, això és el que hi havia, li vàrem proposar, contents i satisfets que ens citàs, confiant que ens citaria per tornar-ne a parlar i ens vàrem trobar el projecte de llei en aquest parlament.

De resultes d'això, hi ha dotzenes i dotzenes d'esmenes que intenten recuperar aquella reunió, aquell consens i nosaltres encara veníem certament a parlar-ne en ponència. Ens hagués agradat poder-ne parlar abans perquè hi hauria temes realment de model, que per ventura no ens aproximarem, però n'hi havia, jo vull pensar, encara ara pens, que hi hauria possibilitats d'aproximacions, i no és el mateix parlar-ne a seu parlamentària que parlar-ne a una reunió distesa on es parli abans d'arribar aquí. Per paga, si ha de ser com la ponència de dos minuts de la llei de caça, que ens varen dir no i no importa parlar-ne, francament, és el descrèdit del parlamentarisme, que és el que vivim els darrers temps de manera alarmant. Ara ho veurem, veurem, hi ha un munt d'esmenes amb les quals es pot arribar encara a aproximacions.

En qualsevol cas, motius n'hi havia per a l'esmena a la totalitat, per tant, ara esmenarem aquesta proposta nostra amb la votació a favor perquè hi ha hagut discrepàncies, i motius rellevants per a aquestes discrepàncies que, insistesc, ens hagués agradat aproximar perquè creim que el sector s'ho mereix i que hauríem de trobar, seria bo que trobàssim, una solució de contingut, perquè les lleis ben fetes, és veritat, han de tenir vocació de continuïtat. Ens parla el Sr. Conseller de les dificultats de fer una llei, però si duen decrets lleis a punta pala, si cada dia hi ha menys interès a pactar elements sinó que els duen per decret llei, però si és un escàndol de decrets lleis. Ens diu, és que vostès en saben més, fa més estona que són aquí, però si mai no s'havia legislat així. A Europa mai no s'ha legislat com es legisla en aquest parlament en aquests dos darrers anys, mai, enlloc. Un decret llei d'educació no es coneix a tota Europa per imposar un calendari d'educació una setmana abans de començar el curs escolar. No ens expliquin el que sàpiguen o deixin de saber ningú perquè no hi ha cap professor de Dret Constitucional que sàpiga com legislen vostès, perquè vostès innoven, innoven.

(*Remor de veus*)

Però nosaltres anam fent. Avançam que uns dels primers punts era que, a part de la pesca, havien de fer la conservació del medi marí. Ens diu el conseller que té una mala fama la pesca immerescuda, jo crec que aquí no parlam ni de famas ni de no famas, regulam l'activitat. Però reparin que, evidentment, la llei té un títol, que és de pesca, de marisqueig i d'aqüicultura, per tant, de l'explotació d'aquests recursos, sense cap esment a la protecció. Com és molt significativa, al nostre entendre, la reticència de la llei a incorporar el principi de precaució, que tanmateix, que tanmateix, és un principi que com que tot el temps està imbricat dins la normativa europea, i a partir d'ella a la política pesquera comunitària també, la precaució serà un principi de prudència elemental que no es podrà ignorar. Tanmateix no es podrà ignorar. Ens deia el conseller, és que Europa tal vegada canvia la norma i hem de canviar la llei, no importa, la norma europea es posa per sobre de la interna, no importa, no passi pena. La normativa quan no dóna un termini, si dóna un termini sí perquè la podràs modular i sempre és bo poder-la modular, si no s'imposa.

De fet, el gruix de les nostres esmenes van en aquest sentit. Vull destacar una mesura pròpia i és una que més greu ens sap que no hi hagi hagut aquest debat perquè reconec que aquesta sí que té un punt de radicalitat que ens hagués agradat tenir ocasió de parlar en una seu més normal o més tranquil·la i no tirar-ho en cara, no sé, als lleons del Grup Parlamentari Popular que la rebutjaran sense llegir-la, això ja està escrit a les estrelles. Per tant, no tendrem ocasió de parlar-ne.

Nosaltres parlàvem de delimitar, de "contingentar" tota la nostra mar, que es delimités una distància de la costa a la qual només hi poguessin pescar les embarcacions amb uns drets històrics, amb unes característiques tècniques determinades i amb un control rigorós d'ormeigs i captures. Es tractaria d'un pla de pesca balear com si tot el nostre litoral fos una espècie de reserva marina sui generis. Naturalment per sortir a camí de temes competencials s'hauria de crear una comissió mixta amb l'Estat, però reservant la direcció als governs insulars.

Això és una mesura potent, que, com dic, voldríem haver tengut ocasió de discutir, de matisar, de modular. Bé, evidentment, serà molt difícil, ja ho sabem, que amb la mecànica que hi ha aquí ni se'n parli.

Així mateix, proposam mesures per garantir el bon estat de les praderies de posidònia, dels nostres boscos marins i, en general, dels hàbitats i dels espais protegits. Un especial esment al coral vermell i també, com s'ha apuntat i s'ha fet èmfasi molt adequadament, molt encertadament, al nostre parer, de les espècies invasores.

Per això, calen mesures estrictes de seguiment de l'activitat pesquera, inclosa la recreativa, per poder vetllar de ver per aquests objectius. Se'ns diu que no hi ha incompliments, jo veig que la gran preocupació també ha estat baixar sancions. Nosaltres pensam que no serveix de gaire tenir normes concretes si després no es tenen els recursos per fer-les complir, i avui basta veure com estan els agents de medi ambient, basta veure quina és la situació que es té avui a la costa per saber que aquests recursos no els tenim. Per això, faríem un pas de gegant si exigíssim dispositius de localització i seguiment als vaixells que duen a terme activitat pesquera professional, i naturalment que els control es faci des de les Illes Balears.

Una mesura clau, com ja s'ha dit, i que justifica l'esmena a la totalitat, són les necessàries restriccions sobre la pesca d'arrossegament, de manera especial a la plataforma continental. Se'ns diu, no la feim perquè tal vegada la Unió Europea canviarà... Bé, facem-ho, facem-ho, no es necessitava... si es volia fer amb reglament, doncs, que es faci. En tot cas, nosaltres trobam que les característiques tècniques que apuntava, o que apunta, la llei alternativa que ha presentat el Grup Socialista, que deriva de l'esborrany que hi havia l'anterior legislatura, ens pareix molt adequat. Com ens pareix adequat regular, com ja s'ha apuntat, el pes de les portes, ens pareix realment un tema decisiu, tot concedint, naturalment i parlem-ne, del termini raonable per adaptar-hi les naus i d'adequació a les limitacions actualment vigents.

Però també la regulació de les arts menors resulta, al nostre parer, insuficient, fins i tot de l'activitat purament d'esbarjo. És prou sabut que passa avui amb les boies i amb els abusos d'ancorar a qualsevol banda amb la densitat d'embarcacions que

ha de suportar la nostra costa, ho hem viscut aquest estiu. La llei desaprofita l'ocasió, no és estrictament la seva funció, però hagués pogut jugar a una llei d'actuació sobre el fons marí i la costa.

A l'inrevés, tot un seguit de mesures proteccionistes que figuraven a l'esborrany han estat eliminades del projecte de llei que ens ha dut el Sr. Company. Una d'elles, també s'ha apuntat i s'ha volgut escarnir, són les talles mínimes que era susceptible d'una regulació més restrictiva per part dels consells. La talla mínima és una regulació garantista, tu sempre pots jugar o tens un marge de maniobra més enllà de la mínima que t'han establert.

També volem que el plans de gestió no es limitin només, com ha fet ara la regulació, a les espècies més vulnerables. Un pla de gestió ha de tenir uns objectius més ambiciosos o incloure la mesura en hores de l'esforç pesquer o no permetre, per exemple, l'enfonsament de bucs de metall, l'autèntica obsessió amb la bandera del Sr. Delgado a les Illes Malgrat que, afortunadament, una batalla que ha guanyat l'ecologisme, que ha guanyat l'ecologisme, perquè el ministeri no ha consentit esbucar bucs a un espai natural com les Illes Malgrat. Pel que fa a les reserves marines s'apuntava també una passa endavant de prohibir dragats i plantejar límits a la pesca recreativa.

L'altre gran aspecte s'ha apuntat al competencial. Jo crec que era un bon motiu per intentar evitar les ambigüitats i les nebuloses que hi ha avui també en matèria competencial. Partim d'una situació absurda, la distinció entre aigües interiors i exteriors és ridícula perquè, com s'ha apuntat, no serveix per a la gestió pesquera. Ja sabem que el PP no canviarà, ni el PP ni el PSOE, si la Sra. Merkel no ens ho demana no canviarem la Constitució Espanyola un dia per l'altre, si ho demana la Sra. Merkel sí, això també ho tenim clar, ja s'ha demostrat, però hi ha mecanismes a partir de la pròpia llei per arribar a la frontera, un poc més amunt, un poc més avall i la complicitat de l'Estat si es cerca, intentar cercar alguna fórmula per regular la nostra mar, que la nostra mar no és només les aigües interiors.

Però a més, i aquí sí que no hi hauria d'haver cap problema com a mínim, les competències interiors, les competències entre el Govern i els consells; 72, ja s'ha apuntat, l'administració és el consell insular, toca ser l'administració que du aquesta matèria. Bé, a la llei és per tot l'administració competent, ho farà l'administració competent, ho farà l'administració competent, a veure, cerquem una llei que clarifiqui qui fa les coses, l'administració competent, aclarim-ho després.

Crec que seria bo haver-hi jugat i haver-hi donat marge als consells, com a mínim evidentment en la gestió i en la presa de decisions, que representaran un seguit d'esmenes que tornen a ser recuperat el text del projecte de l'anterior legislatura.

Certament, la llei ha de crear un marc i establir uns mínims, però sempre deixant marge als consells insulars. Un altre bloc va en el sentit de la transferència i la participació. Trobam que és necessari encara garantir més fórmules de publicació que permetin el coneixement de les regles del joc de les persones que no hi estan tan avesades, dels usuaris, que avui pensam que falla.

Com també, no escatimar, com fa la llei, el paper que han de jugar les societats científiques i les ecologistes. Sí, sabem que li crea una espècie de problema al Partit Popular i en especial al conseller quan es parla d'entitats ecologistes relacionades amb el medi marí, nosaltres pensam que, ben al contrari, també tenen una funció molt important, molt important a jugar dins la protecció del medi marí. Per tant, han de participar dels òrgans de gestió i de participació. Els ulls externs a l'administració són una garantia d'independència i són molt útils per contrastar dades i per obrir-se, per obrir-se.

També insistim, i en aquesta línia podríem aprofundir, en el paper de l'associacionisme i de les entitats representatives. Salutem a totes les del sector que avui ens acompanyen.

També la informació als consumidors forma part d'aquest paquet, però no s'escapi que l'objectiu no és només estrictament conèixer una compra, conduir una compra informada, aquí hi ha un doble vessant, també hi ha un element que dona transparència en el mercat i té una multitud d'efectes en cadena, sobretot també permet actuacions de polítiques de suport al producte local que trobam nosaltres absolutament alienes a aquesta llei.

Apuntava el Sr. Conseller que pensa fer-ho a través del turisme, que regula aquesta llei tindrà algun efecte sobre el producte local. Nosaltres hem pensat que és més aviat anecdòtica, però li donarem suport, en aquest aspecte no hi hem posat cap mena d'entrebanc, més enllà de precisions en la regulació, perquè pensam que serà bo que quedi més ben regulada.

En l'aqüicultura també compartim totes les reflexions que ha apuntat el Grup Socialista i la regulació alternativa que ens ha dut. Pensam que és millorable, és el moment per establir condicions mínimes per a aquests establiments, no limitar-se a una remissió reglamentària, sobretot si no la veiem no la coneixem, però, a més, com que són limitacions al mercat, a la norma de rang legal crec que serà important a l'hora de permetre establir aquestes condicions i el control de l'aqüicultura no basta que es mantengui tampoc dins el seu propi perímetre, sinó que ha de vetllar molt pels efectes a l'entorn.

No hi ha dubte, i no m'hi estendré, perquè crec que també volem donar una oportunitat i confiar en aquest debat dins la seu parlamentària, però hi ha motius certament per donar suport a una esmena a la totalitat. Més amb un govern, i ho vull dir amb aquestes paraules, tan barrut com el que patim, que és capaç d'aprovar el calendari d'aquest curs amb un decret llei, com dic, una setmana abans de començar el curs, i convidar, per urgència, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

S'atengui a la qüestió, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... i convidar, ... Vostè faci el que hagi de fer, Sra. Presidenta, però jo no puc, no puc tenir una gentada en el carrer i no fer referència que s'ha convocat d'urgència una mesa sectorial per parlar d'un tema del curs que ve. Estic posant exemples de la participació que s'ha de garantir en aquest parlament.

(Alguns aplaudiments)

No es pot insultar la gent d'aquesta manera i per tant, nosaltres, amb aquesta actitud que cada dia veim en aquest parlament del Partit Popular, molt contents que s'hagi pogut atendre el sector pesquer, però hi ha d'haver algun element de reacció contra els insults a tanta gent de la ciutadania, que sí que es voldria seure i que és expulsada d'una mesa de negociació o escarnida o l'hora que la conviden a una mesa de negociació.

Per a un PP així la veritat és que és difícil entendre què entén aquest PP per la democràcia i fins i tot costa entendre, de vegades, què feim aquí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn en contra de l'esmena, intervé el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Maria Assumpció Pons, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Salutem, en primer lloc, el president de la Federació Balear de Confraries i també el president de l'Organització de Productors i agrair-los la seva presència avui aquí.

Les Illes Balears no han tengut mai una llei de pesca pròpia i avui es continua aplicant un Decret del 1985 per als pescadors aficionats, mentre que els professionals han de fer feina amb la normativa estatal i un decret de pesca submarina del 2003. I és gràcies a la bona gestió del Govern del Partit Popular i concretament a la feina duta a terme i l'interès de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori que, per primera vegada a la nostra comunitat comptarà amb una llei de pesca autonòmica; un marc legal reiteradament reclamat pel sector que permetrà atendre i donar resposta a les seves demandes. Em referesc, entre d'altres aspectes, als plans de gestió insulars per a la conservació dels recursos pesquers que els consells insulars podran elaborar a partir d'aquesta llei.

Una iniciativa legislativa que també constitueix un compromís del programa de govern del nostre partit per a aquesta legislatura, tal com va anunciar el president, el Sr. Bauzá, conscient de la necessitat de regular l'activitat pesquera, per protegir-la i eradicar l'intrusisme. Aquesta llei sorgeix, com he dit, de la manca d'ordenació de l'activitat pesquera a les nostres illes, que avui pateix greument les conseqüències d'aquest dèficit de norma pròpia. Està reglada únicament per una normativa molt dispersa que provoca incoherències i fins i tot contradiccions.

Un projecte de llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura a les Illes Balears que ha redactat el Govern, després d'haver escoltat els professionals de la pesca i les seves entitats representatives, les confraries de pescadors i la federació balear que les agrupa. El conseller, el Sr. Company, ha mantingut nombroses trobades i reunions amb el sector, la darrera precisament aquest passat dissabte a l'assemblea extraordinària de la federació, celebrada aquí a Palma. Els pescadors han estat informats i consultats durant tot el procés de redacció del projecte de llei, de manera que les seves propostes i plantejaments, com no pot ser d'una altra manera, han estat valorades i, com no, tingudes en compte.

El text que ha registrat el Govern per ser tramitat en aquest parlament s'ha elaborat a partir del coneixement dels problemes, les mancances i la realitat del sector pesquer de les nostres illes, amb un únic objectiu que és, evidentment, el d'aportar solucions. Amb una paraula, és un projecte consensuat, un projecte molt treballar que, a més, incorpora els criteris de la nova política pesquera comuna; una normativa europea que ja ha motivat la ferma reclamació del Govern balear per reconèixer i compensar els costos d'insularitat i doble insularitat.

I el Grup Socialista ens presenta ara una esmena a la totalitat amb la intenció que la tramitació parlamentària es faci a partir del seu text alternatiu en lloc del projecte del Govern. Ens sorprèn, no sé com, però encara ens sorprèn que el Partit Socialista, quan governava aquesta comunitat, va ser incapaç d'aprovar la llei de pesca, entre d'altres motius perquè no comptava amb majoria parlamentària, ni havia arribat tampoc a cap acord amb el sector. I ara pretén, des de l'oposició, que sigui acceptada aquesta esmena a la totalitat. Però els socialistes, que avui tornen a estar amb minoria, no poden pretendre imposar el seu text alternatiu perquè el projecte del Govern, a més, evidentment, de millor, resol més eficaçment els problemes d'aquest sector productiu.

La proposta socialista, a més d'incórrer en confusió i no resoldre el problema nuclear que perjudica tots els pescadors de Balears, ni la necessitat de clarificar les competències del Govern i dels consells insulars en matèria pesquera, perpetua l'error de la contradicció que provoquen ara les actuals normes. En canvi, el Grup Popular està disposat durant el tràmit parlamentari a incorporar totes aquelles aportacions susceptibles d'enriquir o fins i tot de millorar el text inicial. En ponència i en comissió ja tindrem l'oportunitat de debatre el projecte de llei i tenc el convenciment que serem capaços d'arribar a acords satisfactoris i aconseguir un elevat grau de consens. Aquesta és la posició del nostre grup, sempre obert al diàleg i a l'enteniment.

Els tècnics de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori han elaborat un projecte complet i totalment coherent, un bon projecte que regula tota l'activitat de pesca i aclareix, d'una vegada per totes, el marc competencial entre el consell i el Govern. Així s'acabarà amb la situació absurda que un per l'altre no actua cap de les dues administracions. El Govern ja ha actuat a favor dels pescadors de Balears, com ho confirma, per exemple, l'aprovació per la Comissió Europea del Pla de gestió d'arts de tirada a la comunitat, d'aquesta manera ha acabat amb la situació d'il·legalitat que patien els pescadors d'aquestes illes per la manca d'actuació del Govern del pacte. En aquesta legislatura, i gràcies a la gestió duta a terme per la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient, les Balears gaudeixen d'aquesta excepció a un reglament europeu, fet que beneficia, sense cap dubte, els professionals de la pesca de les Balears.

També vull destacar les esmenes presentades pel nostre president, pel Sr. Bauzá, davant el Comitè de les Regions a les propostes legislatives per a la reforma de la política pesquera comuna, esmenes que van ser acceptades i incorporades. Igualment, la defensa dels interessos dels pescadors de Balears efectuada pel conseller, pel Sr. Company, a la Conferència Sectorial de Pesca i també en el Consell Consultiu de Política Pesquera.

Per tant, el Grup Popular rebutja aquesta esmena a la totalitat del Grup Socialista, perquè està redactada amb una perspectiva anterior, té un sentit polític totalment oportunista i en cas de ser aprovada provocaria un caos en el sector pesquer de Balears. De fet, tal com està redactada, és d'impossible aplicació. El PSOE, que ha governat en aquesta comunitat, no pot passar per alt l'article 69 del nostre Estatut d'Autonomia, aquest article determina clarament que no són susceptibles de transferència les competències de naturalesa suprainsular que afecten l'ordenació i planificació de l'activitat econòmica general de les Balears, com és la política pesquera.

El Govern del Partit Popular, amb aquest projecte, no legisla contra els consells insulars ni pretén llevar-los o sostreure-los cap competència, com pretén fer creure el Grup Socialista, sinó que actua amb sentit comú per garantir l'equilibri i la cohesió territorial entre les diferents illes. Pretendre ara obrir un fals debat entorn que es podrien vulnerar o envair competències dels consells, suposa faltar a la veritat i vol dir que el Partit Socialista vol continuar mantenint la confusió existent. El resultat final seria, si continuéssim amb l'actual situació, negativa per als pescadors, pròpia de formacions polítiques que tenen por i que no saben com resoldre els problemes.

El Grup Popular aplaudeix la iniciativa i també la valentia amb què actua el Govern, arriba a acords amb el sector i presenta un projecte de llei que, per primera vegada, soluciona la manca de regulació que afecta tot el sector pesquer de Balears.

Com ha manifestat el conseller, aquesta llei marca un abans i un després, tota vegada que ordena amb criteris clars i una assenyada delimitació competencial totes aquestes matèries, protecció de recursos marins, exercici de la pesca, el marisqueig i l'aqüicultura, ordenació del sector pesquer, també comercialització de productes, formació i investigació, inspecció, control i règim sancionador i les activitats subaquàtiques professionals amb expressa exclusió del busseig militar.

El Grup Popular vol felicitar el conseller, el Sr. Company, i tot l'equip de la conselleria, per l'esforç fet tant en la redacció del projecte de llei de pesca com en la capacitat d'arribar a acords amb el sector.

I per acabar, instar el Grup Socialista a retirar aquesta esmena a la totalitat i estén la mà als grups de l'oposició per arribar a acords en ponència i en comissió, a partir sempre del projecte de llei del Govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Entram en el torn de rèpliques i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Renunciam ja a aquest torn de rèplica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, si no hi ha hagut rèplica, no replicam, gràcies. Nosaltres retiram també, renunciam a aquest torn de rèplica.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular? No n'hi ha.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, gràcies, Sr. Vicepresident. Només reiterar-me en tot l'exposat i que votarem en contra. Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, procedirem a la votació. Començam, començam.

Queden rebutjades per 32 vots en contra i 24 a favor.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en relació amb la implantació, per al curs 2013-2014, del sistema de tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears (Escrit RGE núm. 9558/13).

Passam ara al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en relació amb la implantació per al curs 2013-2014, del sistema de tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, escrit RGE núm. 9558/13.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret ha de ser promulgat.

Té la paraula la consellera, sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Comparesc aquí avui per presentar la motivació per la qual el Consell de Govern, en data 6 de setembre del 2013, va aprovar el Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, pel qual s'adoptaven determinades mesures urgents en relació amb la implantació del tractament integrat de llengües per al curs 2013-2014. En data 20 d'abril del 2013 es va publicar en el BOIB el Decret 15/2013, de 19 d'abril, que regula el tractament integrat de llengües per als centres docents no universitaris d'aquestes illes. Aquest decret té com a una única finalitat que els alumnes de les Illes Balears adquireixin el domini de les dues llengües oficials i les competències adequades en la llengua estrangera del projecte educatiu del centre, preferentment en la llengua anglesa.

En aquest context que els acab de descriure, resulta, com saben, que la Sala del Contenciosoadministratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, dia 6 de setembre del 2013, va decidir la suspensió de l'efectivitat de l'annex d'aquest Decret 15/2013 pel qual es regulava el calendari d'aplicació del TIL en els centres docents. També es va decidir la suspensió de la vigència de les instruccions de dia 9 de maig del 2013.

No obstant açò, resulta, i hem de tenir clar, que la resta de contingut normatiu del decret de 19 d'abril continua plenament vigent en tot el seu abast i conseqüentment s'ha de mantenir per al curs escolar del 2013-14 l'aplicació del sistema de tractament integrat de llengües per als centres docents.

Així, de fet, el fonament jurídic quart d'aquesta mateixa Interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia, i els ho llegesc literalment, diu tot seguit: “*No se aprecia prima facie que la regulació contenida en el decreto recurrido infrinja de forma notoria los preceptos estatutarios y legales referentes al proceso de normalización lingüística*”. Després diu: “*La introducción en el sistema educativo de una tercera lengua vehicular implica, lógicamente, un detrimento del número de horas y asignaturas impartidas en catalán, pero también en castellano, sin que se colija que la ordenación prevista en el reglamento impugnado atente a este objetivo de conseguir un uso normal y equiparado entre la lengua catalana y la castellana en el ámbito educativo. Tampoco aparece como evidente que el decreto impugnado infrinja de forma manifiesta ni los derechos de los alumnos ni los derechos laborales de los funcionarios de carrera ni de los interinos.*”

És a dir, aquesta suspensió de l'annex i de les instruccions es va fer per un tema merament formal, no per un tema de fons, perquè quan el tribunal s'ha de pronunciar sobre si s'afecta o no la nostra llengua diu que no hi ha demèrit de la nostra llengua.

Dit açò, ens situam, després d'aquesta interlocutòria, ens situam a un moment determinat en el temps en què el procés d'adjudicació de les destinacions provisionals de 7.800 aspirants a funcionaris interins i 1.135 funcionaris de carrera, la qual cosa va suposar que d'aquests interins, 2.035 ja fossin elegits amb els criteris que hi ha aprovats, i 960 funcionaris de carrera tinguessin el perfil o demanassin el perfil a un moment determinat. Tot açò implicava que tot el sistema educatiu, tots els centres educatius de les Illes Balears, a més havien presentat el seu projecte TIL. Els professors estaven repartits, els recursos econòmics i humans estaven preparats per començar. Han de tenir present vostès que el curs escolar ja havia començat dia 2 de setembre. Hi havia el material escolar elegit, els llibre de text, tot estava preparat per començar.

Per tant, a aquest govern, li va resultar urgent i necessari que els centres docents de les Illes Balears comencessin a aplicar per a aquest curs 2013-2014 el sistema de tractament integrat de llengües, perquè era urgent i necessari, perquè pensin vostès que es tractava d'evitar que els centres no disposessin per a aquest any d'un projecte lingüístic determinat, la qual cosa haguera provocat perturbacions i molèsties molt grans als interessos generals.

Pensin vostès també que el Govern estableix, precisament amb un respecte absolut cap a la resolució judicial, que efectivament és per al 2013 i 14, deixant obert, i el mateix decret així ho diu, deixant obert a la redacció d'un decret o una altra norma de rang pertinent per desenvolupar els posteriors anys i l'aplicació progressiva d'aquest tractament integrat, amb la qual cosa la urgència queda acreditada perquè la urgència és començar el curs enguany, que de fet ja estava començat i tots els recursos repartits.

(Remor de veus)

Per altra, i davant els dubtes que també va generar l'aplicació de l'article 20 del Decret 15/2013, precisament per evitar dubtes i evitar que hi hagi aplicacions contradictòries, va considerar imprescindible, i aprofitant l'eina normativa derogar-lo i aprovar un nou precepte, que estableix els requisits que

s'han de regir per a l'elaboració i l'aprovació d'altres projectes, mentre tot açò, mentre no es dicti una norma reglamentària que desenvolupi aquest nou precepte.

Finalment, tot i que la competència per aprovar el projecte de tractament integrat de llengües com saben vostès és dels consells escolars, dins l'àmbit del marc normatiu vigent al Decret 15/2013 es consagra que el Departament d'Inspecció Educativa, com a òrgan que és per vetllar el compliment de la normativa vigent, havia detectat situacions de manca de resposta, manca de solució, i amb aquest decret es dona precisament resposta a aquestes situacions particulars que podien donar-se en el procés d'elaboració dels projectes, amb la qual cosa també resulta necessari aclarir i corregir, i així es fa a través del decret llei.

En conseqüència al que s'ha exposat, i donat que la suspensió del calendari, com els dit, que estava previst per començar a implantar enguany una aplicació en cinc anys, ens haguera pogut produir molts de perjudicis per a enguany, tenint temps per a altres anys per desenvolupar tot el que sigui pertinent, vam veure la urgent necessitat de precisament aprovar aquest decret llei. Mai un decret llei no havia estat tan necessari i mai no havia estat justificada la urgent necessitat com aquesta vegada.

(Remor de veus)

I així el Govern va dictar les mesures legislatives pertinents que corregien el defecte de forma, que no de fons, que indicava la interlocutòria, i de conformitat amb l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia va dictar aquest decret llei.

Després de fer una exposició tècnica jurídica en el que és en relació amb tot aquest dictat del decret llei, també els he de dir, dins la vessant més política, que amb la meua intervenció des del principi sempre he manifestat que el Govern dedicaria tots els seus esforços a contribuir a dictar mesures i normatives, totes les que facin falta, per acabar amb el sonor fracàs escolar que tenen les Illes Balears. Tots vostès han tingut responsabilitats de govern en aquesta comunitat autònoma, i han pogut solucionar aquest tema, però mai no s'ha solucionat.

Les dades comparatives dels resultats acadèmics dels nostres alumnes amb les diferents comunitats autònomes d'Espanya ens situen en una veritable situació d'alarma social, alarma social provocada pel fracàs escolar. Tal i com he dit anteriorment a la sessió de control del Govern, som al primer lloc de les comunitats autònomes en fracàs escolar, que puja fins a un 39% quan la mitja d'Espanya és un 25,9. Tenim el segon lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 12 anys. Ocupam el quart lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 14 anys. Ocupam el quart lloc de les comunitats autònomes en nombre de repetidors de 15 anys. Tenim els quinze de totes les comunitats autònomes de titulats en ESO. Som els darrers de totes les comunitats autònomes en expressió i comprensió lectora, competència matemàtica i competència científica, segons les darreres dades de l'informe PISA.

Per tant, en resum, els nostres alumnes tenen uns resultats acadèmics per desgràcia dolents, els pitjors d'Espanya i gairebé els pitjors d'Europa, per la qual cosa hem d'estar malament i hem de voler fer coses. Aquest govern ni es resignarà ni es resigna a lluitar per açò que creu, per acabar amb aquest fracàs escolar.

Vull recordar-los quan el Partit Socialista va implantar el Pla Bolonya a les universitats, i després de totes les manifestacions de docents, d'alumnes, tot el que hi va haver, a partir de llavors a totes les llicenciatures, els graus, que ara deim, duen implícita l'obtenció del B2 d'anglès; o sigui, el que no té el B2 no pot obtenir el títol acadèmic. Com poden pensar vostès que no s'ha d'implantar l'anglès a les aules quan la universitat, no ara, l'any passat, l'altre, ja ho està obligant als nostres estudiants?

Per finalitzar vull manifestar que el decret TIL no està en discussió, el decret TIL és plenament vigent i s'ha d'aplicar el 2013-2014. Vull repetir que la implantació és realista, progressiva i flexible, i així estam disposats a parlar-ho i era la nostra voluntat inicial. Vull recordar que va ser aprovat pel Consell Escolar de les Illes Balears, on hi ha representada tota la comunitat educativa, i va ser aprovat. El Govern encara segueix a la taula de la negociació i vol seguir negociant. Avui mateix o ahir mateix vam convocar la mesa sectorial per continuar negociant. Jo sempre he dit que no me n'he aixecat, i esper que tornem a fer propostes tots realistes, que tots tinguem sentit de la responsabilitat, que primem els nostres infants per damunt de tot, i reiter que estic disposada a negociar, i la conselleria i el Govern, les condicions laborals del professorat, la negociació d'un calendari d'aplicació del TIL, l'oferta pública d'ocupació mitjançant concurs oposició, la nova catalogació de les places docents pel TIL, la formació del professorat, la creació d'una taula d'experts per valorar el desenvolupament del TIL, l'elaboració d'un nou pacte d'interins i el criteri de la llista dels mateixos.

Vull repetir, tal i com vaig dir, i açò ho he repetit a totes les taules sectorials i ho reiter, que estam oberts a tot i tancats a res, i estam disposats a parlar amb tothom. Per açò els deman a vostès que avui aprovin aquest decret llei, perquè creim que és una passa endavant per l'educació i el benestar dels infants i de totes les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

(Continuen els aplaudiments)

Intervencions dels grups en torn a favor. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, ens trobam aquí avui en el debat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...i a la validació o la derogació del Decret Llei 5/2013 del 6 de setembre, decret que es refereix a les mesures urgents en relació amb la implantació per al curs 2013-2014 del sistema integrats de llengües en els centres docents.

El foment del plurilingüisme obeeix a un disseny d'una nova política lingüística en el marc dels objectius europeus, ja que és la plena integració en el context europeu, és irrenunciable per al nostre alumnat, i perquè aquest adquireix la destresa de comunicar-se en diferents llengües. Es tracta, per tant, no d'estudiar llengües, sinó d'estudiar en una llengua estrangera, i com a conseqüència fomentar el plurilingüisme i la diversitat lingüística.

Bé, senyors i senyores diputats, potser sigui el moment de dir-los que tot el que dit fins ara no correspon al TIL, encara que ho sembli, sinó que correspon a una ordre del 28 de juny del 2011 per la qual es regula l'ensenyament bilingüe a la comunitat autònoma d'Andalusia; aquí la tenen, aprovada pel PSOE.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I continua dient la legislació andalusa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Deixin intervenir.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...i crec que els sonarà; diu, primer, que els professors han de tenir acreditat el nivell B2, crec que vostès no hi estan d'acord; que els centres han de seguir les recomanacions europees recollides en aquesta matèria en el marc comú europeu de referència; que el professorat ha d'adaptar el currículum de l'àrea i elaborar o adaptar els materials didàctics; que els centres hauran de modificar el seu projecte educatiu i el seu model d'organització i funcionament, adaptant-los a les especificacions d'aquesta normativa.

Tot això, encara que els pareixi increïble, ho diu una comunitat autònoma governada pel Partit Socialista Obrer Espanyol.

(Remor de veus)

Governada per aquells que ara aquí no estan d'acord amb el decret que avui du el Govern a convalidar, i s'inventen les mil excuses un dia sí, un dia també.

De totes maneres crec que últimament algú els deu haver cridat a l'ordre i han canviat el cantet. Darrerament he vist pels mitjans de comunicació que pareix que tothom està d'acord en el fons, i només estan d'acord en la forma, en l'aplicació.

(Més remor de veus)

Senyors..., en la forma amb què s'implanta aquest tractament integral de llengües. Veig un poquet nerviosos els diputats del Grup Parlamentari Socialista. Senyors del Grup Parlamentari Socialista, no sé com se'n sortiran, d'aquesta.

(Algunes rialles)

Uns a Andalusia...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Uns a Andalusia a favor del plurilingüisme, i vostès aquí, retrògrads, com sempre, en contra. Per cert...

(Més remor de veus)

...queixant-se vostès que aquí a Balears feim un decret llei, i resulta que els seus companys a Andalusia ventilen el plurilingüisme amb una ordre signada pel conseller. Vaja! És que és evident...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Deixin intervenir.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Estan un poquet nerviosos. I pareix que estam d'acord en el fet que suposa un benefici important per al nostre alumnat...

Veig que això de "crida" s'ha posat molt de moda, no deixar parlar ni dialogar els altres, molt bé, molta pedagogia els veig.

(Algunes aplaudiments més)

Per tant, senyors i senyores diputats, estam en un entorn nacional i europeu que ens empeny cap al plurilingüisme, i deixa enrere la il·legal senda de la immersió lingüística.

(Remor de veus)

Podem veure les sentències del Tribunal Constitucional i la mateixa sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

No ens estendrem molt més sobre el fons de l'assumpte, posat que sembla que ara almanco estan d'acord, tan sols discuteixen, torn repetir la seva forma.

Volen estudis? No es preocupin, jo els donaré estudis.

(Algunes rialles)

Apel aquí al Llibre blanc de la Comissió Europea sobre educació i la formació, *Ensenyar i aprendre*, de l'any 1995. Apel a la guia per al desenvolupament de les polítiques lingüístiques educatives a Europa, de la diversitat lingüística a l'educació plurilingüe 2007. O als informes ELAN del 2010, o a l'*English Next* o l'informe LEA. A aquest darrer concretament es diu que l'ús de materials per al desenvolupament de la competència plurilingüe i pluricultural fomenta l'autonomia dels alumnes, i continua dient que els alumnes són més conscients del sistema de les llengües en general. En definitiva, aquesta recerca una evidència dels beneficis d'usar activitats plurilingües i pluriculturals, i no només pels alumnes, sinó també pels professors. Per tant crec que estan un poquet retardadets.

En darrer lloc també no puc deixar de parlar del suport que ha donat la CECE al projecte TIL, apuntant que és un programa molt similar al que va engegar al Confederació Espanyola de Centres d'Ensenyança en els seus centres.

Precisament la interlocutòria de suspensió de l'annex ens brinda paràgrafs de gran interès. Diu la interlocutòria: "Tampoc apareix com a evidència que el decret infringeixi de forma manifesta ni els drets dels alumnes ni els drets laborals dels funcionaris". També apunta la interlocutòria: "L'entorn jurídic, social, econòmic, cultura i polític en el qual ens trobam resulta notori que aconseguir un sistema educatiu on es permeti que els alumnes obtenguin més amplis, més diversos i més profunds coneixements lingüístics, constitueix un objectiu que beneficia no només la societat en general, sinó en major mesura el futur dels nostres joves".

Respecte a la forma de la seva implantació, que, repetim, és progressiu, encara que molts no s'han assabentat, vostès saben a quants de cursos s'implantarà a un institut? A un sol curs. Per tant ja més progressió, ja no en podem parlar, de més progressió. Se'n recorden vostès de quants de professors tenim acreditats amb B2? Més de 3.000; quants en necessitam? 570. Volem més progressió? Impossible.

Si ni tan sols aquesta progressió a futur els és suficient per convèncer-los, podem parlar de la progressió passada. Podem dir, per exemple, podem parlar del decret de trilingüisme, suspès pel pacte; podem parlar de les seccions europees, per cert, amb una ordre de la consellera d'Educació on només es demanava el B1. Podem parlar del British. Tot això és progressió. El decret de tractament de llengües és una passa endavant, una passa endavant a les seccions europees, una passa endavant en el British, i una passa endavant en el decret de tractament de llengües.

Si vostès, senyors del Grup Parlamentari Socialista Obrer Espanyol, no haguessin tirat al fons el decret de tractament de llengües a hores d'ara aquesta comunitat autònoma ja tendria implantat, implantat totalment el trilingüisme o el plurilingüisme en els centres educatius. Senyors, dins el pecat hi ha la penitència.

Amb el decret d'immersió lingüística 67/2008, que durant quatre anys va tenir aquesta comunitat autònoma sense que cap sindicat ni associació de pares sortís al carrer a criticar-lo i a cridar -cosa que em pareix molt antipedagògica, ensenyar els al·lots a cridar-, i mirin per on, resulta que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ens diu que aquest decret de la Sra. Bàrbara Galmés no s'ajusta a la Llei de normalització lingüística; és a dir, han tengut en aquesta comunitat autònoma sense que ningú no protestàs un decret que no s'ajusta a la Llei de normalització lingüística, i ara que treim un decret que sí que s'ajusta a la Llei de normalització lingüística, ara els tenim al carrer.

La interlocutòria el refereix..., els magistrats, els magistrats quan parlen ens diuen dels beneficis del plurilingüisme; en canvi, a la sentència del decret de la Sra. Bàrbara Galmés, es dóna com a fet provat que es varen retirar fons i partides pressupostàries corresponents després d'haver-se aprovat aquest nefast decret 67/2008. La Sra. Bàrbara Galmés va llevar doblers a l'escola pública. On eren les samarretes verdes?, on eren? Jo no les veia, no les vaig veure enlloc.

I per anar acabant, senyors i senyores diputats, nosaltres no mobilitzam ni cridam, nosaltres dialogam.

(Petita cridòria, alguns aplaudiments i remor de veus)

No sé si aquesta foto d'un pare amb un al·lot cridant és molt pedagògica, no ho sé jo.

(Remor de veus)

Repetesc, jo, mirau, torn repetir, per anar acabant i si em deixen acabar els senyors que estan molt nerviosos ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Senyors i senyores diputats, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular suporta la validació d'aquest Decret Llei de tractament integrat de llengües, amb l'objectiu d'estendre els grans beneficis que suposa el bon aprenentatge d'una tercera llengua, especialment l'anglès, vetat i destinat tan sols fins ara, i gràcies a un decret socialista, a les classes més riques, aquelles que poden pagar 700 euros perquè els seus fills vagin a un col·legi privat, com fa el Sr. Artur Mas amb el Col·legi Aula o com fa el Sr. Montilla, impulsor de la Llei d'educació catalana, el qual du els seus fills a un col·legi alemany. O com aquí, a Balears, també feia una consellera socialista.

Si vostès estan a favor del fons de l'assumpte, votin a consciència i d'acord amb els seus companys d'Andalusia i d'acord amb les directrius europees.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions ara dels grups parlamentaris en torn en contra. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Francina Armengol, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats i diputades, president del Govern. Permeti'm que les meves primeres paraules siguin per saludar els membres de la comunitat educativa que avui, malgrat l'hora, la que la presidenta va decidir aquest debat, encara són aquí, i permeti'm que les meves primeres paraules siguin per lloar tota la comunitat educativa que s'ha manifestat en vaga des de fa vuit dies, per lloar la seva actitud de dignitat, de valentia, de lluita per la llibertat i per l'educació pública de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Moltes gràcies, perquè han donat una lliçó al nostre poble i a mi, com a diputada, també m'han donat una lliçó. Esper, president, que hagi escoltat alguna cosa.

Avui, la majoria parlamentària que s'escuda en una majoria silenciosa i de vegades amb una majoria absoluta, si no passa res de nou, donarà suport a un Decret Llei, el 10/2003, que s'ha dictat conculcant una resolució judicial, contra l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i contra la Constitució Espanyola. Ho escoltin bé, senyors del Partit Popular, el decret que avui volen validar és un decret inconstitucional, perquè no es justifica en cap cas ni la urgent ni l'extraordinària necessitat que exigeixen l'Estatut d'Autonomia i la Constitució Espanyol, perquè regulen un dret fonamental, com és l'educació, i els drets fonamentals estan exclosos de ser regulats per decret llei. Perquè l'han dictat per vulnerar o esquivar el contingut d'una resolució judicial, la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que suspenia l'aplicació del TIL. Perquè vulnera la Llei Orgànica d'Educació que encara és vigent i que obliga que la participació del sector educatiu és clau i necessària en la planificació educativa, i dóna als centres educatius i als consells escolars aquesta decisió.

En altres paraules, senyors del Partit Popular, fan una carnisseria jurídica; sí, sí, orquestrada per un govern que deia que ens havia de donar la seguretat jurídica a les Illes Balears i que ha provocat, a més, el major rebuig de la comunitat educativa mai vist en aquesta comunitat autònoma. Rebuig que s'ha exemplificat en forma de vaga, i si una vaga de vuit dies és un fracàs absolut del Govern, una vaga indefinida alhora és una irresponsabilitat absoluta de la conselleria afectada i sobretot del president de les Illes Balears.

I per tant, president, el primer deure que té avui és cessar aquesta consellera, que va dir públicament que d'educació no en sap i ho demostra cada dia.

(Alguns aplaudiments)

I té l'obligació, president, de reconduir el procés que exigeix esforços de tothom, però primer de tot els exigeix de la persona que lidera el Govern de les Illes Balears, i és vostè, Sr. José Ramón Bauzá. Perquè ens expliquin per què hem arribat fins aquí, per què han creat un conflicte allà on no n'hi havia, això és el que tothom es demana en els carrers. És molt fàcil, i em sap greu, però és que és molt fàcil, vostè, Sr. President, està obsessionat en contra de la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma, té una dèria malaltissa que l'ha conduït des que governa a prendre decisions que rompen els consensos mínims d'aquesta comunitat autònoma; basta veure el que varen fer amb la Llei de funció pública, basta veure com varen organitzar per anar a perseguir les escoles que posaven els llaços; basta veure el que volen fer amb la Llei de símbols, i ara això, Sr. President de les Illes Balears.

Hem arribat fins aquí perquè vostès, primer varen intentar que els pares elegissin que els seus fills estudiassin en castellà i com que varen perdre, d'una forma absoluta, ara venen a imposar això. Aquesta és la trista realitat del per què posen en peu de guerra tota la comunitat educativa, perquè volen imposar *manu militari* el que la gent lliurement els ha dit que no vol. Aquesta és la realitat, senyors del Partit Popular.

I amb menys de quatre mesos, escoltin bé, tenim dos decrets de llengües, instruccions, telefonades amb amenaces, telefonades anònimes de la conselleria, esmenes, projectes lingüístics rebutjats i sobretot un caos absolut. Senyors del Partit Popular, el sector educatiu sempre ens ha demanat una cosa als polítics: que ens posem en un mínim d'acord perquè no canviem les coses cada dos per tres, sí o no; per què no els fan cas? Per què no han volgut seure's ni una sola vegada amb nosaltres? I per què s'entesten a aprovar un decret llei que neix mort? Perquè aquest decret té data de caducitat, maig del 2015, Sr. President de les Illes Balears, i tant que sí!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I tant que sí! I nosaltres, si tenim la confiança de la ciutadania, continuarem treballant des del consens dins l'educació i implantant l'anglès, que sí que ja ho vàrem fer, perquè vostès no han descobert la pólvora, l'únic objectiu que tenen és, precisament, eliminar el català.

Per tant, Sr. President, el que passarà és que, després de dos anys de retallades i la imposició del TIL, vostè ha creat una autopista en sentit contrari, una autopista que condueix a l'abandó escolar i al fracàs escolar a la nostra comunitat autònoma. Jo els deman que apliquin el sentit comú, que escoltin les persones que en saben, els milers de docents que són a les portes del Parlament avui, que escoltin els representants de la comunitat educativa. Jo no em cansaré de repetir-ho, la meua responsabilitat és la de demanar públicament que el president s'assegui a fer una negociació real amb la comunitat educativa. Això és una emergència social i exigeix diàleg i generositat, no d'un president instigador d'un caos que no es pot arreglar si no és des del diàleg i des del consens. Fins i tot amb majories

absolutes o silencioses el que governa s'ha de seure amb tothom, amb tots els sectors als quals vol representar i sobre els quals vol fer una política molt determinada.

I no fer el que fan, que és posar més foc, més llenya al foc i abandonar les seves funcions, donar la cara, anar a l'obertura del curs universitari de les Illes Balears i escoltar com el rector li diu: jo vull mitjançar, te vols seure a una taula? I vostè se'n va per la porta de darrera. Això, president, no és el que es fa si un vol realment fer política per a tota la societat a la qual ha de representar.

El Partit Popular ha dit una gran mentida, ha dit que aquest TIL es basa en una programa electoral; això no és cert, tots hem pogut llegir el seu programa electoral, no ho diu enlloc, no ho diu enlloc, l'únic que diu el programa electoral és que la política educativa es farà en base al consens amb la comunitat educativa, i consens amb la comunitat educativa, ho vegin com ho vulguin veure.

I jo em deman, senyors del Partit Popular, si cada centre d'educació de les nostres illes té la seva autonomia, que li reconeixen les lleis i que coneixen els alumnes que tenen, per què vostès es dediquen a imposar-los decrets, a imposar instruccions, a imposar ordres, fer telefonades des de la conselleria per intentar obligar a imposar-los un decret que és inassumible, Sr. President del Govern, és inassumible per tots els centres. Inicialment els varen fer aquell article 20 en el primer decret; avui volen aprovar una llei que l'elimina, Sra. Consellera i Sr. President, això és un camp qui pugui, és una aberració absoluta, ningú, ningú no sap com ha d'aplicar el que vostès diuen que és tan fàcil d'aplicar, no hi ha cap centre que tengui clar com es fa això, perquè aprovaran avui una llei que diu coses diferents del decret inicial que s'ha de desenvolupar. Ningú no sap quin marc jurídic posen a les escoles.

I jo els vull explicar el que passa, m'agradaria que escoltassin. Miri, hi ha certs centres de Mallorca on els canvis que han fet vostès des de l'estiu i que han provocat canvis en els projectes originals dels projectes lingüístics, el que han suposat és fer més classe en castellà, que és el que al final vostès cerquen. Alguns projectes en anglès s'acaben fent en castellà perquè no hi ha professors d'anglès, malgrat vostès menteixin, ahir el vaig sentir a la ràdio dir que tothom que necessiti més professors d'anglès, que cridin; bé, idò hi ha molts centres que reclamen: el Joan Miró de Palma fa setmanes que reclama professors d'anglès i li han dit que no, per posar-li un exemple.

Però jo dic, deman a tots els directores i a tots els professors que cridin al Sr. Bauzá que enviï professors d'anglès, Sr. President de les Illes Balears; és impossible, no ho compleixen. Hi ha centres a Eivissa, Sr. President, que podran dedicar un minut per alumne en anglès, perquè s'han de repartir els professors entre dos centres. Hi ha centres de Menorca que han demanat un perfil d'anglès i com que no ha arribat fan un dia de classe en castellà i un en anglès. Aquesta és la realitat del que vostè fa, un caos absolut a l'educació de les nostres illes.

Com poden aprendre els nostres infants anglès amb la titulació de B2 que vostès han fet a corre-cuita que els professors puguin tenir, Sr. President? Com volen vostès que un nin de cinquè de primària, que té deu anys, que té la competència en anglès que té, no la que voldríem que tengués, té la que té, que a partir d'ara li faran les matemàtiques en anglès, i com ho farà aquest alumne? Com ho farà per entendre les matemàtiques en anglès? Com ho faran el pare i la mare per ajudar-lo? Com ho farà el docent que no té la competència en anglès per poder-lo aplicar?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Aquesta és la realitat del que volen fer. I per això els pares i mares li diuen que no, per això els pares i mares li han dit que no, perquè no volen que els seus fills tinguin un fracàs escolar, no perquè no vulguin anglès, li ha dit clar tota la comunitat educativa, anglès sí, però així no, president de les Illes Balears, així no; això és una imposició que no es pot aplicar de cap de les maneres. Els centres són com són, l'educació és molt més complexa del que vostè es pensa; vostè es pensa que des del Consolat, *manu militari*, amb la seva obsessió, amb la seva dèria que pensa que li dóna punts davant Madrid, perquè això d'aquí ha demostrat que li importa absolutament zero, aquesta és la realitat, que des del Consolat pot definir una política educativa. I no té en compte que hi ha molts centres en aquesta comunitat autònoma que tenen alumnat, no que parlen ni en català ni en castellà, que el 80% parlen cada un en un idioma diferent; que no tenen mitjans ni per pagar els mínims del seu centre; que vostè ha pujat les ràtios; ha eliminat els programes de suport, els programes d'atenció a la diversitat, això és el que ha fet vostè a la nostra educació de la nostra comunitat autònoma, Sr. President del Govern.

I després, a sobre, fa una cosa molt més perversa, que és dir que el fracàs escolar de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que és molt alt i que és ver, i que vostès quan varen governar el varen deixar en el 40% i busques, i quan nosaltres vàrem governar va disminuir, Sr. President, i, si no, es miri els números; després diu que això va lligat a la immersió lingüística i això és absolutament fals, pedagògicament no té cap sentit ni un, Sr. President, es miri les dades i crec que ho podrà fins i tot vostè entendre.

El que vostès fan en aquest moment no té nom, incendien tothom, posen molts problemes a l'educació de les nostres illes i tothom li ha dit molt clar: no pot ser que continuïn d'aquesta manera, no pot ser que continuïn fent aquesta política d'imposició. Hi ha molts docents que fan vaga, hi ha pares i mares que estan compromesos amb aquesta vaga, que no duen els seus fills al es escoles; tothom li ha dit, totes les entitats representatives; professors que fan vaga en nom de milers i milers de ciutadans que creuen que sense escola pública no hi

ha igualtat i sense igualtat no hi ha llibertat, ni sentit crític, ni identitat de país. I sense igualtat ni llibertat la democràcia perd molt de sentit, Sr. Bauzá, perquè no formam ciutadans, formam esclaus que pensin des del fanatisme ideològic que el mou a vostè, Sr. Bauzá.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri, jo intentaré convèncer-los, intentaré convèncer-los des del sentiment, no hi ha ni cap pare ni cap mare ni cap professor ni cap persona de seny que no vulgui el millor per als seus fills, que no vulgui una educació pública en recursos, que no vulgui una educació amb més professors, que no vulgui més anglès a les aules. Sr. President, per què no tots els ciutadans no som iguals en aquesta comunitat autònoma per al seu govern? Què tenen de perillosos els pares i els docents d'aquesta comunitat autònoma? Per què vostè no s'hi vol seure, Sr. President del Govern? A mi m'agradaria que ens ho contestàs; perquè, Sr. President, malgrat li sàpiga mal, li he de recordar, vostè ha hagut de rectificar diverses decisions que han estat molt esbojarrades durant els seus dos anys i busques de legislatura, vostè va decidir tancar l'hospital Joan March i l'hospital General, ha hagut de rectificar; vostè va decidir posar uns impostos verds, ha hagut de rectificar; vostè va decidir tocar el sou dels metges, ha hagut de rectificar.

I m'alegr que hagi rectificat, però per rectificar, Sr. President, vostè s'ha assegut amb cada un dels sectors afectats i ha escoltat el que li deien i ha vist que, efectivament, s'havia equivocat, que la seva iniciativa política era un disbarat. Jo li deman: si s'ha pogut asseure amb tots aquests sectors, per què no es pot asseure amb la comunitat educativa? Per què no pot escoltar vostè, de primera mà, el que li volen dir des de la comunitat educativa? Per què obliga la gent que li hagi de dir en el carrer, Sr. President?

Cada vegada que ha rectifica, se n'adoni, ha endevinat, i ara no ens hi jugam uns impostos, ens jugam el present i el futur d'aquesta comunitat autònoma, perquè d'això en depèn l'educació pública de les Illes Balears, d'ella depèn el present i el futur de la nostra comunitat autònoma.

Jo li propòs, Sr. President, i acab, Sra. Presidenta, que retiri els expedients polítics que varen fer contra els directores de Maó, que els retiri, no són proposats per Inspecció Educativa, són proposats per vostès, per persecució ideològica. Li deman que avui no validi aquest TIL. Li deman que s'asseguin amb el comitè de vaga, no amb els sindicats per parlar de l'any que ve, amb el comitè de vaga perquè es desconvoqui la vaga que afecta ara totes les famílies de les Illes Balears. Li deman que convoquin tota la comunitat educativa, que cerquin acords, consens i diàleg, que és la seva responsabilitat. Si no creen espais de diàleg, si no cerquen marcs de negociació només ens deixen la protesta, la mobilització dins les institucions, la mobilització en el carrer i evidentment els jutjats. Perquè, Sr. President, n'hi ha molts que estam disposats a lluitar per als drets que tant ens ha costat aconseguir.

Acabaré amb una cançó de lluita d'un cantant que m'ha acompanyat a mi sempre al llarg de la meua vida, diu així: "T'adones, company, no volen arguments, usen la força. T'adones amic. T'adones company, que hem de sortir al carrer, junts, molts, quants més millor, si no volem perdreu-ho tot."

Sr. President, vostè és el responsable, posi seny, no validi aquest TIL, convoqui reunions de diàleg ja, perquè si no, president, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab. Seguirem lluitant i diumenge serem molts, com més millor, perquè no estam disposats a perdre-ho tot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Biel Barceló, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

En primer lloc, avui vull fer un reconeixement a tots aquells mestres i professors que fent un gran esforç econòmic i personal, aquests dies es manifesten i fan vaga, no per reclamar millores salarials, sinó per reclamar una educació de qualitat per als nostres fills i filles. Moltes gràcies.

Vull també fer un reconeixement a tots aquells pares i mares que aquests dies ens hem solidaritzat amb els docents, fent també a la vegada un esforç de suport i solidaritat cap a una lluita que és per al bé dels nostres fills. I a tota aquella gent que, sense formar part de la comunitat educativa, també s'ha solidaritzat i ha donat suport a les reclamacions del sector educatiu.

Posicionament cívic que contrasta amb l'actitud incendiària, irresponsable i allunyada del sentit comú que han mantengut la consellera d'Educació i el president del Govern.

Sr. Bauzá, el seu govern s'ha caracteritzat per la persecució ideològica, fins a episodis de repressió infame com el cas dels directors de Maó. S'han cregut realment aquesta ridícula bubota de la delirant dictadura catalanista. Des del primer dia, Sr. Bauzá, s'ha posat en mans dels sectors més ultres de les Illes Balears, absolutament minoritaris.

S'han posat nerviosos amb els llaços a les escoles, i ara tramiten una llei per urgència per prohibir la llibertat a les escoles, per perseguir uns llaços que proclamen un compromís amb la llengua i amb la identitat del país, un compromís amb la llengua i amb la identitat del país, una cosa mai vista en democràcia. Un govern que perd el temps en això, a perseguir llaços. Aquestes són les urgències d'aquest govern. No l'atur, no el compliment de la Llei de dependència o les llistes

d'espera, no. Prohibir llaços a les escoles. I tot forma part del mateix paquet per imposar les seves dèries ideològiques amb tots els mitjans repressius de què disposa.

Ho han acompanyat d'una campanya infame de desprestigi i atac als professors, malgrat que en el seu programa electoral deien que pretenien donar prestigi al professorat. El que han fet des del primer dia a través dels seus diputats en el Parlament ha estat tot el contrari, persecució. Així, els han acusat d'adoctrinadors, d'adoctrinar els alumnes, quan són vostès els que estan obstinats a adoctrinar les aules. Està clar, vostès volen alumnes submisos, que no tinguin esperit crític, que segueixin el ramat, i si un professor els estimula a pensar per si mateixos l'acusam d'adoctrinador.

Tres directors d'institut de Maó expedientats sense sou i feina per complir la llei, és a dir, per fer cas del que el Consell Escolar, que segons la LOE és qui decideix el projecte lingüístic de centre; uns expedients oberts per raons partidistes, com ho demostra el fet que la Inspecció educativa ha afirmat que no han participat en la proposta d'obertura d'expedients disciplinaris a directors, desmentint la portaveu del Govern, que havia dit el contrari. Un govern sectari i a la vegada mentider.

Un diputat seu fins i tot ha proposat fer llistes amb noms i llinatges dels professors que segons ell juguen amb els alumnes per aconseguir objectius polítics, una cacera de bruixes en tota regla. Hi està d'acord, Sr. Bauzá, a fer llistes negres?, perquè si no hi està, no l'he sentit que sortís a desmentir el seu diputat. Al contrari, vostè dona ales a aquestes actituds de violència verbal.

I el PP no està dubtant de dur a terme la seva campanya de criminalització amb tots els mitjans disponibles, fins i tot amb la complicitat de la delegada del Govern espanyol; després de tot és simplement una persona de la confiança i lleialtat del president, que es presta a posar les Forces de Seguretat a perseguir estudiants menors d'edat que informen de la vaga, amb detencions absurdes i amb cops, si és necessari. I la consellera d'Educació, aquí en el Parlament, jugant al seu paper manipulador dient que han causat destrosses en un institut, quan saben perfectament que és fals; així ho han afirmat els professors d'aquest institut. Tot plegat, miserable. Li demanam, Sr. Bauzá, ja que la delegada del Govern de l'Estat es nega a venir a donar explicacions al Parlament, que vostè es dirigeixi a ella per exigir-li que acabi amb aquesta campanya d'assetjament a menors d'edat.

Sr. Bauzá, vostè només té un argument per defensar el decret llei de trilingüisme: els seus 34 diputats. No té cap argument tècnic a favor, cap, tots els professionals s'han manifestat en contra, tots. S'hi han manifestat en contra tots els professionals de l'educació, l'Assemblea de Docents, els sindicats STEI, Comissions, UGT, ANPE, sí, ANPE, el sindicat de la diputada Aguiló, les cooperatives, l'Escola Catòlica, que ha dit que des d'un punt de vista tècnic el TIL és indefensable; també l'Associació de directors de primària, l'Associació de directors de secundària, les AMIPA de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; l'Associació d'inspectors d'educació i la mateixa Universitat de les Illes Balears. La universitat, màxima institució acadèmica, cosa que vostès obliden molt sovint, ha dit que no hi ha garanties que el professorat estigui suficientment format, que hi ha precipitació en l'aplicació i sobretot ha denunciat la manca de consens amb la comunitat educativa.

L'Associació d'inspectors, que representa els funcionaris responsables de supervisar l'aplicació del TIL, ha denunciat que no ha participat en el procés de planificació ni en el calendari d'implantació, ni ha estat consultada tècnicament en cap moment. És més, ha afirmat que el TIL tal i com està plantejat no només no resoldrà el fracàs escolar sinó que augmentarà els mals resultats dels alumnes.

I qui ha d'aplicar el model de trilingüisme del Govern? Qui? Els docents. S'ha comptat amb ells? En cap moment. Una recent enquesta, realitzada pel mateix col·lectiu Docents pel sentit comú, apunta que el 97% dels docents considera el TIL com una proposta improvisada, feta des del desconeixement de la realitat de l'educació i sense criteris pedagògics, i el 91% diu que els alumnes no adquiriran els coneixements adequats en les matèries no lingüístiques ni garantirà el domini de l'anglès. La realitat és aquesta, el TIL augmentarà el fracàs escolar, Sr. Bauzá.

Després de tots aquests arguments tècnics i professionals, encara creu, Sr. Bauzá, que pot seguir endavant en l'aplicació del TIL? O seguirà sord davant les demandes de tots els professionals? Vostè va declarar fa uns dies per ràdio: *“El TIL no tiene garantía de éxito, pero si no funciona ya lo dirán las aulas o las urnas, y se quita y ya está”*. *Se quita y ya está?* Però quina broma és aquesta, Sr. Bauzá? I vostès diuen que són els mestres els que juguen amb l'educació?

(Remor de veus)

Miri, Sr. Bauzá, no faci experiments amb els nostres fills.

Els professionals ja li han contestat, el seu model és ple de mentides. Primera mentida: els nostres fills aprendran anglès, la gran mentida, i la gran llàstima, també. L'anglès és efectivament una de les assignatures pendents del nostre sistema educatiu, que s'havia començat a redreçar, per exemple, des del programa de seccions europees. Ara aquesta implantació improvisada i no progressiva de l'ensenyament en anglès per part de professors no suficientment preparats i sense recursos ho fa inviable.

Hi ha professorat suficientment preparat per impartir classes en anglès; segona mentida. El nivell B2 acredita uns coneixements, però no possibilita ni remotament el desenvolupament normal d'un mestre a l'aula en una matèria tècnica.

L'objectiu és la modernització i l'excel·lència; tercera mentida. Si fos així la conselleria hagués escoltat els tècnics i professionals de la matèria, els departaments didàctics i la universitat. En comptes d'això ha dictat una normativa absurda, amb un calendari inassumible, que crea desigualtats i greus distorsions en l'assoliment dels continguts curriculars, i sobretot en el tractament de les necessitats educatives especials. I si tan preocupats estan per l'excel·lència educativa, no haguessin reduït el pressupost d'educació en 150 milions d'euros en dos anys ni haguessin acomiadat 1.000 professors i mestres.

S'han acabat les classes particulars en anglès; quarta mentida. No només no s'haurà acabat el repàs d'anglès sinó que ara s'haurà de fer repàs de matemàtiques, de ciències, de filosofia...

El fracàs escolar és culpa de la immersió lingüística; cinquena mentida i de les grosses, i ho saben, que és mentida. Si realment s'ho creu vostè, que els nostres fills fracassen en els estudis perquè aprenen en una llengua pròpia d'aquesta terra, només pot ser pel seu fanatisme. Vull pensar que vostè no és tan ignorant, que això..., el que passa és que forma part de la seva estratègia de manipulació. Però és gravíssim voler enganyar els ciutadans i amagar la realitat, perquè la realitat és que els resultats de l'informe PISA sobre fracàs escolar són similars a altres comunitats autònomes que tenen una única llengua - Andalusia, Canàries - o comunitat amb llengua pròpia que no tenen immersió, com el País Valencià, similars. Tots els professionals apunten a altres causes del nostre índex de fracàs escolar: taxa d'immigració, incorporació prematura al mercat laboral, insuficiència de recursos destinats a la diversitat i, sobretot, no és la immersió, és la inversió, la falta d'inversió, la falta d'inversió.

Després d'aquestes mentides s'ha de dir que sí que hi ha una veritat en el TIL: l'anglès com a excusa, excusa per acabar amb els projectes lingüístics propis, resultat de la reflexió de cada centre i elaborats amb la participació de tota la comunitat educativa, reflectint la realitat diversa de cada escola. Fins i tot els tribunals varen decretar la suspensió de l'annex del decret TIL i de les instruccions del conseller a l'ombra, el Sr. Estarellas, que desenvolupaven el TIL, i acordaven la suspensió de l'aplicació del TIL per un vici, per un possible vici, de nul·litat de ple dret, per no complir ni la preceptiva participació a través del Consell Escolar, ni el dictamen preceptiu del Consell Consultiu, que darrerament, per cert, tant els molesta, ni la necessària negociació col·lectiva, atès que afecta de forma evident l'Estatut dels empleats públics de l'ensenyament.

Davant tot això, què fan vostès?, davant aquesta interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia? Aprofiten l'oportunitat que els dona el tribunal per reconsiderar la seva postura equivocada? Aprofiten per seure les parts implicades i cercar el consens? No, de cap manera. Una fugida endavant, passant per damunt el que diguin els tribunals; aprovam un decret llei per burlar allò que els jutges ordenaven al Govern. Una autèntica cacicada, Sr. Bauzá, una mostra d'autoritarisme

i una actuació prevaricadora pel fet de voler burlar una decisió judicial contrària als seus interessos particulars. Fins i tot l'Associació de jutges per la democràcia considera que suposa una falta de respecte institucional i una reacció inacceptable; el fiscal anticorrupció ho troba un desbarat.

Però vostès no tenen vergonya de res, no s'aturen per res. Tancat al Consolat, com ja li he dit abans, ha perdut el sentit de la realitat, ha perdut el contacte amb els ciutadans, envoltat únicament d'un reducte d'assessors fanàtics poc preparats. Han arribat a afirmar que el començament del curs ha estat normal, normal! Vagin a les escoles, escoltin el que els diran els alumnes, els pares, les mares, els mestres i els professors.

Només du dos anys de president. És prest per ja tenir aquesta il·luminació d'un senyor que li ha pujat el càrrec al cap i que s'allunya de la realitat d'una manera tan gran i que s'ha d'amagar, que no pot anar als actes públics perquè no vol estar en contacte amb la ciutadania. L'únic argument que tenen és la seva majoria de diputats, l'únic argument que tenen, la seva majoria de diputats.

Sap què va dir la majoria de ciutadans?, perquè vostè està dient aquests dies que la minoria no es pot imposar a la majoria, ho ha dit així, la minoria no es pot imposar a la majoria. I de quina majoria parla, Sr. Bauzá?, es refereix a la majoria dels pares que el curs 2012-2013 varen triar lliurement la llengua de l'ensenyament dels seus fills en un 80%, i que varen votar dues vegades? La immensa majoria, 80%, a pública i concertada volgué continuar amb el model lingüístic actual, votaren el projecte lingüístic del seu centre, triaren el català com a llengua vehicular. Aquesta és la majoria que vostè no vol respectar, que el molesta. El juny de 2013 els pares tornen a ser cridats a una consulta, aproven massivament els projectes lingüístics aprovats pels consells escolars dels centres, més d'un 90% s'inclina per aplicar el TIL per la via de l'article 20, que ara el deroguen, i salvar així el màxim del model lingüístic vigent. Però vostè, Sr. Bauzá, com que és el rei de les majories, aprova un decret llei que anul·la la via de l'article 20, que és l'opció majoritàriament triada pels pares. Quin respecte per les majories demostra això? Cap ni un.

Vostès diuen que els professors i directors han de complir les decisions del Govern, però obvien que la LOE dóna competències al claustre de professors i dóna competències al consell escolar per decidir sobre els aspectes educatius dels centres. Per què?, perquè el que volen és imposar, un petit sector radical i els seus 34 diputats, volen imposar aquí el que al carrer ningú no vol.

Sí, Sr. Bauzá, s'estan quedant tot sols. Entre els mestres i professors que fan vaga, entre els pares i les mares que s'han solidaritzat, entre els milers i milers de persones que estan preocupades pel futur dels nostres fills i que estan astorats per aquesta actitud autoritària i intransigent del Govern, també hi ha votants de la dreta, Sr. Bauzá, ho ignora?, ho vol ignorar? Parli amb els regidors i les regidores del Partit Popular que tenen un mínim de consciència i decència, parli amb ells, potser entendrà algunes coses. Més d'una trentena d'ajuntaments han aprovat mocions a favor del consens i contra el decret de trilingüisme, en ocasions gràcies a l'abstenció dels regidors del Partit Popular. Alguns dels seus batles, que sí estan en contacte amb la gent del carrer, que sí que toquen de peus a terra, li estan

demanant que dialogui, que consensui, que arribi a acords. I si no vol escoltar el que deim els partits de l'oposició com a mínim escolti el que li diuen, ni que sigui tímidament i amb la boca petita, els seus propis batles, que és el mateix que li està demanant tota al comunitat educativa, la Cambra de Comerç, la universitat, el mateix bisbe... Deixi de donar l'esquena a la gent.

En altres ocasions el seu govern ha rectificat decisions, Sr. Bauzá. De fet comença a ser habitual que el seu govern només encerta quan rectifica. Varen voler llevar el complement dels jubilats de l'Ib-salut i finalment varen tornar enrere; varen voler llevar els complements als metges i varen tornar enrere; varen voler tancar els hospitals públics i varen tornar enrere; varen voler posar impostos als consumidors i als empresaris i ho han tornat enrere. Idò faci una vegada més una passa enrere, assumeixi que un canvi de model educatiu no es pot fer amb tota la comunitat educativa en contra. Assumeixi que s'ha equivocat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. Tanmateix el calendari que vostès volen implantar per a enguany és impossible, d'aplicació impossible per a aquest curs. O és que no ho veuen, que no hi ha ningú que sàpiga què s'ha d'aplicar? Ni els inspectors, ni les escoles, ni els docents, ni els mestres, ni vostès mateixos.

No pot ser que per una qüestió de caparrudesa el seu govern mantengui aquesta postura immobilista. Dialoguin i arribin a un acord, és la seva responsabilitat i la seva obligació. Si no haurem d'arribar a la conclusió que ha deixat de ser el president de tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers i només ho és dels simpatitzants del minoritari Círculo Balear...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...i si és així, si és així, val més que parteixi del càrrec.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en torn de rèplica dels grups que han intervengut en torn a favor. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres ens solidaritzam, ens solidaritzam amb tots aquells nins que el primer dia de vaga varen estar en el pati tirats i abandonats, quan només hi havia 3.379 professors de vaga, i 3.379 professors que ens varen introduir els directors. Per tant jo crec que no varen dir mentides.

Nosaltres ens solidaritzam amb tots aquells professors que els han obligat a posar-se les camisetes verdes, perquè divendres dia 13 alguns directors dels centres varen obligar els professors a posar-se camisetes verdes.

Ens solidaritzam amb tots aquells professors que els han obligat avui a fer vaga.

LA SRA. PRESIDENTA:

Guardin silenci, perquè fins ara els han respectat a vostès. Guardin silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Ens solidaritzam amb tots aquells professors que han volgut anar a fer classe i els directors d'algunes escoles no els han deixat fer classes. Perquè, senyors i senyores diputats, el dret de vaga existeix, però el dret a no fer vaga també existeix, i el Grup Parlamentari Popular se solidaritza amb tota aquesta gent que no ha fet vaga.

(Alguns aplaudiments)

Ser professor és qüestió de vocació, i el que menys vols fer és perjudicar els teus alumnes. És qüestió d'ètica. Per què no han fet una vaga a la japonesa?, o per què no han fet una vaga el mes de juliol? Per què? Per empipar l'alumne. Idò ens solidaritzam amb tots aquells que no volen empipar els seus alumnes, amb tot això.

Per cert, que ningú no ens vengui a dir aquí com és el nostre programa electoral, ni què diu el nostre programa electoral, perquè nosaltres l'hem fet i nosaltres el sabem de memòria, i diu exactament...

(Algunes rialles)

"Implantarem un model lingüístic que permeti als pares triar, amb les llengües oficials de la nostra comunitat autònoma, la primera de les llengües vehiculars". Aquí s'han fet un embull; és que, clar, com que vostès no són docents s'han fet un embull. El que els pares varen triar va ser la llengua vehicular, que segons la UNESCO ens diu que ha de ser la llengua materna, i això és la primera imposició seva que el Partit Popular va llevar fa dos anys. És a dir, vostès aquí per nassos tothom havia d'estar escolaritzat en català, perquè sí, perquè m'agrada. Idò no senyor!, no senyor! Aquí s'ha de poder elegir: vull escolaritzar el meu fill en català?, ok, d'acord; no el vull escolaritzar en català?, idò l'escolaritz en castellà perquè tenim dues llengües oficials, i això és una de les primeres imposicions que va llevar el Partit Popular fa dos anys...

(Alguns aplaudiments)

Moltes gràcies per haver-ho fet, i molts de pares ens ho han agrait.

No té res a veure amb el plurilingüisme. Després, quan tu ja has adquirit la llengua d'aprenentatge, després ja entres dins el plurilingüisme, i el plurilingüisme s'estableix a primer de primària. Que com es fa? Senyors i senyores diputats, jo comprenc que vostès no siguin professors, però vull dir que així com vàrem reciclar els alumnes en català també els reciclarem en anglès. Com?, idò en *power point*, amb moltíssims instruments...

(Algunes rialles)

És que no crec..., jo entenc que no entenguin aquesta manera de parlar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...però tenim moltíssims instruments els professors, els professors tenen moltíssims instruments per poder ensenyar a un alumne i de fet ho fan.

B2. Els torn repetir que el B2 és el que ens demanen... Jo demanaria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

El B2 és el que es demana a nivell europeu. Però és que d'aquests 570 professors ja molts d'ells han fet seccions europees, i ja molts d'ells no només tenen el B2, sinó que tenen molt més i que són professors d'anglès. Ho entenen, ho comprenen això? No diguin més mentides, per favor, no inventin coses, no s'inventin coses.

Tercera cosa, cada centre educatiu aprova el seu projecte lingüístic de centre, per exemple el meu fill no farà matemàtiques, el meu fill farà educació física i plàstica, per exemple. Per què s'han de fer matemàtiques, per què s'han de fer matemàtiques?

(Remor de veus)

És que no s'assabenten, no han llegit el decret, tenen un problema, no han llegit el decret.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Els nins rics d'aquestes illes ja fa deu anys que tenen ciències en anglès i no els passa res. I ara en aquest moment ja ho fan en alemany i no passa res, i no passa res. I per culpa de vostès es va aturar el trilingüisme i per culpa de vostès no tothom té accés a un anglès, per culpa de vostès, senyors, moltíssimes gràcies!

(Remor de veus)

Expedients, també s'ha parlat aquí d'expedients, és que hem parlat de tanta cosa. Anem a veure, quan un funcionari no compleix la legislació que li marca se li ha d'obrir un expedient, per molt que els agradi o per molt que no els deixi d'agradar.

Una altra cosa, quan es refereixen a l'associació d'inspectors es refereixen a aquella associació d'inspectors que va donar suport a una ordre d'un director general que es feia una plaça a mesura, es refereixen a aquesta associació d'inspectors? Perquè n'hi ha dues, ho dic perquè no ens embullem aquí, n'hi ha dues.

Bé, en conseqüència, amb tot això, la Sala Contenciosoadministrativa el que ha dit és que la suspensió del calendari d'aplicació del tractament integrat de llengües ha de produir inevitables i importants perjudicis per a tota la comunitat educativa. I el Govern, amb un acte de responsabilitat, ara més que mai, va aprovar un decret llei que permetés que aquest any es pogués dur a terme el projecte lingüístic. Un projecte lingüístic de centre que ja s'hi fa feina des del mes de maig, des del primer dia que es va aprovar el decret de tractament de llengües. Com s'hi fa feina, com s'hi ha fet feina? S'hi ha fet feina des de la conselleria, vuit persones han anat telefonant a cada un dels centres, a cada un dels directors: què us fa falta, com l'implantareu? Així, d'aquesta manera, individualitzada.

I com va repetir i ha repetit moltíssimes vegades la consellera, es posa a la disposició per a una mesa per continuar, una mesa de diàleg i després una mesa de seguiment del TIL, per veure que, si no va bé, evidentment s'enviïn més professors de reforç o, bé, doncs ja veurem com millorar-ho. Evidentment, totes les coses..., en el...,

(Remor de veus)

... no, ja veurem no, clar que sí, clar que sí, és que totes les coses al principi costen, costen moltíssim; el que no podem fer és tornar a la immersió lingüística, senyors, perquè és il·legal.

Una altra cosa, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Ja acab. Perquè s'adonin de les mentides que diu l'oposició, jo aquí tenc una notícia d'*El País*, ...

(Remor de veus)

"*Cataluña a la cabeza en fracaso y abandono escolar*".

(Remor de veus i se sent de fons una veu que diu "mentida")

Això ho posa *El País*, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Això ho posa *El País*, una altra cosa ...

LA SRA. PRESIDENTA:

El crit a l'ordre. Sr. Diputat, per favor, basta ja.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Una altra cosa, per favor, no embullin *fracaso*...

(Remor de veus)

Una altra cosa, no embullin la gent *fracaso y abandono escolar*, una cosa és fracàs escolar i l'altra abandonament escolar. Clar que en temps del PP hi havia més abandonament escolar, però és que l'abandonament escolar va lligat a la crisi o no crisi econòmica, i fa vuit anys...

(Remor de veus)

Vostès saben què és abandonament escolar? Vostès que és el fracàs escolar? No, és que si no ho saben, clar.

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ha d'acabar.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sí, simplement, si em deixa explicar: fracàs i abandonament escolar. Abandonament escolar sempre sol coincidir, segons els estudis, sempre sol coincidir amb bonança econòmica. I quan governa el PP, evidentment, hi ha bonança econòmica.

Moltíssimes gràcies.

(Cridòria i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Armengol, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, ja que és el seu fanatisme ideològic el que ens ha dut a aquesta situació, jo no entenc per què no ha sortit avui a la tribuna, de què té por? Té por de debatre d'això? Fa tres mesos que li deman un debat sobre educació, és vostè que provoca tot aquest desastre a l'educació de les Illes Balears. Per què no surt aquí i que l'escoltin els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, per què no ens permet un debat amb l'oposició d'aquesta decisió que és seva? Ha hagut de cessar un conseller per prendre aquesta decisió, però és seva, Sr. Bauzá, perquè és vostè que té aquesta dèria malaltissa, perquè és vostè que posa els seus interessos personals per sobre de tota la comunitat autònoma de les Illes Balears; perquè és vostè que pensa que això li fa punts davant els seus de Madrid i l'única obsessió seva és anar-se'n a Madrid, Sr. Bauzá, tots ho sabem en aquesta comunitat autònoma. I està disposat a sacrificar el que és més sagrat, que són els nostres fills i filles, Sr. President.

A mi em fa vergonya avui, veure'l aquí assegut, arraconat en el seu escó i no donar la cara sobre aquesta tribuna, que és allà on hem de parlar els polítics.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I a una diputada que es dedica a insultar i que no coneix ni qui era Ramon Llull jo no li contestaré absolutament res.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

Vull parlar d'allò que és important, que és l'educació de la nostra comunitat autònoma, i vull començar dient el que ha fet el Partit Popular durant aquests dos anys.

(Remor de veus)

Ja està bé, escolti, que li convé, Sra. Aguiló. Escolti, que li convé.

Mirin...

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu "crida-li l'atenció")

Què ha fet el Partit Popular durant aquests dos anys?

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Ara avui venen a dir-nos que fan feina per als nostres infants, perquè volen que sàpiguen anglès, perquè volen que siguin molt competitius en el futur, perquè volen que no hi hagi fracàs escolar, que no hi hagi abandonament escolar; comencin a entendre ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, per favor, silenci. I vostè també, Sr. Thomàs, vostè també, Sr. Thomàs, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Comencin a entendre què és el que provoca fracàs escolar a la nostra comunitat autònoma; què és el que provoca abandonament escolar a la nostra comunitat autònoma; ho provoca una educació que no ha tengut mai cap problema, perquè no hi havia cap problema, no hi havia cap problema a l'educació de les nostres illes, hi és ara. Jo li diré el que provocarà el fracàs escolar, que augmentarà i ho mantenc aquí i ho veurem d'aquí uns anys, augmentarà amb aquesta decisió que imposen vostès a tota la comunitat autònoma de les Illes Balears, saben què és el que augmentarà aquest fracàs escolar? Que vostès han llevat 120 milions d'euros destinats a educació pública. Que poden dir que en tenen 3.000 en anglès, a qui es pensen que enganen? Què es pensen que els directors no saben perfectament que no els han enviat el suport que necessiten? Que es pensen que això no ho sabem? Què es pensen que els pares no saben que els seus fills no tenen els professors que toca perquè vostès han retallat? Han llevat 1.000 interins i enguany, enguany, començarem el curs escolar, quan comenci, amb 491 professors menys que l'any passat, i amb més de 3.000 alumnes.

Això és el que preocupa els mestres i els docents d'aquesta comunitat autònoma, això és el que haurien de resoldre i arreglar vostès envers de crear més problemes a l'educació de les Illes Balears.

Han llevat els programes de suport als infants que tenen dificultats; han llevat els programes d'atenció a la diversitat, saben que aquest és un dels problemes del fracàs escolar? Que som la comunitat autònoma que més immigració hem tengut de tota Espanya de per tots els llocs del món, ho han començat a pensar això? Ho han pensat?

(Remor de veus)

Saben que hi ha molts centres que tenen aquesta problemàtica i vostès els han llevat els programes d'atenció a la diversitat i que aquests nins no podran agafar el nivell que els pertoca? Saben que això és el que han fet vostès? Això és el que han fet, destrossen l'educació, fa dos anys que estan amb aquesta història, fa dos anys. Perquè vostès tenen un odi profund a tot el que és públic, als docents i a tot el que això suposa, perquè en el fons no vol equitat ni igualtat d'oportunitats, en el fons els que poden poden i els que no poden no poden, que això és la dreta de sempre, que és la dreta de sempre, amb unes formes que havíem pensat que haurien oblidat amb els anys, i avui, retornen aquells moments tristos d'aquesta terra.

I comencin a parlar amb propietat de les coses: m'han dit i han dit tot el temps i van dient que el problema del fracàs escolar, que és alt a les Illes Balears, és per la immersió lingüística, ho han tornat dir avui a la tribuna els que han parlat. Bé, idò, no hi ha, i si no m'ho diguin, una norma autonòmica d'aquesta comunitat autònoma que parli d'immersió lingüística; aquí, totes les sentències del Tribunal Superior, el Consell Consultiu, quan parlen del sistema que tenim, parlen de bilingüisme integral o de conjunció lingüística. Què no s'ho saben el sistema que tenim, no s'ho saben?

Vostès no saben que sempre ha estat consensuat? Vostès no saben d'on venim? És que no saben de quina terra venim, quina terra som i quina terra volem ser! Venim d'una època on hi havia un consens mínim entre polítics, el 86, una llei de normalització lingüística amb un president del Partit Popular, que deu estar empegueït de veure'l a vostè fer això; d'un decret de mínims, aprovat a una època del Partit Popular que deuen estar empegueïts de veure'ls fer això avui matí. Venim d'una època on érem capaços de parlar i que hi havia coses que eren d'Estat i la llengua és d'Estat.

Jo estic orgullosa de la meua llengua pròpia, que és el català, jo estic orgullosa que parlem i ens estimem i ens dirigim i discutim en la nostra llengua i és un patrimoni i una riquesa; de què estan empegueïts? Què els fa por? Jo no els puc entendre, no puc entendre que rompin aquests mínims que aguanten una comunitat autònoma i una país, senyors del Partit Popular. Jo no puc entendre per què ha arribat vostè, Sr. Bauzá, i està fent bo a tots quants hi havia hagut del Partit Popular. Ho entenem això? Entenem per què han romput totes aquestes negociacions mínimes?

I després diuen dels abandonaments escolars d'aquesta comunitat autònoma, per favor, és ver que són alts, el 30%, però és que a Catalunya és el 24, li agradi o no li agradi i el País Basc és el darrer, els agradi o no els agradi. I no ho enfoquin en qüestió de llengua, que no és qüestió de llengua, és qüestió de com invertim en l'educació pública perquè sigui de qualitat, això és del que hauríem de parlar.

(Alguns aplaudiments)

Del que hauríem de parlar és de com podem treure més recursos econòmics per dedicar-los a l'educació pública, que s'ho mereixen els nostres infants i s'ho mereixen els docents, això haurien de parlar i d'això nosaltres n'estam disposats a parlar. I hauríem de parlar de com tots trobam que els alumnes han de tenir més competències lingüístiques en anglès? Sí. Com ho podem fer? Nosaltres, quan hem governat, hem tengut un projecte damunt la taula, que ha estat consensuat i no ha estat discutit, les impositcions europees, que estaven aplicades a gairebé 200 centres d'aquesta comunitat autònoma, que el centre, segons les seves capacitats elegia si això ho podia fer o no, i amb uns professors que tenien ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab. ... amb uns professors que tenien una formació específica en anglès. I així es fan les coses, es fan bé.

Igual que, per cert, ho fan els seus companys d'Aragó, que són del Partit Popular, i que fan un pla de bilingüisme i que són les escoles les que trien i les que saben amb el seu alumnat com ho poden. I hi ha uns programes específics de formació dels professors perquè donin anglès com toca, i no que ens facin estudiar, que fins i tot han tengut la barra de dir-nos que els infants han d'estudiar "spanglish", si saben "spanglish", doncs "spanglish".

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, acabi.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Això és el nivell educatiu que volen per als nostres fills, Nosaltres no ho volem.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi ja, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta. Miri, president, està tothom en contra, tothom, això no és negociar, ni és acordar, ni és dialogar: tots els sindicats educatius, associació d'inspectors, associació de directors de primària, associació de directors de secundària, la Universitat de les Illes Balears, les cooperatives d'ensenyament, l'Escola Catòlica, tothom, tots els partits polítics, membres del Partit Popular, avui el Sr. Tòfol Soler, expresident d'aquesta comunitat autònoma ha fet públic que ha fet un donatiu a la caixa de resistència. El Sr. Joan Huguet, ja li vaig dir, no és un roig perillós, no es preocupi; el batle de Pollença no ha perdut el nord, és un home que coneix la problemàtica del seu municipi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar ja.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Però ja.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Hi ha 33 municipis de Mallorca que han votat en contra del TIL. En definitiva, li deman sensatesa, li deman sensatesa.

Sr. President, vostè ha creat aquest problema, vostè el pot arreglar. Per favor, avui no aprovin aquesta barbaritat pedagògica i jurídica, s'assegui amb tothom i arribi a un acord. Si no, Sr. President, això té molt mala pinta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li deman la paraula en aplicació de l'article 77 del Reglament, perquè crec, com a portaveu del grup parlamentari, que s'ha mancat al respecte a un diputat del Grup Popular i que no es pot consentir i la Sra. Armengol hauria de retirar les paraules d'insultar una diputada, faltant-li al respecte i dient que només insulta, quan el que fa és un acte de llibertat d'expressió i no ha insultat ningú.

(Petita cridòria i remor de veus)

Jo crec que no es pot tolerar que la portaveu socialista menysprea ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui, quin assumpte ha estat?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... ni insultí. La diputada s'ha dedicat a insultar, quan la diputada no ha insultat ningú, ha fet un exercici de llibertat d'expressió, i jo crec que, com a portaveu, no es pot tolerar que s'insulti ni es menyspreï qualsevol diputat d'aquest parlament, per molt que s'ho cregui la Sra. Armengol.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, en queda constància.

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Biel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Convendria, en primer lloc, que quan llegeixen les interlocutòries de la Sala del Tribunal Superior de Justícia, ho llegeixin tot: "*La suspensión del calendario de aplicación produce perjuicios para la comunidad educativa ante el inicio ya próximo del curso escolar 2013-2013, pero mayores y más graves daños se derivan del mantenimiento de la aplicación del anexo y de sus actos de aplicación ante la apariencia de su nulidad, ya que conllevaría un grave quebranto a los pilares del Estado de derecho.*" Aquestes són les seves normatives.

Ha sortit el tema del programa electoral, Sr. Bauzá, li torn dir, el seu programa electoral deia: "*Llevaremos a cabo un modelo de funcionamiento consensuado*". Em vol dir on és aquest consens, em vol dir amb qui l'ha tengut aquest consens? Amb paraules de la portaveu del Govern, ja va dir que el TIL era innegociable per a aquest curs escolar; fins i tot demà, el que duen a negociació és el calendari del 2014, 2015.

Han rebutjat la proposta d'intermediació del rector de la universitat, no m'estranya, no m'estranya perquè saben el que pensa la Universitat i vostès no hi estan d'acord.

El seu programa també diu: "*Un modelo que no implique modificaciones estructurales con la alternancia política, con lo cual garantizaremos su continuidad y aplicabilidad*". Com garanteix la continuïtat vostè, Sr. Bauzá? Perquè per aconseguir-ho hauria d'arribar a un consens polític, no? És que ni l'ha intentat aquest consens polític, no és que no el tenguí, és que ni l'ha intentat. En aquesta cambra no l'han cercat.

Com he dit altres vegades, d'aquí dos anys, si no ho fa vostè abans, derogarem aquest decret de trilingüisme, el substituïrem per un model consensuat amb la comunitat educativa; que hi hagi recursos; que tenguí en compta l'autonomia dels centres; que tenguí en compta la realitat sociolingüística de cada escola i que garanteixi veritablement que els alumnes aprenguin anglès, i que, per descomptat, no provoqui més fracàs escolar, com li han dit els tècnics i professionals, que provocarà el seu model.

Mirin, ja està bé, ja està bé de dir als pares el que hem de fer, el que no hem de fer, som prou responsables per saber el que hem de fer; acusar els pares de si els duem a les manifestacions, de si els posam camiseta verda. Però on s'ha vist mai! Qui són vostès! Enviant la Defensora del Menor a dir que hi haurà obertura d'expedients, però i això què és, això què és! Què s'han pensat! Els pares som prou responsables, sabem el que hem de fer amb els nostres fills, sabem el que hem de fer amb ells, no tenen autoritat per fer-ho, no ho poden fer. Ja està bé, ja està bé!

Aquí la consellera, quan ha parlat, la portaveu del Partit Popular en aquest tema d'educació quan ha parlat, es referia als diputats de l'oposició, però pensin que el que diuen ho diuen a milers i milers de persones que es manifesten aquests dies, a tota la comunitat educativa, als pares i mares, als professors i als mestres, a tota aquesta gent és a qui es dirigeixen i diuen animalades com hem sentit aquí avui de què s'obliga als nins a dur camisetes verdes o els directors obliguen a fer vaga als mestres i professors! Però és que s'ho creuen això? Però com poden dir aquestes animalades, com poden dir aquestes animalades, per favor! Com poden dir aquestes animalades, per favor.

Per cert, hi ha projectes que s'han tomat a escoles perquè havien posat educació física i plàstica a anglès i no els han deixat, no els han deixat. La conselleria ha estat la que no deixa el projecte lingüístic de centre, ha estat fins al darrer moment impedit projectes lingüístics de centre. Bé, la mateixa normativa ja deia que la religió no, m'agradaria saber per què aquesta cera del Corpus per la religió, perquè nosaltres no ho entenem.

Mirin, senyors del Partit Popular, no en són conscients però ja l'han perduda aquesta batalla; avui, si no ho retiren, que supòs que pel que veig, no, tendran aquesta aprovació del decret llei, però han perdut aquesta batalla passi el que passi, han perdut aquesta batalla fins i tot encara que demà no arribin a un acord amb els sindicats, que, pel que sembla i duent el calendari que duen, no hi haurà acord, molt difícilment.

Mirin, encara que la vaga s'aturi per motius econòmics o pel seny dels professors, però els professors, els mestres, la societat ja ha guanyat, aquesta mobilització, aquest consens que hi ha en el carrer i que vostès no volen veure és qui ha guanyat; hi ha un clam social i crec que vostès no s'adonen que s'ha estès a tots els àmbits socials.

I li insistesc abans, no només entre els votants de l'esquerra, vostès sembla que es refereixen que només els independentistes són aquí fora, no senyor, és un clam social que s'ha estès a tots els sectors.

Sra. Consellera, Sra. Presidenta, Sr. President, quan un professor o professora explica que fa vaga i que veus que no és pel seu sou, no és per tenir més sou, no és per tenir més vacances, és pels nostres fills i filles, és per a una millor qualitat de l'ensenyament, et venen ganes de donar-los suport, d'abraçar-los; com que no ho pots fer un per un, et poses aquesta camiseta verda per donar-los suport, aquesta camiseta verda que significa dignitat i orgull; la dignitat del col·lectiu d'ensenyants que no acceptem imposicions i l'orgull de tenir uns professors, unes professores, uns mestres, els mestres que tenim, l'orgull de tenir-los.

Li demanam que estigui a l'alçada d'aquesta gent, Sr. Bauzá, i que avui retiri els expedients als directors de Maó i que avui també retiri el decret de trilingüisme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara procedirem a la votació per a la validació del decret llei avui debatut.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sra. Presidenta, el Grup Parlamentari Socialista, en base a l'article 91.1 del Reglament d'aquesta cambra sol·licita votació pública per crida en cada un dels diputats i diputades i esper que algú voti en consciència.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Procedirem a votació..., duen les llistes? Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, Sra. Presidenta. Per dir que en nom del Partit Popular estam d'acord amb la votació nominativa, que se sàpiga amb noms i llinatges qui està a favor del trilingüisme, de la igualtat d'oportunitats en anglès per a tots i del futur de les noves generacions.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

La número 20, la número 20, la Sra. Font i Aguiló, Margalida. Ara la secretària començarà.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Si els sembla començam de nou.

Sra. Margalida Font i Aguiló.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Llorenç Galmés i Verger.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Miguel Ángel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Lluís Maicas i Socías.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

(Intervenció inaudible)

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Esperança Marí i Mayans.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Gabriel José Martí i Ballester.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Nel Martí i Llufríu.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No. (*Continua la intervenció de manera intel·ligible*)

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Francisco Mercadal i Alabern.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Manuel José Monerris i Barberá.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Conxa Obrador i Guzman.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Catalina Palau i Costa.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Antoni Pastor i Cabrer, absent.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. María Asunción Pons i Fullana.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Marc Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Margalida Prohens i Rigo.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Cristina Rita i Larrucea.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Pere Rotger i Llabrés.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Fernando Rubio i Aguiló.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Salom i Coll.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Fina Santiago i Rodríguez.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí a l'anglès, no al TIL.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Alejandro Sanz i Benejam.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Margalida Serra i Cabanellas.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Vicens Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Maria Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Santiago Tadeo i Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Xico Tarrés i Marí.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

(Intervenció inaudible)

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Vicenç Thomàs i Mulet.

EL SR. THOMÀS I MULET:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Carolina Torres i Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Josep Torres i Cardona.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Antònia Vallés i Ramis.

LA SRA. VALLÉS I RAMIS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. David Abril i Hervás.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per imperatiu democràtic i dignitat, no.

(Remor de veus)

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Anna Maria Aguiló i Garcías.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Per una educació de qualitat, sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Contra la imposició, no.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Gabriel Barceló i Milta.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Contra l'autoritarisme, no.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. María José Bauzá i Alonso.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Sí. *(Continua la intervenció de manera intel·ligible)*

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

(Intervenció inaudible)

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Joan Boned i Roig.

EL SR. BONED I ROIG:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Cosme Bonet i Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Damià Borràs i Barber.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Lourdes Bosch i Acarreta.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Margalida Isabel Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. José Maria Camps i Buenaventura.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Jaume Carbonero i Malberti:

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Pilar Costa i Serra.

LA SRA. PILAR COSTA I SERRA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Jaime Fernández i Juan.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Oscar Fidalgo i Bestard.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. José Ramón Bauzá i Díaz.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Joana Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Antoni Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Margalida Duran i Cladera.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sra. Eulàlia Esperança Llufríu i Esteva.

LA SRA. LLUFRIU I ESTEVA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Sr. Pere Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Queda convalidat el decret per 34 vots a favor i 24 vots en contra.

Un cop validat el decret, vull demanar si algú vol que es tramiti com a llei. No, idò no procedirem a la votació.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS